Agenda | Managementteam FIOD 2013-19

Datum 18 juni 2013, aanvang 13.00 uur.
Besluitvormend/Thematisch
Locatie: Utrecht Bernadottelaan, MT kamer

		Document
	MT vergadering	
13.19.01 13.00 uur	**Publiciteit** MT	
13.19.02 13.30 uur	**Verslag vergadering d.d. 07 mei 2013** **Verslag vergadering d.d. 28 mei 2013** **Verslag vergadering d.d. 13 juni 2013**	**MT13-15cv** **MT13-17cv** **MT13-18cv**
13.19.03 13.40 uur	**Mededelingen** -	
13.19.04 14.15 uur	**Intake FP, Gezamenlijk wegen, selecteren**	**MT13-054**
13.19.05 14.45 uur	**Onderzoeksrapport meldingsbereidheid curatoren**	**MT13-056a**
13.19.06 15.00 uur	**SAP dienstplanning TOO en VAG**	**MT13-060**
13.19.07 15.15 uur	**Memo 2e coördinator en memo advies inrichting CIE**	**MT13-058**
13.19.08 15.30 uur	**Formaliseren functie informatierechercheurs**	**MT13-059**

-Doornemen onderlinge MT agenda
-Doornemen weekberichten

17.00 uur **Sluiting**

Verslag	Managementteam FIOD dd. 07-05-2013 Besluitvormend/Thematisch Locatie Utrecht
Aan	Leden MT FIOD
Van	
Kenmerk	**MT 13-15cv**
Kopieën aan	Teamleiders FIOD Ondernemingsraad

MT leden:

MT secretaris: - afwezig

13.15.01 **Publiciteit**

is met vakantie.
Het MT bespreekt kort de lopende publicitaire aangelegenheden en wisselt de laatste informatie uit met betrekking tot gehouden acties van lopende zaken.

13.15.02 **Verslag vergadering 25-4-2013**

Het verslag wordt goedgekeurd.

Reactie met betrekking tot het ingelaste agendapunt st.v.z. opbouw witwascentre n.a.v. de opmerking over huisvesting in het verslag van 25 april 2013;
Voor de tijdelijke situatie is het belastingkantoor Almere mogelijk de enige optie om het Witwascentre op korte termijn en tijdelijk te huisvesten:

heeft een email ontvangen vanuit B/CFD waaruit duidelijk wordt dat m.b.t. de vraag of er ruimte is aan de Noordzeelaan te Zwolle voor het witwasteam, dit niet mogelijk is. Er wordt naar alternatieven gezocht.

13.15.03 **Mededelingen**

Geeft een terugkoppeling van de eerste bijeenkomst van de agendacommissie Besturingsdag 4 juni .
Idee voor de ochtend: Politie uitnodigen om verhaal reorganisatie politie te vertellen. Ontwikkelingen Witwascentre komt ook op de agenda. De staf wordt gepolst om eveneens een workshop te organiseren. Ct's wordt mogelijkheid geboden 5 minuten per CT in de speakers corner op te treden.
Gevraagd word aan de MT leden om te bedenken welke onderwerp(en) zij nog op de agenda willen hebben voor de aankomende Besturingsdag.

heeft overleg gehad met FP over onderzoek Muria. Besloten is dat Muria zal worden stopgezet. Het onderzoek levert niet het gewenste resultaat.

[ ] ziet opdracht voor een Universiteit en/of Hogeschool m.b.t. encryptie databestanden. We zoeken contact met opleidingen, studenten die verstand hebben van encryptie. Wordt steeds meer een uitdaging, nu al. Nu al zaken waar we niet bij data kunnen, ook niet m.b.v. NFI, MIVD. Afgesproken de mogelijkheid te bezien om hier wat mee te doen bij de selectie en werving (actie [ ] en [ ])

Invulling BOA dag. Hierover wordt kort gebrainstormd over invulling en rol van het MT.

[ ]
Geeft terugkoppeling van MT BD Den Haag. Heeft een presentatie gegeven met onderwerpen als MLTP, Innovatie, SIS, Omgevingsgericht, planning FIOD en Handhavingsarrangement. SIS valt erg goed. [ ] heeft aandacht gevraagd voor de mix van zaken, SIS, middelgrote en grote zaken. Het BZT is aan de orde geweest en onze relatie is met onze toezichthouders.

De overheid heeft zichzelf verplicht meer mensen met een beperking in dienst te nemen. Wij als FIOD moeten hier zeker aandacht aan besteden. Het is te kort dag om hier bij de lopende werving op te anticiperen. Aan de dienstonderdelen is gevraagd om initiatieven te ontplooien. [ ] zal aanstaande dinsdag, tijdens de bijeenkomst Vitale Coalitie Personeel (werving) hier aandacht aan gaan besteden.

Presentatie Sepa. Is kritisch proces.
In de nieuwste release van NTS zit de monitoring van IP adressen. Het lijkt er op dat het gelukt is. En dat is goed voor onze opsporing.

[ ] heeft een werkbezoek bij de Landelijke Eenheid in Driebergen afgelegd. [ ] had de Taskforce B5 op bezoek, met de Taskforce zijn afspraken gemaakt over de financiering tot 2013. Vanuit de B5 is aangegeven dat ze graag de FIOD aan boord houden. Stukken hiervoor zullen nog komen en in het MT gebracht worden door [ ]. [ ] (stuurgroep)

13.15.04 **Ontwikkelingen Staf 2015 (verkennend)**
Het MT wordt door [ ] bijgepraat over de ontwikkelingen m.b.t. de werkgroep Staf 2015. Deze werkgroep heeft in opdracht van het MT een onderzoek gedaan naar de optimale inrichting/organisatie/besturing van de FIOD staf, passend bij het nieuwe besturingsmodel FIOD. Middels een aantal stickersessies waarbij de staf, de CT's en het MT gevraagd is hoe de ideale staf er uit zou moeten zien is er een beeld ontstaan welke uitgaat van de volgende hoofdlijnen;

- alle activiteiten binnen de staf hebben als focus het ondersteunen van het primaire opsporingsproces van de FIOD
- de stafmedewerker kenmerkt zich door proactief te zijn, te signaleren, een Klantgerichte houding, is gericht op samenwerken
- de activiteiten binnen de staf worden geordend door ze in te delen naar het karakter ervan in strategisch, tactisch en operationeel

De grote lijnen voor de aanpak naar de optimale inrichting/organisatie/besturing van de FIOD staf moeten duidelijker worden. Het is nog niet gelukt om spits te krijgen wat we gaan doen om nog betere invulling te geven aan de statements. De MT leden worden aangegeven na te denken over de aanpak en over een aantal weken dit punt op de MT agenda terug laten komen ter verdere bespreking.

13.15.05 **Besluit selectielijsten**
Het MT bespreekt de notitie Selectielijst FIOD. Deze notitie betreft de formele vaststelling van de aangepaste Selectielijst. De Selectielijst bevat een korte beschrijving van de FIOD en een overzicht van de primaire processen onderverdeeld in sub processen of handelingen die door de organisatie worden verricht. De

Selectielijst bepaalt vervolgens welke gegevens de FIOD moet bewaren en welke gegevens moeten worden vernietigd, rekening houdend met de relevante bepalingen uit de Wbp, Wpolg en Archiefwet. Het MT heeft op 1 november 2011 een eerdere versie van de Selectielijst vastgesteld en aangeboden aan B/CFD om het externe vaststellingstraject verder te begeleiden.
Gedurende het eerste deel dit vaststellingstraject hebben het Nationale Archief en de (wettelijk voorgeschreven) externe deskundige een aantal opmerkingen gemaakt die hebben geleid tot aanpassing van de Selectielijst FIOD.

Hoewel de aanpassingen inhoudelijk slechts marginaal zijn en overigens veelal taalkundig, is hernieuwde formele vaststelling van de aangepaste Selectielijst gewenst in verband met de uiteindelijke (verplichte) publicatie in de Staatscourant.

Het MT besluit, onder dankzegging voor de makers, dat er nog een aantal wijzigingen en toevoegingen in het stuk verwerkt mogen worden voor definitief akkoord te gaan met de inhoud van de notitie

[redacted] neemt nog een aantal wijzigingen en toevoegingen mee. [redacted]
[redacted] zal gevraagd worden deze te verwerken.

13.15.06 **Plan van aanpak m.b.t. parlementaire enquête commissie Woningcorporaties**

Het stuk is ter kennisname, informerend ingebracht. Aanleiding is de aankondiging instelling Parlementaire enquête commissie Woningcorporaties. Het is een suggestie voor het plan van aanpak Woningcorporaties.
Het MT gaat akkoord met:

- Zo spoedig mogelijk een schriftelijk verslag op te maken waarin zeer gedetailleerd door alle betrokken wordt beschreven hoe, op welke wijze, wanneer en met wie er afspraken zijn gemaakt over de opdracht en aanpak van het Vestia dossier. De haast wordt ingegeven door het feit dat dit alles sinds september 2012 in een stroomversnelling is geraakt en nu vermoedelijk nog 'vers' in het geheugen van een ieder zit.
- Instellen van een zgn. signalering (bijv. Connectpeople) door documentatie ten behoeve van Beleid en andere belangstellenden.
- Als de enquête eenmaal begonnen is, een periodieke terugkoppeling vanuit Beleid aan het MT m.b.t. de laatste stand van zaken.
  Aangevuld door het MT met:
- T.a.v. de signalen die we vanuit ILT en de IOD hebben gehad en waarover gesprekken zijn gevoerd een verslag maken.

Hierop Beleid inzetten. De teamleiders informeren dat bij vragen zij naar [redacted] kunnen. Melden op besturingsdag dat [redacted] centraal punt is.

13.15.07 **Personeelsontwikkelingen (verkennend)**

Ideeën over personeelsontwikkelingen worden informeel besproken.

13.15.07 **Terugkoppeling zaaks informatie**

Dit onderwerp wordt doorgeschoven naar een volgend MT.

16.40 **Rondvraag**

- doornemen onderlinge MT agenda
- doornemen weekberichten

[redacted] sluit onder dankzegging de vergadering.

ACTIEPUNTENLIJST

Datum overleg	Onderwerp	Verantwoordelijk	Datum gereed
17-07-2012	Agendapunt: [redacted] – bespreken toezichthouders, gaan voor gezamenlijke scan	[redacted]	Medio 2013
22-01-2013	Opmaak voorstel FIOD toelage.		Eind mei
29-01-2013	Notitie beveiligingsrisico thuiswerken met nieuwe belastingdienstwerkplek		Eind mei
02-04-2013	Behoefte (voorbeschouwing) betreffende de coördinatiegroepen (formatievoorstel Acc/OI) met een vitale coalitie van TI's te bespreken.	[redacted]	Eind juni
07-05-2013	Stukken B5 financiering in MT brengen	[redacted]	Eind mei

Verslag	Managementteam FIOD dd. 28-05-2013 Besluitvormend/Thematisch Locatie Utrecht
Aan	Leden MT FIOD
Van	
Kenmerk	**MT 13-17cv**
Kopieën aan	Teamleiders FIOD Ondernemingsraad

MT leden:

MT secretaris:

13.17.01 **Publiciteit**

Het MT bespreekt verschillende publicitaire zaken waaronder de merkenfraudezaak en de supermarkten Bonaire. Betreffende de publiciteit FIOD in het blad Quote zoekt totstandkoming berichtgeving uit.

13.17.02 **Verslag vergadering d.d. 14 mei 2013** **MT13-16cv**

Het verslag wordt goedgekeurd.

M.b.t. punt 13.16.05 omschrijving van scenario 2 de tekst aanvullen met;
-Het verstrekken van de FIOD toelage aan medewerkers met opsporingsbevoegdheid in de functiegroepen E en F op basis van een uitdrukkelijke bereidheid van de medewerker om daadwerkelijk en op structurele basis onregelmatige werkzaamheden te verrichten die ook voortvloeien uit reguliere werkzaamheden van de medewerker.

Afgedane Actiepunt(en):
-N.v.t.

13.17.03 **Mededelingen**

;
-Geeft een terugkoppeling van zijn ervaringen debatten Toeslagenfraude en Zorgfraude. De FIOD heeft stas. Weekers en min. Opstelten door inzet ondersteuning professionals FIOD, goed van informatie kunnen voorzien, waarvoor dank namens beide heren richting FIOD. Het MT spreekt eveneens haar waardering uit voor de geleverde ondersteuning.
geeft aan dat de verzorging van BI betreffende de zorgfraudezaken wordt opgepakt en binnen twee weken bij de tweede kamer moet zijn.

In het verlengde van de besproken publiciteit welke deze debatten opleverden spreekt het MT over het leerpunt regie (risico's) gebruik Connect People en Beeldkrant m.b.t. zaaksinformatie.
-Het MT/BD heeft besloten tot het organiseren van een Fraude/MT. [redacted] en of [redacted] sluiten hierbij aan. De Fraude/MT richt zich op de regie van frauderisico's (fenomenen), het maken van strategische keuzes en de aanpak. Aansluiting hierop (SOI, Acc/OI, CIE) voor het melden van de fenomenen wordt opgepakt door [redacted] en [redacted]
-De personele inzet FIOD bij Toeslagen wordt besproken, de FIOD heeft een belang om hier expertise in te brengen. In sept/okt inzet opnieuw bezien.
-Uitrol DWB hardware voor sleutelspelers Connect People, is akkoord voor gegeven.
-Verzoekt de zomerlunches weer in te plannen, periode juli t/m sept.
CT's verzoeken deze keer met het betrokken personeel richting het MT in te zoomen op bespreking onderzoeken, het werk dus en hier (op eigen wijze) invulling aan te geven. Relevante publiciteitskalender hierbij mee nemen. Laat onverlet dat overige zaken eveneens aan de orde kunnen komen.
-Geeft aan de OR te hebben gesproken m.b.t. het onderwerp effect gewijzigde opstelling t.o.v. niveautest. Dit levert nog discussie op. Komen we op terug. Is ook onderdeel van overleg met COR/GOBD.
.
-Voor S-Ray wordt er binnenkort een werksessie gehouden, [redacted] sluit aan.

[redacted]
-Heeft met [redacted] gesprek gevoerd met KMAR Schiphol inzake gebruik oefenlocatie, ontwikkeling ziet er positief uit.
Geeft terugkoppeling FEC thema "rest en zijtakinformatie", twee goede FIOD presentaties. T.z.t. komt Witwascentre als thema op de agenda dan voorstel om [redacted] als dagvoorzitter op te laten treden.

[redacted]
-Heeft FP gesproken over de intake, komt terug als agendapunt op een volgen MT.
Is bij Europol geweest, inspirerend bezoek, witwassen eveneens aan bod geweest.

[redacted]
-Geeft terugkoppeling stuurgroepvergadering IDR 2.0, er is vertraging ontstaan bij HP als gevolg van encryptie en beveiligingsproblemen. HP is hierop aangesproken. Planning testen staat nu op 8 juli, pilot start 1 september.
M.b.t. B5 integraal afpakken loopt het verzoek de FIOD hier langer aan deel te laten nemen. Financiering loopt tot 2014. MT is van mening dat participatie wenselijk lijkt en verzoekt [redacted] dit en de wijze waarop e.e.a. te organiseren te bespreken in de stuurgroep B5.

Huisvesting Zwolle, is actie uitgezet bij B/CFD voor huisvesting witwasteam Zwolle. Aangeboden scenario's (Hanzelanden) maken ons niet direct enthousiast. [redacted] wordt verzocht met het CT de scenario's nog eens door te nemen (alternatieven bezien, vergaderzalen andere bestemming e.d).

[redacted]
-Geeft een terugkoppeling van de stand van zaken rondom de organisatie Connectiondag, er volgt enige uitleg m.b.t. het ochtenddeel met vooral een serieus karakter en het middagdeel met sport en spelactiviteiten. De organisatie loopt goed en volgens plan.
-V en J zoekt teamleiders voor een tijdelijke periode, actie [redacted] om naar kandidaten uit te kijken.
-Heeft met [redacted] Employability Center gesproken betreffende evaluatie en noodzakelijke verbeteringen in het ondersteuningsproces.

13.17.04 **EDP opleidingplaats** **MT13-051**

Het MT bespreekt het voorstel opleidingsplaatsen EDP. De EDP werkzaamheden zullen naar verwachting de komende jaren steeds belangrijker worden voor het soort onderzoeken waarin de FIOD wil excelleren. In de komende periode ontstaat er meer behoefte aan EDP'rs. Het MT geeft aan dat van de 4 kandidaten er twee opleidingsplaatsen worden ingevuld de andere twee worden wederom opengesteld.

13.17.05 **MT rapportage en analyse april 2013** **MT13-052**

De MT rapportage april 2013 wordt door het MT besproken. Het MT bespreekt de conclusies en aanbevelingen.

-Aandacht voor de urenregistratie en goedkeuring bij de Staf blijft nodig.
-Meer aandacht en strakkere sturing vanuit het LOO en de CT coaches op de contingenten van Toeslagen, SIS en precursoren is nodig om de doelstellingen te halen.
-Het ziekteverzuim en verzuimfrequentie gaan de goede kant op. Er zou door de teamleiders meer gecoacht kunnen worden op de frequentverzuimers.
-Over de hele linie wordt er zeer slecht gescoord op de voortgangsgesprekken. Het aantal wisselingen van teamleiders dat heeft plaatsgevonden is geen excuus. De score is wel heel laag. Dit gaan we zonder sturing vanuit de CT coaches niet meer inhalen. Aandacht hiervoor is vereist.
-De coaches van CT Zuidwest en CT Midden wordt gevraagd de CT's er aan te herinneren dat zonder input vanuit deze CT's het lastig is een goede algehele analyse te maken. Vanuit de staf bedrijfsvoering zijn wij natuurlijk bereid CT's te ondersteunen bij het maken van korte en bruikbare analyses

Het MT gaat akkoord met de conclusies en aanbevelingen en zal waar nodig in contact treden met betrokkenen vanuit de coachrol.

Rondvraag:
Geen gebruik van gemaakt.

-Doornemen onderlinge MT agenda

Het MT verzoekt overzicht vakantieplanning MT in beeld te brengen.

-Doornemen weekberichten

Sluiting

[ ] sluit onder dankzegging de vergadering.

ACTIEPUNTENLIJST

Datum overleg	Onderwerp	Verantwoordelijk	Datum gereed
17-07-2012	Agendapunt: [ ] – bespreken toezichthouders, gaan voor gezamenlijke scan	[ ]	Medio 2013
22-01-2013	Opmaak voorstel FIOD toelage.		Eind april
29-01-2013	Notitie beveiligingsrisico thuiswerken met nieuwe belastingdienstwerkplek		Eind april
26-03-2013	Functiebestanddelen TL'rs S13/S14 in beeld brengen (functiestramien)		Medio april
26-03-2013	Invulling geven aan een opzet voor een klasje (potentiele TL.rs) vanuit blauw		Medio april
02-04-2013	Behoefte (voorbeschouwing) betreffende de coördinatiegroepen (formatievoorstel Acc/OI) met een vitale coalitie van TI'rs te bespreken.		Eind juni

Verslag	Managementteam FIOD dd. 13-06-2013 Besluitvormend/Thematisch Locatie Utrecht
Aan	Leden MT FIOD
Van	
Kenmerk	**MT 13-18cv**
Kopieën aan	Teamleiders FIOD Ondernemingsraad

MT leden:

Afwezig

MT secretaris:

13.18.01 **Publiciteit**

Het MT bespreekt de lopende publicitaire zaken. informeert het MT in het geval van publicitair gevoelige zaken de Stas en te informeren. neemt deze taak gedurende de vakantie van over.

13.18.02 **Verslag vergadering d.d. 07 mei 2013** **MT13-15cv**
Verslag vergadering d.d. 28 mei 2013 **MT13-17cv**
Behandeling verslagen wordt doorgeschoven naar MT overleg van 18 juni.

Afgedane Actiepunt(en):
- Functiebestanddelen TL'rs S13/S14 in beeld brengen (functiestramien).
- Invulling geven aan een opzet voor een klasje (potentiele TL.rs) vanuit Blauw.
- Behoefte (voorbeschouwing) betreffende de coördinatiegroepen (formatievoorstel Acc/OI) met een vitale coalitie van TI'rs te bespreken.

13.18.03 **Mededelingen**

;
-S-Ray laatste sessie gedaan, de informatie wordt nu bij elkaar gebracht.
-Het MT Fraude is bijeen geweest, risico's en fenomenen worden in beeld Gebracht. Er is vooral vanuit Toezicht gekeken. Veel systeemrisico's. Gesproken wat we als BD organisatie zelf gaan doen, aanpakken.
-Verzoek min. Dijsselbloem aan FIOD een business case op gebied van de zorg op te starten, Staf beleid, SOI (en) zijn aangeschakeld.
-Huisvesting Zwolle, tussenstand vanuit B/CFD, Hanseland zou moeten kunnen passen. Eindhoven en Rotterdam eveneens indicatie dat huisvesting zou moeten passen.

[redacted];
-In MT gesproken over de parlementaire enquête over de woningbouwverenigingen. Binnen de FIOD begeleid [redacted] staf beleid, deze enquête. De enquête commissie is nu in de voorbereidende fase, de verwachting is dat na het zomerreces meer duidelijk wordt.
-Geeft terugkoppeling bijeenkomst VACO's, kwaliteit op de agenda, wordt gewerkt aan een audit voor Pv's.
-1e dag bijeenkomst projectleiders is zinvolle dag geweest, workshops goed ontvangen, komt vervolg.
-Geeft terugkoppeling en bespreekt met het MT de resultaten van de selectiegesprekken van [redacted] en [redacted] te Zwolle m.b.t. vacatures teamleiders.
-Bij de stuurgroep afpakken heeft [redacted] een intentieverklaring samenwerking opleidingen FIOD met de Politieacademie ondertekend. P.v.a. dient verder te worden geconcretiseerd op basis van wederkerigheid.
[redacted];
-Geeft terugkoppeling situatie rondom de niveautest.
-De piketregeling wordt aan gewerkt, een MT stuk wordt verwacht voor een MT in september.
-M.b.t. de Connectiondag komt er een formele evaluatie. [redacted] en betrokkenen worden bedankt door het MT voor de uitstekende bijdrage.
[redacted];
-In het MT is gesproken over een vraag die deze week tijdens de dagen voor projectleiders naar voren kwam, namelijk of er binnen de FIOD een beleid is aangaande relaties op de werkvloer.
MT er is geen vastomlijnd uitgewerkt beleid op dit punt. In individuele gevallen wordt hier naar gekeken en over gesproken. In die gesprekken zullen het belang van de werknemer en het belang van een integere opsporingsorganisatie aan de orde komen.

Vakantieoverzicht MT:

[redacted]
17/6 t/m 03/7
22/7 t/m 27/7 en 05/8 t/m 30/8
: 03/6 t/m 21/6
26/7 t/m 19/8
15/7 t/m 15/8

13.18.04 **Intake FP, Gezamenlijk wegen, selecteren.** **MT13-054**
Onderwerp wordt vanwege tijdsgebrek naar het volgend MT doorgeschoven.

13.18.05 **Onderzoeksrapport meldingsbereidheid curatoren.** **MT13-056a**
Onderwerp wordt vanwege tijdsgebrek naar het volgend MT doorgeschoven.

13.18.06 **Analyse (fiscale) fraudemeldingen afkomstig van Douane.** **MT13-053a**

Het MT bespreekt het memo fraudemeldingen afkomstig van de Douane. De analyse betreft de bevindingen over het aantal en de kwaliteit van fraudemeldingen door de Douane alsmede de beschikbare opsporingscapaciteit bij de FIOD voor Douane onderzoeken. Het memo doet een aantal voorstellen voor beide MT's ter besluitvorming. Het MT geeft aan dat de kern vooral moet liggen op het feit hoeveel toezicht er wordt gehouden, wat pak je op?
Conclusie MT ga voor stevige handhavingsplannen en bepaal wat je in dat verband moet doen. Op het gebied van Accijns gaat het al beter, overig minder. Het MT gaat akkoord met de aanbevelingen en beslispunten:

1. Deze analyse wordt als vertrouwelijk gekenmerkt maar de boodschap hieruit wordt verspreid binnen Douane en FIOD. De bestuurlijke informatie binnen GEFIS moet worden verbeterd,
2. de nieuwe applicatie GEFIS zal hieraan bijdragen. De BFC-ers en de FIOD verantwoordelijken worden hierop gewezen.
3. Voorgesteld wordt om gelet op de dunne werkstroom over te gaan naar concentratie van de Selectie-overleggen, concreet naar een drietal overeenkomstig de huidige bezetting van de contactambtenaren Douane.
4. Restinformatie vanuit opsporingsonderzoeken gaan naar de fraudeteams Douane.
5. Voorgesteld wordt om een thema(mid)dag te organiseren ten behoeve van een selecte groep teamleiders en medewerkers van zowel Douane als FIOD met een drietal onderwerpen:
   a. Delen van de uitkomsten
   b. Awarenessraising ten aanzien van fiscale fraude
   c. De rol en taak van de fraudeteams

Het MT verzoekt [ ] een afspraak te organiseren voor een gezamenlijk MT met de Douane.

13.18.07 **Jaarverslag Platform BOD** **MT13-055**

Het jaarverslag platform BOD wordt voor kennisname aangenomen.

13.18.08 **MLTP analyse. 22 SOI** **MT13-057**

Het memo MLTP punt 22 analyse wordt door het MT besproken. De visie op analyse binnen de FIOD wordt in twee sporen uitgewerkt. Het besproken memo beschrijft het eerste spoor. Het MT gaat akkoord met de voorgestelde besluiten:

1. De keuze voor de voorgestelde formatie;
2. Tactisch analisten plaatsen in Account-OI;
3. Operationeel analisten in een opsporingsteam (waarbij dringende waarborgen zijn gesteld met betrekking tot onafhankelijkheid ten opzichte van het onderzoek waarbinnen zij hun werkzaamheden verrichten). Het CT bepaalt in welk opsporingsteam de analisten geplaatst worden.
4. De mogelijkheid tot het aanbieden van "kopstudie analyse" aan medewerkers opsporing.

5. Het verder uitwerken en opzetten van het "Analysehuis", met de mogelijkheid in een later stadium – indien noodzakelijk- extern advies in te winnen en ondersteuning te verkrijgen.
6. De beslissing/ herbevestiging van de coördinerende, coachende en adviserende rol van SOI.

[ ] zorgt voor uitwerking hoe besluitvormingstraject is gelopen en zorgt voor communicatietraject.

Rondvraag:
-Doornemen onderlinge MT agenda
-Doornemen weekberichten

Sluiting:
[ ] sluit onder dankzegging de vergadering.

ACTIEPUNTENLIJST

Datum overleg	Onderwerp	Verantwoordelijk	Datum gereed
17-07-2012	Agendapunt: [ ] – bespreken toezichthouders, gaan voor gezamenlijke scan	[ ]	Medio 2013
22-01-2013	Opmaak voorstel FIOD toelage.		Eind juli
29-01-2013	Notitie beveiligingsrisico thuiswerken met nieuwe belastingdienstwerkplek		Eind april

MANAGEMENT TEAM

AANBIEDINGSFORMULIER

MT-nummer :MT13-054

Titel	:	Intake, Gezamenlijk wegen, selecteren, priotiteren en sturen
Vergaderdatum	:	13 juni
Afkomstig van	:	
Verantwoordelijk MT lid	:	
Aanleiding	:	In de stuurgroep FP dec 2011 is besloten een werkgroep in te stellen voor het opmaken van een advies voor vernieuwing m.b.t. de methodiek van selecteren nieuwe opsporingsonderzoeken.
Vorige behandeling	:	
Relevante stukken	:	
Aard bespreking	:	informatief en meningsvormend
Gepland tijdsbeslag	:	30 min.
Bevoegdheid Ondernemingsraad:		Informatief
Korte inhoud	:	Advies voor vernieuwing m.b.t. de methodiek van selecteren nieuwe opsporingsonderzoeken.

Betrokken Stafonderdelen:	**Voor gezien/reactie**	In dit stadium nog niet van toepassing
Bedrijfsvoering		
Beleid		
Communicatie		
Huisvesting		
Informatiemanagement		
Personeel en Organisatie		
Vaktechniek en Opsporing		
Vorming en Opleiding		

Bespreek- / beslispunten :

Vervolgtraject na accordering : Bespreken met FP

Bericht aan FIODnet redactieraad :

MT13-054

Gezamenlijk wegen, selecteren, prioriteren en sturen

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding	3
1.2 Doel notitie	3
2. Probleemschets en –analyse	4
2.1 de beleidscyclus functioneert onvoldoende	4
2.2 Veel verschillende (keten)partners/bestuurlijke druk(te).	4
2.3 Geen effectieve en efficiënte inzet van mensen & middelen	4
2.4 Verschillen in werkwijze per handhavingseenheid/regio	4
3. Organiseren vanuit samenhang	5
3.1 Strategie	5
3.2 Gedeelde belangen	6
3.3 Structuur	6
3.3.1 Uitgangspunt	7
3.3.2 Overleggen	7
3.4 Ondersteuning	10
3.5 Welke zaken	12
3.6 AKO-proces/formulieren	13
4 Toetsing probleemanalyse aan oplossingen	13

Inleiding

1.1 Aanleiding

In de vergadering van de Stuurgroep FIOD / FP van december 2011 is besloten een werkgroep samen te stellen die uitgaande van de ervaringen van zowel binnen als buiten de FIOD en het Functioneel Parket tot een advies komt voor vernieuwingen met betrekking tot de methodiek van het selecteren van nieuwe opsporingsonderzoeken en het bewaken van de voortgang van de uitvoering van die onderzoeken. De stuurgroep heeft daartoe de volgende vraag geformuleerd:

"Op welke wijze kan het beste invulling gegeven worden aan het accepteren en sturen van strafrechtelijke onderzoeken van de FIOD".

1.2 Doel notitie

Een werkgroep vanuit de FIOD en het FP heeft juni 2012 een tussenproduct opgeleverd. Nu ligt een definitief voorstel ter besluitvorming voor.

Probleemschets en analyse

Het huidige proces van wegen, selecteren en prioriteren en sturen

De intake van zaken vindt plaats per onderwerp of per toezichthouder. De regels voor de intake zijn divers, centraal dan wel decentraal, al dan niet aan de hand van criteria. Zo vindt intake plaats voor DNB, AFM, Belastingdienst toeslagen/belastingen/douane, NZA, faillissementen en witwassen. Verder komen bijzondere zaken binnen via de stuurploeg bijzondere zaken. Daarnaast is nog een aparte intake voor zaken van SZW, Nvwa, ILT en IGZ die binnen het FP moeten worden kortgesloten, maar buiten deze notitie vallen.

Zo komen op diverse plaatsen, op verschillende wijzen en bij verschillende personen zaken het FP binnen. Deze zaken komen uit verschillende signalen, variërend van zelf-opgewerkte zaken (zgn. "haalzaken") tot al vastgestelde delicten (zgn. "brengzaken"), waarbij ook de samenwerking in de voorfase divers is.

Daarnaast is het lastig in een veelheid aan stukken de prioriteiten te benoemen. Deze prioriteiten zijn niet duidelijk benoemd en met elkaar gedeeld. Hierdoor komen de prioriteiten niet altijd terug in de selectie van zaken.

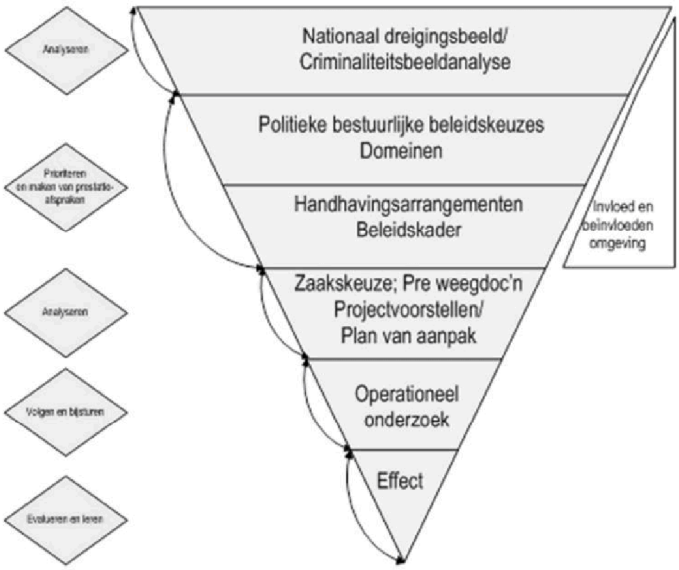
Ook cultuur is een belangrijk aspect. Durven we te vertrouwen op een beslissing van een collega eerder in het traject? Vinden we alleen grote, meeslepende zaken van belang of willen we ook inspanning leveren op de reguliere werkstroom? Vinden we een zaak uit de eigen regio belangrijker dan een zaak uit een landelijk geprioriteerd thema? Spreken we elkaar hierop aan? Hoe gaan we om met paarse krokodillen? Laten we ze in stand en mopperen we erop of pakken we ze aan?

Dit leidt tot de volgende probleemanalyse.

1871566 00900

2. Probleemanalyse

2.1 de beleidscyclus functioneert onvoldoende/er is onvoldoende kennis van beleidskeuzes



-prioriteiten zijn onvoldoende duidelijk en onvoldoende met elkaar gedeeld. Zo zijn in verschillende beleidsstukken verschillende onderwerpen benoemd en soms slechts in heel algemene termen, waardoor onduidelijk is wat de prioriteiten zijn
-de selecteurs hebben niet altijd voldoende kennis van beleidskeuzes
-de keuzes zijn niet inzichtelijk: accepteren we die zaken die we prioriteit willen geven?
-de overleggen zijn vaak zaak gericht; ketengericht/omgevingsgericht werken komt nog te weinig aan bod

2.2 Veel verschillende (keten)partners/bestuurlijke druk(te)

-er zijn veel verschillende ketenpartners die zaken aanmelden in aparte intake-overleggen
-er zijn veel overlegvormen en ze zijn niet eenduidig

2.3 Geen effectieve en efficiënte inzet van mensen & middelen

-doordat er veel aparte intake overleggen zijn, is er geen of te weinig overzicht over de zaken, terwijl zaken met elkaar zouden moeten concurreren, de capaciteit is immers schaars
-de verdeling van werk over de regio's heen verloopt moeizaam
-het proces van intake tot opsporing en vervolging moet met name voor de reguliere zaken sneller

2.4 verschillen in werkwijze per handhavingseenheid/regio

-er is geen eenheid in keuzes tussen regio's, er is te weinig gezamenlijk maatgevoel
-de monitoring van lopende zaken dan wel het bijstellen van prioriteiten vindt niet altijd plaats en is divers per handhavingseenheid.

2.5 cultuur speelt een belangrijke rol

-er is onvoldoende "gedeeld" belang

3. Organiseren vanuit samenhang

Voorgesteld wordt het proces aan te passen. Hierbij speelt een aantal zaken een rol. Denk hierbij aan gedeelde prioriteiten, een gemeenschappelijk gevoeld belang, gemeenschappelijk te ontwikkelen maatgevoel en dergelijke.

Het alleen aanpassen van de structuur is onvoldoende.

3.1 Strategie

Welke zaken willen we selecteren en waarop gaan we sturen?

Als we beter willen selecteren, prioriteren en op de keuzes willen sturen, moeten we een gemeenschappelijk uitgangspunt hebben van de zaken die we willen doen en van de zaken waarop we willen sturen. Het handhavingsarrangement biedt een handvat, maar is erg algemeen. Daarom hierbij een aanzet.

De inzet van strafrecht moet bijdragen aan een veilige en rechtvaardige samenleving. Dat vereist interventies die zichtbaar, merkbaar en herkenbaar zijn voor slachtoffers, daders en hun omgeving en de maatschappij. Het gaat daarbij om betekenisvolle interventies waarbij soms een probleem zichtbaar gemaakt wordt, soms zichtbaar wordt afgepakt of die dienen als voorbeeld of rechtsherstel. Er is daarbij sprake van een mix van zaken en een diversiteit in manieren van afdoen van deze zaken.

In de regel treden toezichthouders zelf bestuursrechtelijk op tegen de niet-naleving van de regelgeving die aan hun toezicht is onderworpen. In een aantal gevallen is strafrechtelijk ingrijpen passend. De (dreiging) van het strafrecht is daarmee een van de middelen om de handhavingsdoelstellingen te bereiken. Dit effect zal zich vooral voordoen bij zaken die gelet op de aard, omvang en ernst van de criminele gedraging, de persoon van de verdachte en de gevolgen voor het slachtoffer en de samenleving relevant zijn. We noemen dit betekenisvolle zaken. We hebben hierbij specifiek aandacht voor criminele samenwerkingsverbanden.

Tegelijkertijd kan de doelmatigheid en effectiviteit worden vergroot door de krachten te bundelen met toezichthouders, opsporingsdiensten en het OM. Het is goed steeds meer samen tot gemeenschappelijke handhavingskeuzes te komen. Zo kan de overheid alle middelen en instrumenten inzetten die ze tot haar beschikking heeft. Bij signalering van criminaliteitsvormen wordt gezamenlijk een interventiestrategie bepaald, zodat criminaliteit het meest effectief wordt voorkomen en bestreden. Dit wordt wel genoemd programmatisch handhaven/omgevingsgericht werken of het worden thema's genoemd.

Hierbij geeft de "Leidraad integrale aanpak" die is opgesteld door de Stuurgroep GOC (aanpak van georganiseerde en ondermijnende criminaliteit) een visie en strategie waarbinnen iedere deelnemende partner zijn rol moet uitvoeren. Het uitgangspunt hierbij is "integraal tenzij".

Ieder jaar moeten de gezamenlijke onderwerpen expliciet benoemd worden. Dat is nu onvoldoende het geval.

De drijfveer achter financieel-economische criminaliteit is vaak financieel van aard. Afpakken van crimineel vermogen is/wordt een vanzelfsprekend onderdeel in de keuze voor aanpak van criminaliteit. Afpakken is al een verplicht onderdeel in elk onderzoek, maar wordt toch apart benoemd, omdat het een (belangrijk) argument kan zijn om in de weging tussen zaken een zaak wel of niet op te pakken.

Kortom, we willen inzetten op:

-betekenisvolle interventies

-omgevingsgericht/ketengericht werken

-afpakken

Deze zaken moeten we terugzien in de werkstroom van wegen, selecteren, prioriteren en sturen op prioriteiten.

Tenslotte willen we zowel de opsporing als de vervolging van de zaken kwalitatief goed, snel en efficiënt doen.

We willen dan ook sturen op de volgende punten:

1. doen we de goede zaken? Denk hierbij aan de te bereiken effecten, afgesproken thema's, afspraken uit het handhavingsarrangement, integrale aanpak/omgevingsgericht werken, betekenisvolle interventies.

2. doen we de zaken goed? Denk hierbij aan kwaliteit van de opsporing en vervolging, snelheid en het bereikte resultaat.

3.2 Gedeelde belangen

Om met elkaar goed te kunnen sturen is het noodzakelijk de prioriteiten voorafgaand aan ieder jaar helder en eenduidig te met elkaar af te stemmen, te formuleren en te communiceren. Dat gebeurt te weinig en te onduidelijk. Er zijn veel beleidsstukken (strategienota, handhavingsarrangement, jaarplannen e.d.), maar voor de selecteurs is lang niet altijd duidelijk en inzichtelijk wat de prioriteiten zijn. Het zijn er te veel, ze zijn soms vaag, niet in alle stukken dezelfde en bij beide organisaties niet hetzelfde.

Het voorstel is dan ook om jaarlijks gezamenlijk veel specifieker te benoemen welke prioriteiten er zijn en welke onderwerpen programmatisch/omgevingsgericht worden opgepakt, waarbij sprake moet zijn van een beperkt aantal. Deze onderwerpen moeten worden omgezet in realiseerbare doelstellingen waarop gestuurd wordt. Deze afspraken moeten terugkomen in/aansluiten bij het handhavingsarrangement. Dit kan natuurlijk niet alleen tussen FP en FIOD worden afgesproken, de aansluiting met toezichthouders is hierbij van groot belang. Ook moet gezorgd worden voor een goede communicatie naar degenen die zaken verwerven en af moeten doen, zodat duidelijk blijkt dat het niet om "losse zaken" gaat, maar het grotere belang gedurende de hele looptijd van de zaak gediend wordt. Hiervoor moet iets worden geregeld, zodat thema's meer "doorleefd" worden .

Ook voor betekenisvolle zaken, afpakken en voor de onderwerpen kwaliteit en snelheid kun je concrete "smarte" doelstellingen benoemen. Bij betekenisvolle zaken zou je kunnen denken aan een vooraf gemaakte "kosten/baten" analyse, waarbij een heldere keuze wordt gemaakt in wat we gaan doen, welke effecten we willen bereiken en hoe we dat gaan bereiken.

Om gevoel te krijgen bij benoemde prioriteiten en om een beter evenwicht te krijgen tussen regio's is het van belang een gemeenschappelijk maatgevoel te ontwikkelen. Dit gaat niet vanzelf, hiervoor moeten actief maatregelen genomen/afspraken gemaakt worden.

Gevraagd besluit 1

-Jaarlijks worden gezamenlijk, heldere prioriteiten afgesproken die door (of in opdracht van) MT FIOD en de parketleiding worden omgezet in smarte doelstellingen waarop gestuurd wordt. Dit geldt voor het benoemen van thema's, afpakken, kwaliteit en snelheid.
-per thema wordt bij beide organisaties één verantwoordelijke benoemd die er ook voor zorgt dat "zijn" thema aandacht heeft en houdt in de eigen organisatie. (verplaatst naar gevraagd besluit 6).
-om een gemeenschappelijk maatgevoel te ontwikkelen vindt een aantal keer per jaar overleg plaats over de regio's heen, tussen "verwervers" en het management.
-bezien of we gezamenlijk willen inzetten op "de cultuur"? Zo ja, hoe?

3.3 Structuur

3.3.1 Uitgangspunt

Om volledig overzicht te hebben en echt goed landelijk te kunnen prioriteren zou het instellen van één landelijke, centrale selectie- en stuurploeg wenselijk zijn . Hier kleven echter bezwaren aan, omdat zowel de leverancier van de signalen als de afnemers regionaal zijn georiënteerd en ingericht. Overleg "dicht bij de omgeving", waardoor ook aandacht blijft voor regionale (programmatische/ projectmatige) aanpak wordt van belang geacht.

Ook is van groot belang dat de inhoudelijke overleggen met diverse partners in stand blijven. Hier vindt niet alleen de intake van zaken plaats, maar er wordt met elkaar gesproken over beleid, ontwikkelingen en er vindt de nodige afstemming in de diverse ketens plaats.

3.3.2 Overleggen

<u>Soorten beslissingen</u>

Binnen de opsporing kennen we twee fasen in de beslissing over signalen:
-wat gaan we doen?
-hoe gaan we het doen?

Bij het wat gaat het om de beslissing: zijn er voldoende aanwijzingen of informatie dat er sprake is van criminaliteit die strafvorderlijk onderzocht moet worden? Hierbij wordt ook getoetst of de zaak

past in de beleidsafspraken die gemaakt zijn of is sprake van een zaak die vanwege heersende actualiteit moet worden opgepakt? Met andere woorden: gaan we deze zaak doen?

Bij het hoe gaat het om de beslissing: hoe gaan we de zaak strategisch en tactisch aanpakken? Welk effect willen we bereiken en hoeveel capaciteit willen we erop inzetten?

Wie gaat waarover?

Selectie-overleggen
De selectie-overleggen blijven bestaan (mogelijk in een wat andere vorm in verband met de reorganisatie van de Belastingdienst).

Om de informatie uitwisseling beter te laten verlopen is het voorstel een zgn. intelligence overleg in te richten waarin het FP en de OI afdelingen in ieder geval vertegenwoordigd zijn. Daar kunnen nieuwe signalen en trends gedeeld worden, zodat in een vroege fase van het proces betekenisvolle zaken gedetecteerd kunnen worden ten behoeve van het TPO-a. Ook kan hier in de informatieve fase de relatie worden gelegd met het uit te voeren beleid , de uitvoering van de intelligence agenda en de activiteiten van de toezichthouder. Een dergelijk intelligence overleg biedt tevens kans op restinformatie uit afgesloten onderzoeken operationeel te maken.

TPO-a
De intake-overleggen blijven bestaan. Deze overleggen beslissen over de wat-vraag. Met een schuin oog wordt gekeken naar mogelijk beschikbare (landelijke, zie hieronder) capaciteit. Wel streven we naar meer eenduidigheid. Dit betekent dat de thans bestaande overleggen met NZA, IGZ, DNB en AFM de status van een TPO-a-overleg krijgen (en ook zo gaan heten). Voor faillissementen wordt op dit moment onderzocht hoe een en ander vormgegeven moet worden. Met betrekking tot witwassen (het S en S-overleg) is een andere ontwikkeling gaande: de oprichting van het Centre of Intelligence and Operational Excellence on Money Laundering. Het ligt voor de hand bij deze ontwikkeling aan te sluiten.

De capaciteit is schaars, dit betekent dat onderzoeksvoorstellen onderling moet concurreren, wat inhoudt dat onderzoeken niet standaard worden toegewezen. Hierbij geldt dat bepaalde zaken prioriteit hebben, denk aan zaken vanuit de integrale/omgevingsgerichte aanpak, bijzondere/publicitair of om andere redenen gevoelige zaken of zaken met veel 'afpakpotentie".

De fiscale overleggen vinden regionaal plaats, één overleg per handhavingseenheid . De overleggen worden meer flexibel: alleen aan tafel wie nodig is voor een bepaalde zaak, desgewenst mondelinge toelichting in plaats van veel papier e.d.

De intake van een aantal toezichthouders vindt landelijk plaats, denk aan DNB, AFM, NZA. Dit blijft zo.

Voor alle thema's uit het HHA en alle geselecteerde thema's komen per thema landelijke overleggen met een vaste officier, een vaste contactambtenaar en een vaste deelnemer van de FIOD. Dit drietal selecteert binnen de kaders van wet en regelgeving en binnen de kaders van het project of thema

beschrijvingen de zaken welke een bijdrage kunnen leveren aan dat te bereiken effect. Die selectie is een TPO-a beslissing. De zaken gaan dus niet via de "reguliere" SO en TPO-structuur.

Deelnemers aan TPO-a
Voor de reguliere zaken: één overleg per HHE, deelnemers: flexibel: aan tafel wie nodig is voor een bepaalde zaak. Per zaak in ieder geval een OvJ, een medewerker van FIOD account en een contactambtenaar. Binnen de Belastingdienst loopt op dit moment de discussie over het aantal benodigde contactambtenaren. Het zou wenselijk zijn per HHE of FIOD-vestiging één CA als aanspreekpunt te hebben, dat komt de eenduidigheid ten goede.

Voor de landelijke thema's : een vaste OvJ, een vaste contactambtenaar en een vaste medewerker van FIOD account.

Voor de overige toezichthouders: een vaste Ovj en een vaste medewerker van FIOD account.

Gevraagd besluit 2

-Het instellen van een informatie overleg.
Het benoemen van een aantal thema's en het instellen van landelijke TPO-a's voor deze thema's.

TPO-b/stuurploeg
Nadat de keuze is gemaakt in TPO-A vindt projectvoorbereiding plaats binnen de kantoren van de FIOD. De keten wordt hier in meegenomen en de aanpak moet gedragen worden binnen de keten. De projectvoorstellen welke als resultaat hiervan worden gemaakt worden aangeboden aan TPO- B. Deze TPO's vinden plaats op de 4 HHE van het FP. Alle projectvoorstellen worden beoordeeld, gewogen en geaccordeerd indien de uitgangspunten duidelijk en realiseerbaar zijn. Er wordt tevens akkoord gegeven op de geplande inzet (kosten).

Naast de selectie van onderzoeken moet er ook de monitoring en sturing van (lopende) onderzoeken meer aandacht krijgen . Dit gebeurt in een apart stuuroverleg. Hiervoor kan een nieuw overleg in het leven geroepen worden of het TPO-b-overleg gaat deze rol vervullen. De deelnemers aan het overleg maken keuzes met betrekking tot de zaken, beantwoorden de hoe-vraag, delen capaciteit landelijk toe, bewaken de voortgang van zaken, stellen waar nodig prioriteiten en denken mee over de (alternatieve) afdoening van zaken. Hierbij biedt het handhavingsarrangement een handvat. Waar nodig vindt een reflectieoverleg plaats met deskundigen en betrokken.

De beslissing van het overleg is bindend. Mocht een zaak toch anders lopen, meer tijd vragen of anderszins niet binnen het besluit van het overleg blijven passen, wordt de zaak opnieuw voorgelegd aan het TPO-b/stuurploeg.

Vanuit effect heeft het opsporingsproces behoefte aan een snelle doorstroom van signalen naar een opgestart opsporingsonderzoek en vervolging. FIOD en FP streven naar een snelle doorlooptijd (van inbreng selectie overleg tot 1e uitspraak. Het OM zal van de ingediende standaard-eindprocessen-verbaal 80% binnen drie maanden na ontvangst beoordelen en 80% binnen 6

maanden na ontvangst ter planning aanbrengen bij de betreffende rechtbank. Dit vraagt om snelle beslissingen en een frequent overleg (eens per twee weken?).

Vraagpunt: heeft de contactambtenaar een rol in de besluiten/het sturen zoals hierboven beschreven? Mogelijke standpunten: ja, als het gaat om de keuze van zaken, maar geen rol in de overige taken van de stuurploeg; nee, de keuze betreft het opportuniteitsbeginsel en dat is voorbehouden aan de officier. Dit punt moet besproken worden met de contactambtenaren.

Gezien de rol en taak van het TPO-b/stuurploeg bestaat deze uit:

- teamleiders account
- teamleiders handhavingseenheden
- als het gaat om de keuzes mogelijk de contactambtenaar
- secretariaat

Deze sturing kan regionaal of centraal georganiseerd worden. Na overleg binnen FIOD en FP liggen twee opties voor:
-vier overleggen op de verschillende handhavingseenheden
-een landelijk centraal overleg.

Argumenten voor centraal:
-landelijk overzicht
-eenduidigheid in keuzes en sturing
-afweging op basis van landelijke prioriteiten is goed te maken (gaat een faillissementsfraudezaak boven een afpakzaak?)
-verdeling van werk over regio's heen is meer inzichtelijk en bespreekbaar

Argumenten voor regionaal :
-weging en sturing blijft "dicht bij het werk". Problemen in sturing worden niet verbeterd door een centrale keuze in zaken, de afstand wordt hierdoor vergroot, waardoor sturing juist lastiger wordt
-aantal zaken moet behapbaar blijven, bij een centraal TPO gaat het over 50 tot 60 zaken per maand en dreigt een "stempelmachine" te ontstaan
-sommige problemen zijn regionaal beter "praktisch" op te lossen, er zijn korte lijnen
-aandacht voor regionale (programmatische/ projectmatige) aanpak blijft van belang
-er is nog geen landelijk, goed werkend en op elkaar afgestemd bestuurlijk systeem

Een mogelijkheid is ook om eerst in de grote zaken, de al landelijke vormgegeven intake en bij de landelijke thema's te gaan werken zoals we dat als organisaties willen (alles zien, kennen en bewust selecteren en die keuze al TPO A laten zijn) om vervolgens deze zaken op de HHE in te brengen voor een TPO B beslissing en daar keuzes te maken in vergelijking met de overige zaken die regulier worden aangeboden. Dit alles aan de hand van landelijke overzichten en landelijke prioriteiten. Later kan dan bezien worden of opschaling naar landelijk niveau wenselijk is.

Het voorstel is te beginnen met de nieuwe werkwijze en dit na enige tijd te evalueren.

Gevraagd besluit 3

-vaststellen van de gewenste doorlooptijd van een onderzoek van selectie tot eerste uitspraak
-het instellen van een apart TPO-b overleg/stuurploeg
-vaststellen dat de deelnemers aan het TPO-b overleg de teamleiders account en de teamleiders van de handhavingseenheden zijn (aangevuld met secretariaat)
-kiezen voor de plaats van dit overleg: centraal of regionaal op vier plaatsen of een andere wenselijke vorm.
-vaststellen van moment van evaluatie

Landelijk overleg/stuurgroep

Er blijft een landelijk overleg /stuurgroep. Dit landelijk overleg is verantwoordelijk voor de sturing van voortgang op hoofdlijnen van:

- de voortgang en realisatie van de doelstellingen uit het HHA (inclusief intelligence agenda)
- de jaarlijkse voortgang en realisatie van de afgesproken thema's uit of naast het HHA-
landelijke prioritering en bijsturing waar nodig o.b.v. bovenstaande taken en indien nodig (escalatie)
- het samen met TPO-b/stuurploeg zorgen voor gemeenschappelijk maatgevoel, weging en prioritering (doen we de juiste zaken)
- de bespreking van bijzondere, bovenregionale zaken. Het gaat hier om zeer bijzondere, grootschalige en/of ingewikkelde onderzoeken en de publicitaire en/of om andere redenen gevoelige zaken. Voor de gedachtenvorming, steeds zijn hooguit 5 tot 10 zaken onderhanden.
- bespreken intelligenceproducten en de vervolgacties daaruit en signalen die mogelijk kunnen leiden tot grootschalige inzet dan wel een relevant maatschappelijk probleem laten zien

Voor deze laatste taak m.b.t de bijzondere zaken beschikt de LO over actuele informatie. Waar mogelijk worden deze zaken in fases opgeknipt in onderwerpen waarbij de LO een rol heeft. Geen standaard rapportage maar maatwerk. De onderzoeksteams hebben daarbij een verantwoordelijkheid het overleg tijdig en actief te informeren bij bijzonderheden.

We streven naar minder papieren voortgangsrapportages maar meer interactie. Dat geldt ook voor het TPO-b/stuurploeg. Met elkaar in gesprek op de momenten die er toe doen.

Gezien de rol en taak van het landelijk overleg bestaat deze uit:

- 2 leden MT FIOD (of gemandateerde vertegenwoordigers),
- 2 leden MT FP (of gemandateerde vertegenwoordigers),
- vaktechnisch coördinator FIOD en recherche OvJ
- domeinverantwoordelijke fraude
- teamleider TIOC
- medewerker beleid en strategie FP
- secretariaat

Gevraagd besluit 4

-instemmen met samenstelling en taakbeschrijving landelijk overleg/stuurgroep en daar invulling aan geven.

3.4 Ondersteuning

Om goed overzicht te krijgen en te houden is een landelijk overzicht van de beschikbare capaciteit, voortgang van zaken en dergelijke nodig. Dit betreft zowel FIOD als FP. Bij beide organisaties zijn overzichten aanwezig, maar niet altijd landelijk en niet eenduidig. Dit moet ontwikkeld en bijgehouden worden. Ondersteuning is hierbij essentieel. Om dergelijke overzichten te kunnen ontwikkelen moet eerst worden vastgesteld welke informatie nodig is om te kunnen sturen.

Ook is het noodzakelijk dat zowel bij TPO—b/stuurploeg als bij het landelijk overleg/stuurgroep een goed secretariaat wordt vormgegeven. Voor de bewaking van de eenheid is het te overwegen één groep mensen verantwoordelijk te maken voor beide overleggen. Dit zou een stafbureau kunnen doen.

De taken van dit stafbureau bestaan uit:
-bedrijfsvoeringstaken: het ontwerpen en bijhouden van landelijke overzichten van bijvoorbeeld capaciteit, voorgang van zaken en dergelijke.
-beleid: toetsen aan beleid, handhavingsarrangementen en dergelijke
-kwaliteit: het bewaken van de kwaliteit van de aangeleverde stukken
-secretariaat

Gevraagd besluit 5

-het instellen van een stafbureau, bestaande uit mensen van FIOD en FP (hoeft niet fysiek bij elkaar te zitten)
-vaststellen van de taken van het stafbureau: bedrijfsvoering, beleidsondersteuning, bewaken kwaliteit aangeleverde stukken en voeren van secretariaat
-opdracht geven tot ontwikkeling van landelijke overzichten, waarbij door de (latere) gebruikers moet worden vastgesteld welke informatie nodig is (denk hierbij ook aan de te bereiken effecten vanuit de thema's) .

3.5 Welke zaken

In de "soort" zaken die worden aangeboden voor intake kunnen we onderscheid maken in:
-"gewone" zaken
-zaken uit programmatische/omgevingsgerichte aanpak
-zaken die niet via de "reguliere" weg binnenkomen
-SIS zaken

<u>Gewone zaken</u>
Deze zaken worden via de reguliere weg zoals beschreven in de AAFD-richtlijnen gewogen en geselecteerd. Het gaat hier om ongeveer de helft van het werkaanbod, rond de 250-300 zaken. Hierbij moet worden aangetekend dat het streven is steeds meer zaken programmatisch/thematisch op te pakken, maar ook dan zullen er "grote" en "kleine" zaken blijven. Het is de vraag of deze

"reguliere" zaken het hele traject van SO, TPO-a, TPO-b met een daarbij behorende formulierenstroom van preweeg, projectvoorstel en/of projectplan zouden moeten doorlopen. Zou je dit traject willen veranderen is aanpassing van de richtlijnen nodig (zie bijlage).

Ook de ontwikkeling van het omgevingsgericht werken en de wens om meer betekenisvolle zaken te doen zou een reden kunnen zijn om de richtlijnen te willen aanpassen en dan met name de gebruikte criteria. Dit valt buiten het bestek van deze notitie. Wel wijzigen we zaken in de documenten/het AKO-proces, zie hieronder.

Zaken uit programmatische/omgevingsgerichte aanpak
Voor die thema's die vooraf zijn geprioriteerd (zie punt 3.2) komt er per onderwerp een verantwoordelijke binnen de FIOD en binnen het FP. De keuzes vinden plaats vanuit de vraag welke aanpak het beste het gewenste effect sorteert. Het voorstel is de intake van deze thema's op één plek in het land plaats te laten vinden. Hiertoe wordt per onderwerp bij beide organisaties een verantwoordelijke en een eenheid aangewezen.

Zaken die niet via de "reguliere" weg binnenkomen
Denk hierbij aan een tipgever van een grote omvangrijke fraude bij het FP, een politiek belangrijke zaak waar snel actie vereist is, de plus/pluszaken en dergelijke. Deze zaken worden vaak besproken in het landelijk overleg. Daar wordt de "wat-vraag" beantwoord, eventueel nadat lijnen zijn uitgezet om de signalen op te werken. Daarna gaan de zaken naar het TPO-b/stuurploeg.

SIS-zaken
Kunnen vormvrij worden aangeboden.

Gevraagd besluit 6

-wel of niet een onderzoek starten naar mogelijke aanpassing van de AAFD-richtlijnen
-de intake per benoemd, geprioriteerd thema op één plaats in het land te laten plaatsvinden zodat toezichthouder, FIOD en FP gezamenlijk aan de voorkant weloverwogen keuzes kunnen maken voor het betreffende thema. Op deze plaats vindt niet alleen de coördinatie plaats, maar wordt ook echt geregisseerd.
-per thema bij beide organisaties een verantwoordelijke benoemen

3.6 AKO-proces/formulieren

Akoproces

In het verleden zijn afspraken gemaakt over een kwaliteitsstandaard voor de te verrichten opsporingsonderzoeken. Dit heeft geleid tot de AKO-standaard (algemene kwaliteitseisen opsporing).Deze AKO-standaard blijft van belang. Het is bedoeld om te helpen bij sturing en weging, maar wordt soms als knellend en vertragend ervaren. Vanuit het FP wordt gewerkt aan "AKO 2.0". Hierbij wordt gebruik gemaakt van de evaluatie van het AKO-proces die eind vorig jaar heeft plaatsgevonden.

Een van de zaken die hierbij spelen is dat het bij de formulieren uit het AKO-proces gaat om stukken die nodig zijn om managementbesluiten te kunnen nemen. Het is dan niet wenselijk dat deze stukken enorm van omvang worden. Dat is nu soms wel het geval.

Nu wordt vrij standaard alle formulieren (preweeg, projectvoorstel en projectplan/plan van aanpak) gebruikt. Dat is niet altijd nodig.

Zo hoeft bij niet-kansrijke signalen niet altijd een preweeg te worden opgemaakt, bijvoorbeeld als in de voorfase het FP (de informatie-officier vanuit TIOC) overleg met account/OI/intelligence heeft gehad om de signalen te bespreken en te beoordelen. Dan volstaat een simpele vastlegging. En het is bij duidelijke zaken niet altijd nodig een projectvoorstel te maken, dan kan soms meteen worden gestart met een projectplan.

Een en ander moet in gezamenlijkheid (ook met de andere BOD'en en politie) verder worden uitgewerkt.

Op dit moment is het gewenst de grootte van de preweegdocumenten terug brengen. Het document moet conform de AKO-standaard (algemene kwaliteitseisen opsporing) aan de volgende eisen voldoen:

-het document is summier van omvang (max 2 tot 3 A4'tjes!)
-het geeft een goed beeld van de casus
-er hoeft geen sprake te zijn van een verdenking ex 27 SV
-de zaak wordt getoetst aan de gemaakte afspraken/beleid

Gevraagd besluit 7

we gaan gezamenlijk werken aan AKO 2.0
-een preweegdocument wordt weer het document zoals het is bedoeld: een managementstuk van maximaal 2 tot 3 A4'tjes.

4 Toetsing probleemanalyse aan oplossingen

Dit stuk raakt veel, heel veel, aspecten variërend van selectie tot sturing, van vast te stellen normatiek tot het streven naar meer interactie en van cultuur tot structuur. Zijn nu alle geschetste problemen opgelost? Nee en dat kan ook niet gezien de breedte van de onderwerpen. Maar kijkend naar de probleemanalyse en naar de gevraagde besluiten wordt wel een belangrijke aanzet gegeven tot verbetering. Er worden stappen gezet waardoor:

-prioriteiten duidelijker worden, beter met elkaar gedeeld en beter gecommuniceerd met de verwervers
-het ketengericht/omgevingsgericht werken/de thema's meer "body" krijgen
-de overlegvormen meer gestructureerd worden
-we meer overzicht over de zaken krijgen
-we in het proces van intake tot opsporing geen onnodige en (te) lange papieren vastleggingen maken en werken aan de verbetering van het AKO-proces

-we werken aan gezamenlijk maatgevoel
-we de sturing/monitoring veel beter beleggen
-we het veranderproces bespreekbaar maken

Bijlage 1 stukje ut de AAFD-richtlijnen

Deze richtlijnen die laatstelijk vastgesteld zijn op 1 juli 2011geven **voor alle zaken** aan:

-aanmelding vindt plaats als een drempelbedrag wordt overschreden
-de boete-fraudecoördinator beoordeelt of voor tenminste het drempelbedrag sprake is van opzet en draagt deze aangemelde zaken voor in het selectieoverleg

-het selectieoverleg (dat wordt gevormd door de FIOD, de contactambtenaar formeel recht, de boete-fraudecoördinator/contactambtenaar Douane en de boete-fraudecoördinatoren die tot één regio behoren) toetst of een zaak terecht op grond van de aanmeldingsrichtlijn (hoofdstuk 2) is aangemeld (hierna: 'aanmeldingswaardige zaak').
Voor aanmeldingswaardige zaken adviseert het selectieoverleg of op basis van de bewijsbaarheid een zaak in aanmerking komt voor opsporing (dit zijn de potentieel vervolgingswaardige zaken). Het selectieoverleg beoordeelt tevens welke aspecten (hoofdstuk 5) van toepassing zijn.

-het tripartiete overleg (bestaande uit een officier van justitie, de contactambtenaar formeel recht, de boete-fraudecoördinator/contactambtenaar Douane en de FIOD) toetst of een zaak voldoet aan de richtlijnen voor strafrechtelijke afdoening (strafbeschikking of strafrechtelijke vervolging). Mocht blijken dat de zaak niet voldoet aan deze richtlijnen, dan gaat de zaak terug naar de Belastingdienst voor bestuurlijke afdoening. Indien de zaak wel aan de richtlijnen voldoet zal ter zake een opsporingsonderzoek worden ingesteld.

Ook staat in de richtlijnen wanneer hiervan kan worden afgeweken:

Van de richtlijnen kan worden afgeweken in geval van bestuursondersteunende inzet van het strafrecht. Hierbij valt te denken aan bijzondere acties van de Belastingdienst, gericht op specifieke groepen belanghebbenden en specifieke acties met betrekking tot bepaalde delicten, bijvoorbeeld de omissiedelicten. Over zulke acties maakt de Belastingdienst vooraf afspraken met het Openbaar Ministerie om de handhavingsinspanningen op elkaar af te stemmen.

MT13-054a

Gezamenlijk wegen, selecteren, prioriteren en sturen

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding	3
1.2 Doel notitie	3
2. Probleemschets en –analyse	4
2.1 de beleidscyclus functioneert onvoldoende	4
2.2 Veel verschillende (keten)partners/bestuurlijke druk(te).	4
2.3 Geen effectieve en efficiënte inzet van mensen & middelen	4
2.4 Verschillen in werkwijze per handhavingseenheid/regio	4
3. Organiseren vanuit samenhang	5
3.1 Strategie	5
3.2 Gedeelde belangen	6
3.3 Structuur	7
3.3.1 Uitgangspunt	7
3.3.2 Overleggen	7
3.4 Ondersteuning	12
3.5 Welke zaken	12
3.6 AKO-proces/formulieren	13
4 Toetsing probleemanalyse aan oplossingen	14

Inleiding

1.1 Aanleiding

In de vergadering van de Stuurgroep FIOD / FP van december 2011 is besloten een werkgroep samen te stellen die uitgaande van de ervaringen van zowel binnen als buiten de FIOD en het Functioneel Parket tot een advies komt voor vernieuwingen met betrekking tot de methodiek van het selecteren van nieuwe opsporingsonderzoeken en het bewaken van de voortgang van de uitvoering van die onderzoeken. De stuurgroep heeft daartoe de volgende vraag geformuleerd:

"Op welke wijze kan het beste invulling gegeven worden aan het accepteren en sturen van strafrechtelijke onderzoeken van de FIOD".

1.2 Doel notitie

Een werkgroep vanuit de FIOD en het FP heeft juni 2012 een tussenproduct opgeleverd. Nu ligt een definitief voorstel ter besluitvorming voor.

Probleemschets en analyse

Het huidige proces van wegen, selecteren en prioriteren en sturen

De intake van zaken vindt plaats per onderwerp of per toezichthouder. De regels voor de intake zijn divers, centraal dan wel decentraal, al dan niet aan de hand van criteria. Zo vindt intake plaats voor DNB, AFM, Belastingdienst toeslagen/belastingen/douane, NZA, faillissementen en witwassen. Verder komen bijzondere zaken binnen via de stuurploeg bijzondere zaken. Daarnaast is nog een aparte intake voor zaken van SZW, Nvwa, ILT en IGZ die binnen het FP moeten worden kortgesloten, maar buiten deze notitie vallen.

Zo komen op diverse plaatsen, op verschillende wijzen en bij verschillende personen zaken het FP binnen. Deze zaken komen uit verschillende signalen, variërend van zelf-opgewerkte zaken (zgn. "haalzaken") tot al vastgestelde delicten (zgn. "brengzaken"), waarbij ook de samenwerking in de voorfase divers is.

Daarnaast is het lastig in een veelheid aan stukken de prioriteiten te benoemen. Deze prioriteiten zijn niet duidelijk benoemd en met elkaar gedeeld. Hierdoor komen de prioriteiten niet altijd terug in de selectie van zaken.

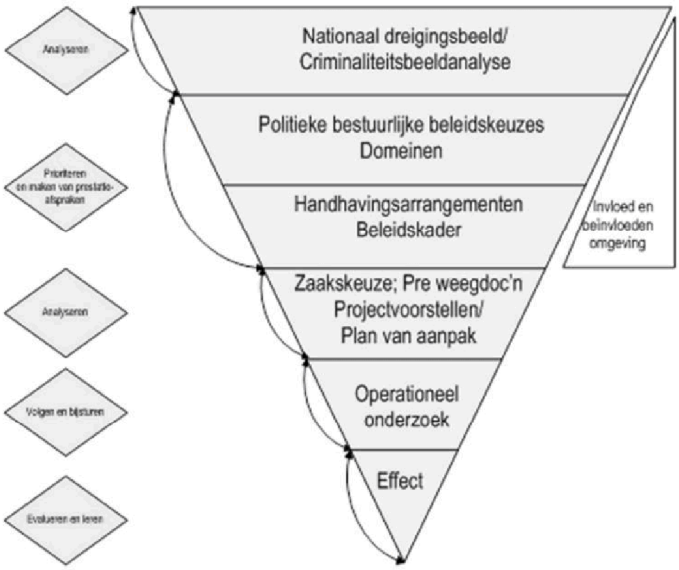
Ook cultuur is een belangrijk aspect. Durven we te vertrouwen op een beslissing van een collega eerder in het traject? Vinden we alleen grote, meeslepende zaken van belang of willen we ook inspanning leveren op de reguliere werkstroom? Vinden we een zaak uit de eigen regio belangrijker dan een zaak uit een landelijk geprioriteerd thema? Spreken we elkaar hierop aan? Hoe gaan we om met paarse krokodillen? Laten we ze in stand en mopperen we erop of pakken we ze aan?

Dit leidt tot de volgende probleemanalyse.

1871566 00900

2. Probleemanalyse

2.1 de beleidscyclus functioneert onvoldoende/er is onvoldoende kennis van beleidskeuzes



-prioriteiten zijn onvoldoende duidelijk en onvoldoende met elkaar gedeeld. Zo zijn in verschillende beleidsstukken verschillende onderwerpen benoemd en soms slechts in heel algemene termen, waardoor onduidelijk is wat de prioriteiten zijn
-de selecteurs hebben niet altijd voldoende kennis van beleidskeuzes
-de keuzes zijn niet inzichtelijk: accepteren we die zaken die we prioriteit willen geven?
-de overleggen zijn vaak zaak gericht; ketengericht/omgevingsgericht werken komt nog te weinig aan bod

2.2 Veel verschillende (keten)partners/bestuurlijke druk(te)

-er zijn veel verschillende ketenpartners die zaken aanmelden in aparte intake-overleggen
-er zijn veel overlegvormen en ze zijn niet eenduidig

2.3 Geen effectieve en efficiënte inzet van mensen & middelen

-doordat er veel aparte intake overleggen zijn, is er geen of te weinig overzicht over de zaken, terwijl zaken met elkaar zouden moeten concurreren, de capaciteit is immers schaars
-de verdeling van werk over de regio's heen verloopt moeizaam
-het proces van intake tot opsporing en vervolging moet met name voor de reguliere zaken sneller

2.4 verschillen in werkwijze per handhavingseenheid/regio

-er is geen eenheid in keuzes tussen regio's, er is te weinig gezamenlijk maatgevoel
-de monitoring van lopende zaken dan wel het bijstellen van prioriteiten vindt niet altijd plaats en is divers per handhavingseenheid.

2.5 cultuur speelt een belangrijke rol

-er is onvoldoende "gedeeld" belang

3. Organiseren vanuit samenhang

Voorgesteld wordt het proces aan te passen. Hierbij speelt een aantal zaken een rol. Denk hierbij aan gedeelde prioriteiten, een gemeenschappelijk gevoeld belang, gemeenschappelijk te ontwikkelen maatgevoel en dergelijke.

Het alleen aanpassen van de structuur in onvoldoende.

3.1 Strategie

Welke zaken willen we selecteren en waarop gaan we sturen?

Als we beter willen selecteren, prioriteren en op de keuzes willen sturen, moeten we een gemeenschappelijk uitgangspunt hebben van de zaken die we willen doen en van de zaken waarop we willen sturen. Het handhavingsarrangement biedt een handvat, maar is erg algemeen. Daarom hierbij een aanzet.

De inzet van strafrecht moet bijdragen aan een veilige en rechtvaardige samenleving. Dat vereist interventies die zichtbaar, merkbaar en herkenbaar zijn voor slachtoffers, daders en hun omgeving en de maatschappij. Het gaat daarbij om betekenisvolle interventies waarbij soms een probleem zichtbaar gemaakt wordt, soms zichtbaar wordt afgepakt of die dienen als voorbeeld of rechtsherstel. Er is daarbij sprake van een mix van zaken, en een diversiteit in manieren van afdoen van deze zaken .

In de regel treden toezichthouders zelf bestuursrechtelijk op tegen de niet-naleving van de regelgeving die aan hun toezicht is onderworpen. In een aantal gevallen is strafrechtelijk ingrijpen passend. De (dreiging) van het strafrecht is daarmee een van de middelen om de handhavingsdoelstellingen te bereiken. Dit effect zal zich vooral voordoen bij zaken die gelet op de aard, omvang en ernst van de criminele gedraging, de persoon van de verdachte en de gevolgen voor het slachtoffer en de samenleving relevant zijn. We noemen dit betekenisvolle zaken. We hebben hierbij specifiek aandacht voor criminele samenwerkingsverbanden.

Tegelijkertijd kan de doelmatigheid en effectiviteit worden vergroot door de krachten te bundelen met toezichthouders, opsporingsdiensten en het OM. Het is goed steeds meer samen tot gemeenschappelijke handhavingskeuzes te komen. Zo kan de overheid alle middelen en instrumenten inzetten die ze tot haar beschikking heeft. Bij signalering van criminaliteitsvormen wordt gezamenlijk een interventiestrategie bepaald, zodat criminaliteit het meest effectief wordt voorkomen en bestreden. Dit wordt wel genoemd programmatisch handhaven/omgevingsgericht werken of het worden thema's genoemd.

Hierbij geeft de "Leidraad integrale aanpak" die is opgesteld door de Stuurgroep GOC (aanpak van georganiseerde en ondermijnende criminaliteit) een visie en strategie waarbinnen iedere deelnemende partner zijn rol moet uitvoeren. Het uitgangspunt hierbij is "integraal tenzij".

Ieder jaar moeten de gezamenlijke onderwerpen expliciet benoemd worden. Dat is nu onvoldoende het geval.

De drijfveer achter financieel-economische criminaliteit en milieucriminaliteit is vaak financieel van aard. Afpakken van crimineel vermogen is/wordt een vanzelfsprekend onderdeel in de keuze voor aanpak van criminaliteit. Afpakken is al een verplicht onderdeel in elk onderzoek, maar wordt toch apart benoemd, omdat het een (belangrijk) argument kan zijn om in de weging tussen zaken een zaak wel of niet op te pakken.

Kortom, we willen inzetten op:

-betekenisvolle zaken interventies

-omgevingsgericht/ketengericht werken

-afpakken

Deze zaken moeten we terugzien in de werkstroom van wegen, selecteren, prioriteren en sturen op prioriteiten.

Tenslotte willen we zowel de opsporing als de vervolging van de zaken kwalitatief goed, snel en efficiënt doen.

We willen dan ook sturen op de volgende punten:

1. doen we de goede zaken? Denk hierbij aan de te bereiken effecten, afgesproken thema's, afspraken uit het handhavingsarrangement, integrale aanpak/omgevingsgericht werken, betekenisvolle zaken interventies.

2. doen we de zaken goed? Denk hierbij aan kwaliteit van de opsporing en vervolging, snelheid en het bereikte resultaat.

3.2 Gedeelde belangen

Om met elkaar goed te kunnen sturen is het noodzakelijk de prioriteiten voorafgaand aan ieder jaar helder en eenduidig te met elkaar af te stemmen, te formuleren en te communiceren. Dat gebeurt te weinig en te onduidelijk. Er zijn veel beleidsstukken (strategienota, handhavingsarrangement, jaarplannen e.d.), maar voor de selecteurs is lang niet altijd duidelijk en inzichtelijk wat de prioriteiten zijn. Het zijn er te veel, ze zijn soms vaag, niet in alle stukken dezelfde en bij beide organisaties niet hetzelfde.

Het voorstel is dan ook om jaarlijks gezamenlijk veel specifieker te benoemen welke prioriteiten er zijn en welke onderwerpen programmatisch/omgevingsgericht worden opgepakt, waarbij sprake moet zijn van een beperkt aantal. en dDeze onderwerpen moeten worden omgezet te zetten in realiseerbare doelstellingen waarop gestuurd wordt. Deze afspraken moeten terugkomen in/aansluiten bij het handhavingsarrangement. Dit kan natuurlijk niet alleen tussen FP en FIOD worden afgesproken, de aansluiting met toezichthouders is hierbij van groot belang. Ook moet gezorgd worden voor een goede communicatie naar degenen die zaken verwerven en af moeten doen, zodat duidelijk blijkt dat het niet om "losse zaken" gaat, maar het grotere belang gedurende

de hele looptijd van de zaak gediend wordt. Hiervoor moet iets worden geregeld, zodat thema's meer "doorleefd" worden .

Ook voor betekenisvolle zaken, afpakken en voor de onderwerpen kwaliteit en snelheid kun je concrete "smarte" doelstellingen benoemen. Bij betekenisvolle zaken zou je kunnen denken aan een vooraf gemaakte "kosten/baten" analyse, waarbij een heldere keuze wordt gemaakt in wat we gaan doen, welke effecten we willen bereiken en hoe we dat gaan bereiken.

Om gevoel te krijgen bij benoemde prioriteiten en om een beter evenwicht te krijgen tussen regio's is het van belang een gemeenschappelijk maatgevoel te ontwikkelen. Dit gaat niet vanzelf, hiervoor moeten actief maatregelen genomen/afspraken gemaakt worden.

Van groot belang is ook de cultuur. Durven we te vertrouwen op een beslissing van een collega eerder in het traject? Vinden we alleen grote, meeslepende zaken van belang of willen we ook inspanning leveren op de reguliere werkstroom? Vinden we een zaak uit de eigen regio belangrijker dan een zaak uit een landelijk geprioriteerd thema? Spreken we elkaar hierop aan? Hoe gaan we om met paarse krokodillen? Laten we ze in stand en mopperen we erop of pakken we ze aan?

Gevraagd besluit 1

-Jaarlijks worden gezamenlijk, heldere prioriteiten afgesproken die door (of in opdracht van) MT FIOD en de parketleiding worden omgezet in smarte doelstellingen waarop gestuurd wordt. Dit geldt voor het benoemen van thema's, afpakken, kwaliteit en snelheid.
-per thema wordt bij beide organisaties één verantwoordelijke benoemd die er ook voor zorgt dat "zijn" thema aandacht heeft en houdt in de eigen organisatie.
-de intake per geprioriteerd thema gaat plaatsvinden op één plaats in het land. (verplaatst naar gevraagd besluit 6).
-om een gemeenschappelijk maatgevoel te ontwikkelen vindt een aantal keer per jaar overleg plaats over de regio's heen, tussen "verwervers" en het management.
-bezien of we gezamenlijk willen inzetten op "de cultuur"? Zo ja, hoe?

3.3 Structuur

3.3.1 Uitgangspunt

Om volledig overzicht te hebben en echt goed landelijk te kunnen prioriteren zou het instellen van één landelijke, centrale selectie- en stuurploeg wenselijk zijn . Hier kleven echter bezwaren aan, omdat zowel de leverancier van de signalen als de afnemers regionaal zijn georiënteerd en ingericht. Overleg "dicht bij de omgeving", waardoor ook aandacht blijft voor regionale (programmatische/ projectmatige) aanpak wordt van belang geacht.

Ook is van groot belang dat de inhoudelijke overleggen met diverse partners in stand blijven. Hier vindt niet alleen de intake van zaken plaats, maar er wordt met elkaar gesproken over beleid, ontwikkelingen en er vindt de nodige afstemming in de diverse ketens plaats.

3.3.2 Overleggen

Soorten beslissingen

Binnen de opsporing kennen we twee fasen in de beslissing over signalen:
-wat gaan we doen?
-hoe gaan we het doen?

Bij het wat gaat het om de beslissing: zijn er voldoende aanwijzingen of informatie dat er sprake is van criminaliteit die strafvorderlijk onderzocht moet worden? Hierbij wordt ook getoetst of de zaak past in de beleidsafspraken die gemaakt zijn of is sprake van een zaak die vanwege heersende actualiteit moet worden opgepakt? Met andere woorden: gaan we deze zaak doen?

Bij het hoe gaat het om de beslissing: hoe gaan we de zaak strategisch en tactisch aanpakken? Welk effect willen we bereiken en hoeveel capaciteit willen we erop inzetten?

Wie gaat waarover?

Selectie-overleggen
De selectie-overleggen blijven bestaan (mogelijk in een wat andere vorm in verband met de reorganisatie van de Belastingdienst).

Om de informatie uitwisseling beter te laten verlopen is het voorstel een zgn. intelligence overleg in te richten waarin het FP en de OI afdelingen in ieder geval vertegenwoordigd zijn. Daar kunnen nieuwe signalen en trends gedeeld worden, zodat in een vroege fase van het proces betekenisvolle zaken gedetecteerd kunnen worden ten behoeve van het TPO-a. Ook kan hier in de informatieve fase de relatie worden gelegd met het uit te voeren beleid , de uitvoering van de intelligence agenda en de activiteiten van de toezichthouder. Een dergelijk intelligence overleg biedt tevens kans op restinformatie uit afgesloten onderzoeken operationeel te maken.

TPO-a
De intake-overleggen blijven bestaan. Deze overleggen beslissen over de wat-vraag. Met een schuin oog wordt gekeken naar mogelijk beschikbare (landelijke, zie hieronder) capaciteit. Wel streven we naar meer eenduidigheid. Dit betekent dat de thans bestaande overleggen met NZA, IGZ, DNB en AFM de status van een TPO-a-overleg krijgen (en ook zo gaan heten). Voor faillissementen wordt op dit moment onderzocht hoe een en ander vormgegeven moet worden. Met betrekking tot witwassen (het S en S-overleg) is een andere ontwikkeling gaande: de oprichting van het Centre of Intelligence and Operational Excellence on Money Laundering. Het ligt voor de hand bij deze ontwikkeling aan te sluiten.

De capaciteit is schaars, dit betekent dat onderzoeksvoorstellen onderling moet concurreren, wat inhoudt dat onderzoeken niet standaard worden toegewezen. Hierbij geldt dat bepaalde zaken prioriteit hebben, denk aan zaken vanuit de integrale/omgevingsgerichte aanpak, bijzondere/publicitair of om andere redenen gevoelige zaken of zaken met veel 'afpakpotentie".

De zefiscale overleggen vinden regionaal plaats, één overleg per handhavingseenheid . De overleggen worden meer flexibel: alleen aan tafel wie nodig is voor een bepaalde zaak, desgewenst mondelinge toelichting in plaats van veel papier e.d.

De intake van een aantal toezichthouders vindt landelijk plaats, denk aan DNB, AFM, NZA. Dit blijft zo.

Voor alle thema's uit het HHA en alle geselecteerde thema's komen per thema landelijke overleggen met een vaste officier, een vaste contactambtenaar en een vaste deelnemer van de FIOD. Dit drietal selecteert binnen de kaders van wet en regelgeving en binnen de kaders van het project of thema beschrijvingen de zaken welke een bijdrage kunnen leveren aan dat te bereiken effect. Die selectie is een TPO-a beslissing. Voor een aantal geprioriteerde thema's willen we de intake ook landelijk maken, zie onder 3.5. De zaken gaan dus niet via de "reguliere" SO en TPO-structuur.

Deelnemers aan TPO-a
Voor de reguliere zaken: één overleg per HHE, deelnemers: flexibel: aan tafel wie nodig is voor een bepaalde zaak. Per zaak in ieder geval een OvJ, een medewerker van FIOD account en een contactambtenaar. Binnen de Belastingdienst loopt op dit moment de discussie over het aantal benodigde contactambtenaren. Het zou wenselijk zijn per HHE of FIOD-vestiging één CA als aanspreekpunt te hebben, dat komt de eenduidigheid ten goede.

Voor de landelijke thema's : een vaste OvJ, een vaste contactambtenaar en een vaste medewerker van FIOD account.

Voor de overige toezichthouders: een vaste Ovj en een vaste medewerker van FIOD account.

Er is geconstateerd dat de overleggen divers zijn qua structuur. Ook zitten soms veel mensen een hele vergadering aan tafel, terwijl die mensen niet altijd een duidelijke rol hebben of een rol hebben bij een beperkt deel van het overleg. Desgewenst kan besloten worden deze overleggen te laten evalueren en met name de rollen en aanwezigheid van functionarissen te bezien.

Gevraagd besluit 2 2

-Het instellen van een informatie overleg.
-het al dan niet evalueren van de TPO-a's en benoemen wie dat gaat doen.Het benoemen van een aantal thema's en het instellen van landelijke TPO-a's voor deze thema's.

TPO-b/stuurploeg
Nadat de keuze is gemaakt in TPO-a vindt projectvoorbereiding plaats binnen de kantoren van de FIOD. De keten wordt hier in meegenomen en de aanpak moet gedragen worden binnen de keten. De projectvoorstellen welke als resultaat hiervan worden gemaakt worden aangeboden aan TPO- B. Deze TPO's vinden plaats op de 4 HHE van het FP. Alle projectvoorstellen worden beoordeeld, gewogen en geaccordeerd indien de uitgangspunten duidelijk en realiseerbaar zijn. Er wordt tevens

akkoord gegeven op de geplande inzet (kosten).

Naast de selectie van onderzoeken moet er ook de monitoring en sturing van (lopende) onderzoeken meer aandacht krijgen . Dit gebeurt in een apart stuuroverleg. Hiervoor kan een nieuw overleg in het leven geroepen worden of het TPO-b-overleg gaat deze rol vervullen. De deelnemers aan het overleg maken keuzes met betrekking tot de zaken, beantwoorden de hoe-vraag, delen capaciteit landelijk toe, bewaken de voortgang van zaken, stellen waar nodig prioriteiten en denken mee over de (alternatieve) afdoening van zaken. Hierbij biedt het handhavingsarrangement een handvat. Waar nodig vindt een reflectieoverleg plaats met deskundigen en betrokken.

De beslissing van het overleg is bindend. Mocht een zaak toch anders lopen, meer tijd vragen of anderszins niet binnen het besluit van het overleg blijven passen, wordt de zaak opnieuw voorgelegd aan het TPO-b/stuurploeg.

Vanuit effect heeft het opsporingsproces behoefte aan een snelle doorstroom van signalen naar een opgestart opsporingsonderzoek en vervolging. FIOD en FP streven naar een snelle doorlooptijd (van inbreng selectie overleg tot 1e uitspraak.) van maximaal xxxx Het OM zal van de ingediende standaard-eindprocessen-verbaal 80% binnen drie maanden na ontvangst beoordelen en 80% binnen 6 maanden na ontvangst ter planning aanbrengen bij de betreffende rechtbank.**(NBNBNB nog in te vullen)??** maanden voor 80% van de zaken. Dit vraagt om snelle beslissingen en een frequent overleg (eens per twee weken?).

De beslissing van het overleg is bindend. Mocht een zaak toch anders lopen, meer tijd vragen of anderszins niet binnen het besluit van het overleg te blijven passen, wordt de zaak opnieuw voorgelegd aan het TPO-b/stuurploeg.

Vraagpunt: heeft dDe contactambtenaar heeft een rol in de besluiten/het sturen zoals hierboven beschreven? Mogelijke standpunten: ja, als het gaat om de keuze van zaken, maar geen rol in de overige taken van de stuurploeg; nee, de keuze betreft het opportuniteitsbeginsel en dat is voorbehouden aan de officier.. De contactambtenaar sluit dan ook aan bij dat deel van de vergadering dat gaat over de keuzes. Dit punt moet besproken worden met de contactambtenaren.

Gezien de rol en taak van het TPO-b/stuurploeg bestaat deze uit:

- teamleiders account
- teamleiders handhavingseenheden
- als het gaat om de keuzes mogelijk de contactambtenaar
- secretariaat

Deze sturing kan regionaal of centraal georganiseerd worden. Na overleg binnen FIOD en FP liggen twee opties voor:
-vier overleggen op de verschillende handhavingseenheden
-een landelijk centraal overleg.

Argumenten voor centraal:
-landelijk overzicht
-eenduidigheid in keuzes en sturing
-afweging op basis van landelijke prioriteiten is goed te maken (gaat een faillissementsfraudezaak boven een afpakzaak?)
-verdeling van werk over regio's heen is meer inzichtelijk en bespreekbaar

Argumenten voor regionaal :
-weging en sturing blijft "dicht bij het werk". Problemen in sturing worden niet verbeterd door een centrale keuze in zaken, de afstand wordt hierdoor vergroot, waardoor sturing juist lastiger wordt
-aantal zaken moet behapbaar blijven, bij een centraal TPO gaat het over 50 tot 60 zaken per maand en dreigt een "stempelmachine" te ontstaan
-sommige problemen zijn regionaal beter "praktisch" op te lossen, er zijn korte lijnen
-aandacht voor regionale (programmatische/ projectmatige) aanpak blijft van belang
-er is nog geen landelijk, goed werkend en op elkaar afgestemd bestuurlijk systeem

Een mogelijkheid is ook om eerst in de grote zaken, de al landelijke vormgegeven intake en bij de landelijke thema's te gaan werken zoals we dat als organisaties willen (alles zien, kennen en bewust selecteren en die keuze al TPO A laten zijn) om vervolgens deze zaken op de HHE in te brengen voor een TPO B beslissing en daar keuzes te maken in vergelijking met de overige zaken die regulier worden aangeboden. Dit alles aan de hand van landelijke overzichten en landelijke prioriteiten. Later kan dan bezien worden of opschaling naar landelijk niveau wenselijk is.

Het voorstel is te beginnen met de nieuwe werkwijze en dit na enige tijd te evalueren.

Gevraagd besluit 3

-vaststellen van de gewenste doorlooptijd van een onderzoek van selectie tot eerste uitspraak
-het instellen van een apart TPO-b overleg/stuurploeg
-vaststellen dat de deelnemers aan het TPO-b overleg de teamleiders account en de teamleiders van de handhavingseenheden zijn (aangevuld met secretariaat)
-kiezen voor de plaats van dit overleg: centraal of regionaal op vier plaatsen of een andere wenselijke vorm.
-vaststellen van moment van evaluatie

Landelijk overleg/stuurgroep

Er blijft een landelijk overleg /stuurgroep. Dit landelijk overleg is verantwoordelijk voor de sturing van voortgang op hoofdlijnen van:

- de voortgang en realisatie van de doelstellingen uit het HHA (inclusief intelligence agenda)
- de jaarlijkse voortgang en realisatie van de afgesproken thema's uit of naast het HHA-landelijke prioritering en bijsturing waar nodig o.b.v. bovenstaande taken en indien nodig (escalatie)
- het samen met TPO-b/stuurploeg zorgen voor gemeenschappelijk maatgevoel, weging en prioritering (doen we de juiste zaken)

- de bespreking van bijzondere, bovenregionale zaken. Het gaat hier om zeer bijzondere, grootschalige en/of ingewikkelde onderzoeken en de publicitaire en/of om andere redenen gevoelige zaken. Voor de gedachtenvorming, steeds zijn hooguit 5 tot 10 zaken onderhanden.
- bespreken intelligenceproducten en de vervolgacties daaruit en signalen die mogelijk kunnen leiden tot grootschalige inzet dan wel een relevant maatschappelijk probleem laten zien

Voor deze laatste taak m.b.t de bijzondere zaken beschikt de LO over actuele informatie. Waar mogelijk worden deze zaken in fases opgeknipt in onderwerpen waarbij de LO een rol heeft. Geen standaard rapportage maar maatwerk. De onderzoeksteams hebben daarbij een verantwoordelijkheid het overleg tijdig en actief te informeren bij bijzonderheden.

We streven naar minder papieren voortgangsrapportages maar meer interactie. Dat geldt ook voor het TPO-b/stuurploeg. Met elkaar in gesprek op de momenten die er toe doen.

Gezien de rol en taak van het landelijk overleg bestaat deze uit:

- 2 leden MT FIOD (of gemandateerde vertegenwoordigers),
- 2 leden MT FP (of gemandateerde vertegenwoordigers),
- vaktechnisch coördinator FIOD en recherche OvJ
- domeinverantwoordelijke fraude
- teamleider TIOC
- medewerker beleid en strategie FP
- secretariaat

Gevraagd besluit 4

-instemmen met samenstelling en taakbeschrijving landelijk overleg/stuurgroep en daar invulling aan geven.

3.4 Ondersteuning

Om goed overzicht te krijgen en te houden is een landelijk overzicht van de beschikbare capaciteit, voortgang van zaken en dergelijke nodig. Dit betreft zowel FIOD als FP. Bij beide organisaties zijn overzichten aanwezig, maar niet altijd landelijk en niet eenduidig. Dit moet ontwikkeld en bijgehouden worden. Ondersteuning is hierbij essentieel. Om dergelijke overzichten te kunnen ontwikkelen moet eerst worden vastgesteld welke informatie nodig is om te kunnen sturen.

Ook is het noodzakelijk dat zowel bij TPO—b/stuurploeg als bij het landelijk overleg/stuurgroep een goed secretariaat wordt vormgegeven. Voor de bewaking van de eenheid is het te overwegen één groep mensen verantwoordelijk te maken voor beide overleggen. Dit zou een stafbureau kunnen doen.

De taken van dit stafbureau bestaan uit:
-bedrijfsvoeringstaken: het ontwerpen en bijhouden van landelijke overzichten van bijvoorbeeld capaciteit, voorgang van zaken en dergelijke.
-beleid: toetsen aan beleid, handhavingsarrangementen en dergelijke
-kwaliteit: het bewaken van de kwaliteit van de aangeleverde stukken
-secretariaat

Gevraagd besluit 5

-het instellen van een stafbureau, bestaande uit mensen van FIOD en FP (hoeft niet fysiek bij elkaar te zitten)
-vaststellen van de taken van het stafbureau: bedrijfsvoering, beleidsondersteuning, bewaken kwaliteit aangeleverde stukken en voeren van secretariaat
-opdracht geven tot ontwikkeling van landelijke overzichten, waarbij door de (latere) gebruikers moet worden vastgesteld welke informatie nodig is (denk hierbij ook aan de te bereiken effecten vanuit de thema's) .

3.5 Welke zaken

In de "soort" zaken die worden aangeboden voor intake kunnen we onderscheid maken in:
-"gewone" zaken
-zaken uit programmatische/omgevingsgerichte aanpak
-zaken die niet via de "reguliere" weg binnenkomen
-ZSM/SIS zaken

Gewone zaken
Deze zaken worden via de reguliere weg zoals beschreven in de AAFD-richtlijnen gewogen en geselecteerd. Het gaat hier om ongeveer de helft van het werkaanbod, rond de 250-300 zaken. Hierbij moet worden aangetekend dat het streven is steeds meer zaken programmatisch/thematisch op te pakken, maar ook dan zullen er "grote" en "kleine" zaken blijven. Het is de vraag of deze "reguliere" zaken het hele traject van SO, TPO-a, TPO-b met een daarbij behorende formulierenstroom van preweeg, projectvoorstel en/of projectplan zouden moeten doorlopen. Zou je dit traject willen veranderen is aanpassing van de richtlijnen nodig (zie bijlagenoot).

Ook de ontwikkeling van het omgevingsgericht werken en de wens om meer betekenisvolle zaken te doen zou een reden kunnen zijn om de richtlijnen te willen aanpassen en dan met name de gebruikte criteria. Dit valt buiten het bestek van deze notitie. Wel wijzigen we zaken in de documenten/het AKO-proces, zie hieronder.

Zaken uit programmatische/omgevingsgerichte aanpak
Voor die thema's die vooraf zijn geprioriteerd (zie punt 3.2) komt er per onderwerp een verantwoordelijke binnen de FIOD en binnen het FP. De keuzes vinden plaats vanuit de vraag welke aanpak het beste het gewenste effect sorteert. Het voorstel is de intake van deze thema's op één plek in het land plaats te laten vinden. Hiertoe wordt per onderwerp bij beide organisaties een verantwoordelijke en een eenheid aangewezen.

Zaken die niet via de "reguliere" weg binnenkomen

Denk hierbij aan een tipgever van een grote omvangrijke fraude bij het FP, een politiek belangrijke zaak waar snel actie vereist is, de plus/pluszaken en dergelijke. Deze zaken worden vaak besproken in het landelijk overleg. Daar wordt de "wat-vraag" beantwoord, eventueel nadat lijnen zijn uitgezet om de signalen op te werken. Daarna gaan de zaken naar het TPO-b/stuurploeg.

ZSM/SIS-zaken

Kunnen vormvrij worden aangeboden.

Gevraagd besluit 6

-wel of niet een onderzoek starten naar mogelijke aanpassing van de AAFD-richtlijnen
-de intake per benoemd, geprioriteerd thema op één plaats in het land te laten plaatsvinden zodat toezichthouder, FIOD en FP gezamenlijk aan de voorkant weloverwogen keuzes kunnen maken voor het betreffende thema. Op deze plaats vindt niet alleen de coördinatie plaats, maar wordt ook echt geregisseerd.
-per thema bij beide organisaties een verantwoordelijke benoemen

3.6 AKO-proces/formulieren

Akoproces

In het verleden zijn afspraken gemaakt over een kwaliteitsstandaard voor de te verrichten opsporingsonderzoeken. Dit heeft geleid tot de AKO-standaard (algemene kwaliteitseisen opsporing).Deze AKO-standaard blijft van belang. Het is bedoeld om te helpen bij sturing en weging, maar wordt soms als knellend en vertragend ervaren. Vanuit het FP wordt gewerkt aan "AKO 2.0". Hierbij wordt gebruik gemaakt van de evaluatie van het AKO-proces die eind vorig jaar heeft plaatsgevonden.

Een van de zaken die hierbij spelen is dat het bij de formulieren uit het AKO-proces gaat om stukken die nodig zijn om managementbesluiten te kunnen nemen. Het is dan niet wenselijk dat deze stukken enorm van omvang worden. Dat is nu soms wel het geval.

Nu wordt vrij standaard alle formulieren (preweeg, projectvoorstel en projectplan/plan van aanpak) gebruikt. Dat isOok is het niet altijd nodig. alle formulieren in alle zaken te gebruiken.

Zo hoeft bij niet-kansrijke signalen niet altijd een preweeg te worden opgemaakt, bijvoorbeeld als in de voorfase het FP (de informatie-officier vanuit TIOC) overleg met account/OI/intelligence heeft gehad om de signalen te bespreken en te beoordelen. Dan volstaat een simpele vastlegging. En het is bij duidelijke zaken niet altijd nodig een projectvoorstel te maken, dan kan soms meteen worden gestart met een projectplan.

Een en ander moet in gezamenlijkheid (ook met de andere BOD'en en politie) verder worden uitgewerkt.

Op dit moment is het gewenst de grootte van de preweegdocumenten terug brengen. Het document moet conform de AKO-standaard (algemene kwaliteitseisen opsporing) aan de volgende eisen voldoen:

-het document is summier van omvang (max 2 tot 3 A4'tjes!)
-het geeft een goed beeld van de casus
-er hoeft geen sprake te zijn van een verdenking ex 27 SV
-de zaak wordt getoetst aan de gemaakte afspraken/beleid

Gevraagd besluit 7

we gaan gezamenlijk werken aan AKO 2.0
-een preweegdocument wordt weer het document zoals het is bedoeld: een managementstuk van maximaal 2 tot 3 A4'tjes.

4 Toetsing probleemanalyse aan oplossingen

Dit stuk raakt veel, heel veel, aspecten variërend van selectie tot sturing, van vast te stellen normatiek tot het streven naar meer interactie en van cultuur tot structuur. Zijn nu alle geschetste problemen opgelost? Nee en dat kan ook niet gezien de breedte van de onderwerpen. Maar kijkend naar de probleemanalyse en naar de gevraagde besluiten wordt wel een belangrijke aanzet gegeven tot verbetering. Er worden stappen gezet waardoor:

-prioriteiten duidelijker worden, beter met elkaar gedeeld en beter gecommuniceerd met de verwervers
-het ketengericht/omgevingsgericht werken/de thema's meer "body" krijgen
-de overlegvormen meer gestructureerd worden
-we meer overzicht over de zaken krijgen
-we in het proces van intake tot opsporing geen onnodige en (te) lange papieren vastleggingen maken en werken aan de verbetering van het AKO-proces
-we werken aan gezamenlijk maatgevoel
-we de sturing/monitoring veel beter beleggen
-we de "cultuur"het veranderproces bespreekbaar maken

Bijlage 1 stukje ut de iAAFD-richtlijnen

Deze richtlijnen die laatstelijk vastgesteld zijn op 1 juli 2011geven **voor alle zaken** aan:

-aanmelding vindt plaats als een drempelbedrag wordt overschreden
-de boete-fraudecoördinator beoordeelt of voor tenminste het drempelbedrag sprake is van opzet en draagt deze aangemelde zaken voor in het selectieoverleg

-het selectieoverleg (dat wordt gevormd door de FIOD, de contactambtenaar formeel recht, de boete-fraudecoördinator/contactambtenaar Douane en de boete-fraudecoördinatoren die tot één regio behoren) toetst of een zaak terecht op grond van de aanmeldingsrichtlijn (hoofdstuk 2) is aangemeld (hierna: 'aanmeldingswaardige zaak').
Voor aanmeldingswaardige zaken adviseert het selectieoverleg of op basis van de bewijsbaarheid een zaak in aanmerking komt voor opsporing (dit zijn de potentieel vervolgingswaardige zaken). Het selectieoverleg beoordeelt tevens welke aspecten (hoofdstuk 5) van toepassing zijn.

-het tripartiete overleg (bestaande uit een officier van justitie, de contactambtenaar formeel recht, de boete-fraudecoördinator/contactambtenaar Douane en de FIOD) toetst of een zaak voldoet aan de richtlijnen voor strafrechtelijke afdoening (strafbeschikking of strafrechtelijke vervolging). Mocht blijken dat de zaak niet voldoet aan deze richtlijnen, dan gaat de zaak terug naar de Belastingdienst voor bestuurlijke afdoening. Indien de zaak wel aan de richtlijnen voldoet zal ter zake een opsporingsonderzoek worden ingesteld.

Ook staat in de richtlijnen wanneer hiervan kan worden afgeweken:

Van de richtlijnen kan worden afgeweken in geval van bestuursondersteunende inzet van het strafrecht. Hierbij valt te denken aan bijzondere acties van de Belastingdienst, gericht op specifieke groepen belanghebbenden en specifieke acties met betrekking tot bepaalde delicten, bijvoorbeeld de omissiedelicten. Over zulke acties maakt de Belastingdienst vooraf afspraken met het Openbaar Ministerie om de handhavingsinspanningen op elkaar af te stemmen.

MANAGEMENT TEAM

AANBIEDINGSFORMULIER

MT-nummer :MT13-056

Titel	:	Faillisementsfraude meldenswaardig
Vergaderdatum	:	13 juni
Afkomstig van	:	
Verantwoordelijk MT lid	:	
Aanleiding	:	
Vorige behandeling	:	
Relevante stukken	:	
Aard bespreking	:	Informatief
Gepland tijdsbeslag	:	15 min
Bevoegdheid Ondernemingsraad:		Informatief
Korte inhoud	:	Het betreft een onderzoek naar de oorzaken en beweegredenen waarom curatoren niet altijd hun faillissementsfraudevermoedens melden bij het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude van de FIOD in Zwolle.

Betrokken Stafonderdelen:	**Voor gezien/reactie**
Bedrijfsvoering	
Beleid	
Communicatie	
Huisvesting	
Informatiemanagement	
Personeel en Organisatie	
Vaktechniek en Opsporing	
Vorming en Opleiding	

Nog niet van toepassing.

Bespreek- / beslispunten :

Vervolgtraject na accordering :

Bericht aan FIODnet redactieraad
:

Begeleidende notitie MT13-056
bij SOI-rapport
'Faillissementsfraude: meldenswaardig?!'

Van: *Strategische OI (en)*

Aan: *MT FIOD*

Betreft: Onderzoeksrapport 'Faillissementsfraude: meldenswaardig?!' (maart 2013)

Datum: 5 juni 2013

---

1. Inleidend

Hierbij bieden wij u ter kennisgeving het onderzoeksrapport 'Faillissementsfraude: meldenswaardig?!' aan. Het betreft een onderzoek naar de oorzaken en beweegredenen waarom curatoren niet altijd hun faillissementsfraudevermoedens melden bij het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude van de FIOD in Zwolle.

Dit onderzoek is uitgevoerd door , strategisch analist en medewerker van het team Strategische Opsporingsinformatie. Het vond plaats in afstemming met het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude van de FIOD in Zwolle (hierna: CMP FF). Voor de belangrijkste onderzoeksresultaten wordt verwezen naar de samenvatting op blz. III en IV van het rapport.

Uit de onderzoeksresultaten vloeien vijf aanbevelingen voort. In deze begeleidende notitie worden deze vijf aanbevelingen benoemd. Tevens wordt aangegeven in hoeverre en op welke wijze deze aanbevelingen inmiddels al zijn uitgevoerd of nog worden uitgevoerd.

2. Aanbevelingen, stand van zaken en actienemer(s)

Aanbeveling 1:
Onderzoek of de meldingsprocedure –waarbij curatoren hun faillissementsfraudevermoedens melden bij het Centraal Meldpunt– laagdrempeliger kan plaatsvinden.

Stand van zaken m.b.t. aanbeveling 1:
Inmiddels is door het CMP FF een nieuw meldingsformulier ontwikkeld. Dit meldingsformulier is veel korter dan het oude formulier: 1,5 pagina in plaats van 5 pagina's Het invullen van een melding kost daardoor nog hooguit 5 à 10 minuten. Dit meldingsformulier is geplaatst op de website van Insolad, de Vereniging Insolventierecht Advocaten.
Daarmee is de drempel tot het doen van een melding voor curatoren verlaagd.
Actienemer: CMP FF

Aanbeveling 2:
Onderzoek hoe de bekendheid van het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude verbeterd kan worden c.q. de communicatie met de curatoren kan worden verbeterd.

Stand van zaken m.b.t. aanbeveling 2:
Het CMP FF heeft op dit gebied inmiddels diverse activiteiten ondernomen en ingepland. Tijdens de landelijke fraudedag op Universiteit Nijenrode op 3 juni heeft het CMP FF een EP over faillissementsfraude gegeven. Verder leidt het CMP FF workshops faillissementsfraude voor curatoren op 20 juni a.s. aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. De website van Insolad bevat verwijzingen naar het CMP FF en ook in publicaties van externen (, politie, FMP's) wordt verwezen naar het CMP FF.
Het CMP FF meldt dat het aantal meldingen inmiddels per week oploopt, waarmee deze inspanningen hun vruchten lijken te gaan afwerpen.
Het team Strategische OI (werkgroep imago en verbinding) biedt haar kennis en ervaring aan om de bekendheid van het CMP FF te verhogen. Mocht het CMP FF hier behoefte aan hebben, dan kan zij hier gebruik van maken.
Actienemers: CMP FF en SOI (werkgroep imago en verbinding).

Aanbeveling 3:
Onderzoek de mogelijkheid om de vergoedingsregeling te verruimen.

Stand van zaken m.b.t. aanbeveling 3:
Het CMP FF geeft aan dat zij dit reeds meerdere malen heeft aangekaart bij het Ministerie van Financiën ( ). Hierop is echter nog geen concrete actie gekomen. Mogelijk kan de staf V&O een rol spelen om dit punt aan te zwengelen.
Actienemers: CMP FF en staf V&O.

Aanbeveling 4:
Treed in overleg met OM en politie om betere afspraken te maken over de doorgeleiding van de meldingen richting het meldpunt.

Stand van zaken m.b.t. aanbeveling 4:
Het CMP FF heeft dit inmiddels gedaan en dit verloopt nu beter, op één fraudemeldpunt na. Niettemin kan de doorgeleiding tussen de fraudemeldpunten nog sneller en efficiënter. Hiertoe is op 30 mei een overleg geweest tussen de coördinatoren van de fraudemeldpunten: het LOCOF-overleg.
Actienemer: CMP FF

Aanbeveling 5:
Organiseer voorlichtingssessies (of anderszins) voor rechters-commissarissen om hen meer bewust te maken van het belang van melden en hun eigen stimulerende rol daarin.

Stand van zaken m.b.t. aanbeveling 5:
Er is een voorlichtingssessie geweest voor de rechtbank Den Bosch maar nog niet voor de andere rechtbanken. Hier zal het CMP FF in de komende tijd op gaan investeren.
Actienemer: CMP FF

3. Tot slot

Het MT wordt gevraagd kennis te nemen van de aanbevelingen die in deze notitie worden benoemd en van de stand van zaken bij het oppakken hiervan. Mocht het MT aanvullende opmerkingen hebben, dan zullen deze worden meegenomen.

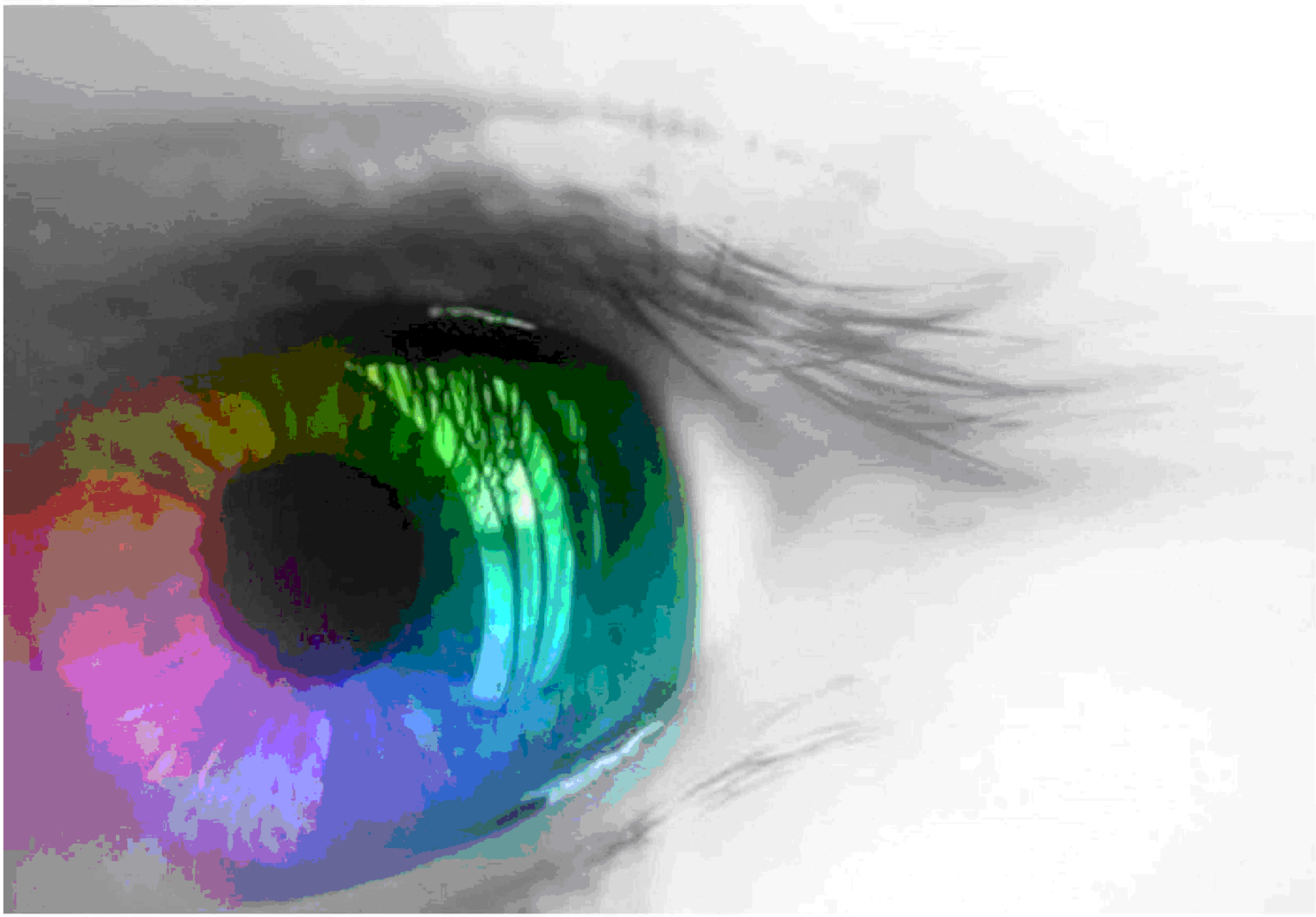
FIOD
Belastingdienst

Onderzoeksrapport
Team Strategische Opsporingsinformatie (SOI)
Auteur:
Maart 2013
Vertrouwelijk, alleen voor intern gebruik

MT13-056a

Faillissementsfraude: meldenswaardig?!

Een onderzoek onder curatoren naar het meldgedrag over fraudevermoedens bij faillissementen



Inhoudsopgave

Samenvatting III
1. Inleiding 1
1.1 Literatuurverkenning 1
1.2 Aanleiding onderzoek, probleemstelling en onderzoeksvragen 4
1.3 Onderzoeksmethode 5
Beperkingen 6
1.4 Leeswijzer 7
2. Resultaten van het onderzoek 8
2.1 Resultaten onderzoekvraag 1: motieven (belemmerende factoren) van een curator om geen melding van faillissementsfraude te doen 8
2.1.1 Respons en kenmerken van de respondenten 8
2.1.2 Bekendheid met het CMP FF 8
2.1.3 Aantal faillissementen, vermoedens van faillissementsfraude, meldingen en aangiften. 9
2.1.4 Stimulering door de rechter-commissaris 11
2.1.5 Aanleidingen om vermoedens van faillissementsfraude niet te melden. 11
2.1.7 Garantstellingsregeling curatoren. 13
2.1.8 Vergoedingsregeling 13
2.2 Resultaten onderzoekvraag 2.1: regionale/provinciale verschillen in het meldingsgedrag 14
2.3 Resultaten onderzoekvraag 2.2: in welke mate speelt branche indeling een rol bij het meldingsgedrag 16
3. Conclusies 18
4. Aanbevelingen 21
Literatuurlijst 22
Geraadpleegde website 22
Bijlage 1 Enquêteformulier 23
Bijlage 2 Tabellenoverzicht 28
Tabel 1 Aantal respondenten per provincie 28
Tabel 2 Herkomst bekendheid met het CMP FF 28
Tabel 3 Overweging: Ik heb het gevoel dat opsporingsinstanties en justitie bij meldingen van faillissementsfraude te weinig actie ondernemen. 28
Tabel 4 Overweging: Civielrechtelijk acties die ik zelf als curator kan ondernemen zijn toereikend om frauderende bestuurders aan te pakken. 29
Tabel 5 Overweging: Een strafrechtelijk vervolging levert nauwelijks iets op ten gunste van de boedel. 29

Tabel 6 Overweging: Een civielrechtelijke aanpak straft de faillissementsfraudeur harder en geniet daarom de voorkeur boven een strafrechtelijke aanpak. 29
Tabel 7 Overweging: Wanneer een aangifte niet tot vervolging leidt, kan ik met een schadeclaim te maken krijgen. 29
Tabel 8: Invloed van Garanstellingsregeling 30
Tabel 9: Invloed van Vergoedingsregeling....30
Tabel 10: In 2010 uitgesproken faillissementen per provincie....30
Tabel 11: In 2011 uitgesproken faillissementen per provincie....31
Tabel 12: In 2012 uitgesproken faillissementen per provincie....31
Tabel 13 : Uitgesproken faillissementen per branche over de jaren 2010, 2011 en 2012. 32

Samenvatting

Als één van de maatregelen in het kader van de integrale aanpak van de bestrijding van faillissementsfraude is begin februari 2012 het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude (hierna CMP FF) bij de FIOD in Zwolle operationeel geworden. Doelstelling is het op een centraal punt inzicht te krijgen in faillissementsfraude. Het CMP FF is nu bijna driekwart jaar operationeel. In die periode zijn ongeveer 300 meldingen van fraudevermoedens ontvangen. Afgezet tegen het aantal faillissementen (ongeveer 11.000) en rekening houdende met 25% fraudepercentage is dat weinig. Daarnaast vermoedt het CMP FF dat er provinciaal gezien verschillen zijn in het meldgedrag. Aan de afdeling Strategische Opsporing Informatie is gevraagd te onderzoeken wat de beweegredenen zijn van curatoren om geen melding te doen van het vermoeden van faillissementsfraude en of er inderdaad sprake is van provinciale verschillen.

Het onderzoek is eind 2012 uitgevoerd door middel van een enquête bestaande uit een steekproef van 120 curatoren, face-to-face interviews met 6 curatoren en een kwantitatief statistisch onderzoek op het bestand van het CMP FF.

De curatoren in de enquête zijn in 2012 betrokken bij 994 faillissementen. In 203 hiervan is fraude vermoed. Voor 63 daarvan zijn meldingen gedaan, die uiteindelijk tot 16 formele aangiften hebben geleid. Voor wat betreft het achterblijven van de meldingen zijn op basis van het onderzoek onder meer de volgende redenen te noemen. Zo is het voor curatoren zeer demotiverend te merken dat een melding slechts zelden tot een opsporingsonderzoek leidt. Ook het feit dat er veel tijd moet worden besteed aan het opstellen van de melding zonder dat daar een adequate vergoeding tegenover staat, werkt niet stimulerend.

Een derde onderzoeksresultaat is de onbekendheid van de rol van het CMP FF. Hoewel 90% van de geënquêteerden op de hoogte is van het bestaan van het CMP FF, is niet altijd duidelijk waarvoor de curator bij het CMP FF terecht kan. Er wordt ook nog bij andere instanties, zoals politie en OM, gemeld. Daarmee heeft het CMP FF (nog) geen monopoliepositie.

Ten aanzien van de provinciale verschillen is uit het onderzoek naar voren gekomen dat met name de provincie Limburg qua aantal meldingen achterblijft in vergelijking tot het aantal uitgesproken faillissementen. Dit geldt in mindere mate voor de provincies Groningen, Friesland, Zeeland en Noord-Brabant. Een mogelijke verklaring is dat in de genoemde provincies wellicht sprake is van wat kleinere kantoren, met minder capaciteit.

In het onderzoek is ook nog betrokken of de branche waarin de failliet werkzaam was een rol speelt bij het niet melden van het vermoeden van faillissementsfraude. De uitkomsten van een statistische analyse wijzen er op dat van de branches/sectoren Horeca en Industrie in verhouding weinig fraudemeldingen zijn binnengekomen. Voor de Horeca-branche zou dit te maken kunnen hebben met het feit dat de boedel

meestal eigendom is van de brouwer en er daardoor nauwelijks verhaal is. Voor de sector Industrie heeft het onderzoek geen verklaring opgeleverd.

Op basis van het onderzoek zijn vijf aanbevelingen gedaan:
- Onderzoek de mogelijkheid van digitaal (laagdrempelig via website of app) melden van faillissementsfraudevermoedens.
- Onderzoek hoe de bekendheid van het CMP FF verbeterd kan worden.
- Onderzoek de mogelijkheid de vergoedingsregeling aan te passen.
- Maak met OM en politie afspraken over de doorgeleiding van de meldingen.
- Organiseer voorlichtingssessies met rechters-commissarissen om het belang van de meldingen duidelijk te maken.

1. Inleiding

Wanneer een natuurlijk persoon of een rechtspersoon niet meer in staat is zijn schulden te betalen, kan een faillissement worden aangevraagd. Al de bezittingen van de natuurlijk persoon of rechtspersoon worden dan verdeeld onder de schuldeisers. In de huidige economische situatie gaan veel bedrijven failliet. Als blijkt dat voor of tijdens het faillissement handelingen zijn verricht waardoor schuldeisers benadeeld zijn, is sprake van faillissementsfraude. Dit kan bijvoorbeeld door goederen uit de boedel te halen of door het bevoordelen van bepaalde schuldeisers, die van belang kunnen zijn bij een eventuele doorstart. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS, 2011) lieten de in 2010 beëindigde faillissementen een totaalschuld achter van 4,6 miljard euro. Het aantal uitgesproken faillissementen vertoont in 2012 een stijgende lijn.

Daarmee blijft faillissementsfraude een hot item. Ook binnen de FIOD staat de bestrijding van faillissementsfraude prominent op de Intelligence kalender. Inmiddels zijn ook buiten de FIOD activiteiten opgestart op het gebied van het in kaart brengen en bestrijden van faillissementsfraude. De dienst iPol van het KLPD, is, in opdracht van de Minister van Veiligheid en Justitie[1], bezig met het opstellen van een actuele Criminaliteit Beeld Analyse. Daarnaast wordt binnen de Kenniskring Faillissementsfraude kennis en ervaring uit diverse invalshoeken bijeengebracht. Deze kenniskring bestaat onder meer uit vertegenwoordigers van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, het Ministerie van Financiën, het Ministerie van Economische Zaken en Innovatie en enkele vertegenwoordigers van private organisaties. De kenniskring staat onder leiding van [redacted], [redacted] van het lectoraat Financieel-economische criminaliteit van de Politieacademie en [redacted], [redacted] lectoraat Financieel-economische criminaliteit.

Sinds februari 2012 is bij de FIOD het CMP FF operationeel. Het aantal meldingen dat bij het CMP FF binnenkomt is gedurende die tijd gestegen van drie per week naar 10 per week. Tot begin november 2012 zijn er ongeveer 320 meldingen van vermoeden van faillissementsfraude bij het CMP FF binnengekomen. Dat lijkt heel wat, maar niet wanneer men dit afzet tegen het totaal aan faillissementen. Volgens het CBS is in een kleine 25% van de faillissementen sprake van fraude (CBS 2011, p. 17). Tot en met oktober 2012 zijn er 6245 faillissementen (exclusief natuurlijke personen) uitgesproken (CBS Statline 12-11-2012). Dit zou theoretisch tot ongeveer 1550 meldingen moeten leiden. Hieruit volgt dat 80% van de mogelijke faillissementsfraudes niet wordt gemeld. Het CMP FF wil inzicht in de redenen waarom het aantal meldingen achterblijft.

1.1 Literatuurverkenning

Van faillissementsfraude is sprake indien voor of tijdens het faillissement handelingen worden verricht die benadeling van schuldeisers als gevolg hebben. De term faillissementsfraude is geen juridisch begrip en komt als zodanig dan ook niet in het

[1] Brief 30 juni 2011, Geïntegreerde aanpak faillissementsfraude; kenmerk 5701734/11

Wetboek van Strafrecht (WvSr) voor. De strafbaarstelling is opgenomen onder de bankbreukartikelen 340 - 344 WvSr. Er wordt hierbij een onderscheid gemaakt tussen eenvoudige en bedrieglijke bankbreuk. Het verschil tussen eenvoudige en bedrieglijke bankbreuk ligt met name in de mate van opzet. Zoals gezegd gaat het om handelingen voor of tijdens het faillissement die schuldeisers benadelen. Voorbeelden van dit soort handelingen (niet limitatief) zijn het niet voldoen aan de administratieverplichting, het onttrekken van geld of goederen uit de boedel, het bevoordelen van bepaalde schuldeisers, of het opvoeren van gefingeerde betalingen. Vaak komt de faillissementsfraude gecombineerd voor met andere vormen van fraude, zoals belastingfraude en sociale zekerheidsfraude.

Er bestaan verschillende schattingen over de omvang van faillissementsfraude in Nederland. Het CBS brengt elke twee jaar een monitor uit met daarin gegevens over aantallen faillissementen en faillissementsfraudes. Uit de CBS-monitor van 2011 (2011, p. 17) komt naar voren dat er van de in 2010 beëindigde faillissementen in 11,8% van de faillissementszaken sprake is van zekere strafbare feiten en in nog eens 11,8% van de faillissementszaken is er sprake van waarschijnlijk strafbare feiten. Per saldo kan gesteld worden dat in ongeveer 25% van de faillissementszaken sprake is van min of meer ernstige fraude. Volgens de faillissementscijfers van het CBS (CBS, conjunctuurbericht,12 oktober 2012) zijn er van januari tot en met oktober 2012 in totaal 6245 rechtspersonen failliet gegaan. Daarnaast zijn er nog 2844 natuurlijke personen (al dan niet met een eenmanszaak) failliet gegaan. Zetten we dit aantal af tegen het geschatte fraudepercentage dan zou er in 2012 in ongeveer 1550 faillissementen van rechtspersonen en in ongeveer 700 faillissementen van natuurlijke personen sprake zijn van min of meer ernstige fraude. Overigens vindt bijna 70% van de faillissementen plaats in drie bedrijfssectoren Financiële instellingen/zakelijke dienstverlening (30,6%), Handel en Reparatie (21,8%) en Bouwnijverheid (16,9%).

Er zijn verschillende onderzoeken geweest naar de soorten daders van faillissementsfraude. Uit een publicatie van het WODC (Justitiële verkenningen, 2000, jrg. 26, bijlage 2, p.89) komen drie soorten daders naar voren, te weten:

Gelegenheidsfraudeurs, de ondernemer die ongewild failliet gaat en probeert te redden wat er te redden valt.
Financiële instellingen, banken die kort voor het faillissement een overboeking doen om op die wijze geld veilig te stellen.
Georganiseerde fraudeurs (tegenwoordig veelplegers faillissementsfraude), de beroepsfraudeur die het faillissement gebruikt als methode voor fraude.

Ook door de FIOD (Lokman & Van Lil, 2001) is onderzoek gedaan naar de verschillende typen faillissementsfraudeurs. Uit interviews met rechercheurs van de FIOD en curatoren komen drie daderprofielen naar voren: de gelegenheidsfraudeur, de beroepsfraudeur en de adviseur/facilitator. Het profiel van de adviseur/facilitator is eigenlijk een verdere verbijzondering van de beroepsfraudeur.

Behalve naar de aard en omvang van faillissementsfraude en het type daders, is er in Nederland ook onderzoek gedaan naar de kans dat daders strafrechtelijk worden aangepakt (Goslinga & Stokman, 2006). Een van de meer uitgebreide onderzoeken is

uitgevoerd door het Hugo Sinzheimer Instituut (HSI) van de Universiteit van Amsterdam (Knegt, Beukelman, Popma, Van Willigenburg & Zaal, 2005, p.115). Uit dit onderzoek naar de stand van zaken in 2004 blijkt dat slechts 2,5% van de faillissementsfraudeurs strafrechtelijk wordt veroordeeld.

Degene van wie verwacht mag worden dat hij het beste zicht heeft op eventuele frauduleuze handelingen rondom een faillissement, is de curator. Knegt et al. (2005, pp 22-23) belichten onder meer de rol van de curator in het faillissement. De primaire taak van de curator is het afwikkelen van het faillissement en het realiseren van een zo hoog mogelijke opbrengst van de boedel. Echter hij moet ook rekening houden met de belangen van de gefailleerde, en met maatschappelijke belangen als werkgelegenheid en, ten slotte, ook nog met zijn eigen belang. Immers, de curator wordt betaald uit de boedel. Knegt et al. (2005, pp. 22-23) stellen: "De vorenstaande overwegingen spelen ook een rol bij de vraag wat een curator zal doen bij het vermoeden van fraude. Is het zinvol om aangifte te doen? Maatschappelijk gezien mag aangifte een 'plicht' van de curator lijken te zijn, vanuit de andere belangen zal er wellicht niet altijd aanleiding zijn om actie te ondernemen. Als in de perceptie van de curator de kans op strafrechtelijke actie gering is, zal de curator ook de kans dat op die manier onrechtmatig onttrokken activa terugvloeien in de boedel gering achten."

De curator speelt een belangrijke rol bij het signaleren van faillissementsfraude. Met het melden en doen van aangifte kan hij een strafrechtelijk traject in gang zetten. Toch doen curatoren bij een vermoeden van faillissementsfraude lang niet altijd aangifte. Knegt et al. (2005, pp. 75-77) benoemen vijf redenen voor curatoren om geen aangifte te doen:

1. Curatoren hebben het gevoel dat politie of justitie bijna nooit actie onderneemt.
2. Curatoren hebben veelal het idee dat civielrechtelijke acties die zij zelf kunnen ondernemen toereikend zijn om de frauderende bestuurders aan te pakken.
3. Curatoren menen (soms) dat civielrechtelijk aanpakken de persoon harder straft en derhalve de voorkeur geniet.
4. Curatoren stellen dat een strafrechtelijke vervolging nauwelijks iets oplevert ten gunste van de boedel.
5. Curatoren kunnen zelf de consequenties van aangifte ondervinden. Indien een aangifte niet leidt tot vervolging kan een curator zelf met een schadeclaim te maken krijgen.

Overigens is een curator niet verplicht om aangifte te doen bij het vermoeden van faillissementsfraude. De delicten die onder de noemer faillissementsfraude worden geschaard, komen niet voor in de lijst van delicten waarvan volgens de artikelen 160 en 161 Wetboek van Strafvordering verplicht aangifte moet worden gedaan.

Er bestaan twee regelingen die het melden van vermoedens van faillissementsfraude stimuleren. De eerste is de Garantstellingsregeling Curatoren 2005, die volgens de eerder genoemde brief van de Minister van Veiligheid en Justitie in 2012 is aangepast, in die zin dat de toegankelijkheid van de regeling is vergroot door meer middelen ter beschikking te stellen. Hierdoor is het onder meer mogelijk geworden bepaalde kosten, gemaakt vóór de aanvraag van de garantstelling, onder de reikwijdte van de

garantstelling te brengen. Het is nog te vroeg om nu al de effecten van die uitbreiding te zien.
De tweede regeling is een vergoedingsregeling die wordt uitgevoerd door het CMP FF. Bij deze regeling kan een vergoeding worden verkregen voor de uren die zijn gemaakt ten behoeve van het doen van aangifte van faillissementsfraude. Ook deze vergoedingsregeling is aangepast, in die zin dat alleen nog vergoedingen worden toegekend indien de melding ook feitelijk heeft geleid tot een opsporingsonderzoek. Het CMP FF signaleert een lichte daling van het aantal aanvragen om vergoeding. Of dit wordt veroorzaakt door de aanpassing van de vergoedingsregeling is niet onderzocht.

In haar publicatie in het Nederlands Juristenblad bespreekt Hilverda (2012b) de maatregelen die in loop der tijd in het kader van het Actieplan bestrijding faillissementsfraude en het programma Financieel Economische Criminaliteit (FINEC) zijn genomen ter voorkoming en bestrijding van faillissementsfraude en de kans die de invoering van de Nationale Politie biedt. Zij stelt hierin dat ondanks alle plannen de aanpak van faillissementsfraude met name bij de politie een te lage prioriteit krijgt. Zij bepleit dan ook om met de invoering van de Nationale Politie voldoende capaciteit voor de financieel economische delicten te genereren.

Hilverda (2012a, p.15) geeft verder aan dat "de belangrijkste preventieve werking uitgaat van een daadkrachtige bestrijding van faillissementsfraude". Verder stelt Hilverda: "De kans om voor het plegen van faillissementsfraude strafrechtelijk veroordeeld te worden, ligt al jaren op slechts 1 à 2 %. Deze uitermate geringe vervolgingskans is de belangrijkste reden waarom door curatoren weinig aangifte wordt gedaan van faillissementsfraude".

1.2 Aanleiding onderzoek, probleemstelling en onderzoeksvragen

In het kader van een integrale fraudebestrijding op het gebied van faillissementen is bij de FIOD een centraal meldpunt voor faillissementsfraude ingericht. Dit CMP FF is vanaf begin februari 2012 bij de FIOD Zwolle operationeel. Hier komen alle meldingen over vermoedens van fraude bij faillissementen binnen, mits direct (door)gemeld bij het CMP FF. Tot en met oktober 2012 zijn ruim 300 meldingen ontvangen. Dit aantal blijft, als uitgegaan wordt van 25% fraude, achter bij de verwachtingen. De vraag die in dit onderzoek centraal staat is dan ook:
Wat is(zijn) de achterliggende reden(en)/ belemmerende factoren voor een curator om geen melding bij het vermoeden van faillissementsfraude te doen?

Het niet doen van aangifte door curatoren bij een vermoeden van faillissementsfraude is een ongewenste situatie. Hierdoor ontstaat namelijk een vertekend beeld van de feitelijke omvang van faillissementsfraude. Ook belet het de FIOD een juiste selectie van zaken voor vervolging uit te voeren.

Daarnaast bestaat bij het CMP FF de indruk dat er vanuit de ene regio relatief meer meldingen komen dan uit een andere zonder dat dit verband houdt met het aantal faillissementen in die regio. Zo heeft het CMP FF het idee dat uit de FIOD-regio Noord-

Oost[2] (grofweg de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en deels Overijssel) meer meldingen binnenkomen dan uit bijvoorbeeld de FIOD-regio Midden (provincies Utrecht en Gelderland). De bijkomende vraag is of dit daadwerkelijk zo is en, zo ja: hoe komt dit? Mogelijk speelt de branche waarin de failliet werkzaam was hierbij een rol. Knegt et al. (2005, p. 32) signaleren verder dat in sommige arrondissementen rechters-commissarissen aan de curator de instructie geven aangifte te doen wanneer zij vermoeden dat een strafbaar feit wordt gepleegd. Dit kan mede een oorzaak zijn van de regioverschillen.

Verschillen per regio zijn ongewenst, immers het kan er voor zorgen dat de pakkans in bepaalde regio's nog lager is dan gemiddeld. Dit kan een aanzuigende werking hebben op beroepsmatige c.q. georganiseerde faillissementsfraudeurs. Ook bedreigt het de informatiepositie van het CMP FF. Een slechte informatiepositie heeft tot gevolg dat niet goed geselecteerd kan worden welke faillissementsfraudes het meest in aanmerking komen voor strafrechtelijke vervolging. Het strafrecht is immers een ultimum remedium. Ook de beperkte beschikbare opsporingscapaciteit voor de strafrechtelijke aanpak van faillissementsfraude maakt dat het belangrijk is om een goede en afgewogen selectie te maken. Daarvoor is een goede informatiepositie noodzakelijk.

De vragen 'wat is(zijn) de achterliggende reden(en)/ belemmerende factoren voor een curator om geen melding van het vermoeden van faillissementsfraude te doen?' en 'is er sprake van regionale verschillen in meldingen?' zijn vertaald en geoperationaliseerd in de volgende drie onderzoeksvragen en zullen aan de hand hiervan worden beantwoord:

1) Wat zijn de motieven (belemmerende factoren) van een curator om geen melding te doen van het vermoeden van fraude bij een faillissement?
2) In welke mate is er (getalsmatig) sprake van regionale verschillen en verschillen per branche bij het melden van een vermoeden van faillissementsfraude?
   Deze onderzoeksvraag valt uiteen in de volgende sub-vragen:
   2.1 In hoeverre wijkt de verdeling van uitgesproken faillissementen per regio af van de verdeling van de meldingen van vermoedens van faillissementsfraude?
   2.2 In hoeverre wijkt de verdeling van de branches bij faillissementen af van de verdeling van de branches bij de meldingen van het vermoeden van faillissementsfraude?
3) Hoe kunnen de eventuele verschillen per regio en branche worden verklaard?

NB in het verdere onderzoek zijn de regionale verschillen vertaald naar provinciale verschillen.

1.3 Onderzoeksmethode

Ter oriëntatie op de materie zijn eerst gesprekken gevoerd met [redacted] er [redacted], vertegenwoordigers van het CMP FF. Hier is onder meer ingegaan op de werkwijze van het CMP FF (procedures, informatiestromen) en hoe het meldpunt zich heeft geprofileerd.

[2] De FIOD kent zes regio's: Noordoost, Noordwest, West, Midden, Zuidwest en Zuidoost

De volgende onderzoeksmethoden zijn ingezet om een antwoord te vinden op de onderzoeksvragen.

A. Kwantitatieve analyse.

Voor de kwantitatieve analyse is gebruik gemaakt van de volgende gegevens / bestanden:

1. CBS: uitspraken faillissementen per periode per provincie. Dit is een tabel met daarin het aantal uitgesproken faillissementen per provincie per maand.
2. Meldingenbestand CMP FF. Dit is een MS-Excel bestand met daarin de melder, de datum melding, de failliet en het kantoor van de curator.
3. Insolventieregister. In dit register zijn opgenomen de gegevens van faillissementen, surséances van betaling die in de lokale registers bij de rechtbanken worden bijgehouden. Hierin staan onder meer de naam adres woonplaats gegevens van de failliet en die van de curator. Ook zijn vermeld de benoemde rechter commissaris en de rechtbank die de uitspraak heeft gedaan.
4. Schriftelijke enquête onder (effectief) 50 curatoren.

Uitgangspunt is geweest het bestand met meldingen van het CMP FF. Dit bestand (een MS-Excel bestand) is aangevuld met de adres gegevens van de failliet en met het inschrijfnummer van de Kamer van Koophandel en de branchecode. Ook de rechtbank die de uitspraak deed is toegevoegd. Deze informatie is verkregen uit het Insolventieregister (http://Insolventies.rechtspraak.nl). Nadat het bestand is aangevuld, is vergeleken hoe de verdeling gemelde vermoedens van faillissementsfraude zich verhoudt tot de uitgesproken faillissementen per provincie. Hiermee kon worden bepaald uit welke provincies de curatoren relatief veel melden en uit welke relatief weinig.

Beperkingen

Het MS-Excel bestand van het CMP FF heeft twee beperkingen. Zo blijken niet alle meldingen afkomstig van curatoren. Het bestand bevat onder andere ook meldingen afkomstig van het Openbaar Ministerie en de Belastingdienst. Deze meldingen zijn niet in de analyse betrokken, omdat de rol van de curator centraal staat in het onderzoek. Een ander punt van aandacht is, dat het bestand van het CMP FF meldingen bevat van faillissementen uit eerdere jaren. Er zijn zelfs meldingen waarvan de uitspraak van het faillissement door de rechtbank al in 2005 of 2006 plaatsvond. Dit maakt het lastig om de verhouding tussen het aantal faillissementen per provincie en het aantal meldingen per provincie vast te stellen. Om een zuivere verhouding tussen aantallen uitspraken en aantallen meldingen te kunnen vaststellen zouden in principe alleen die meldingen meegenomen moeten worden waarvan het faillissement in hetzelfde jaar is uitgesproken. Dan resteert er echter een zeer beperkt onderzoekbestand (53 meldingen). Dit is te weinig om een provinciale spreiding te kunnen constateren. Daarom is besloten ook de meldingen van fraudevermoedens waarvan het

faillissement in 2010 of 2011 is uitgesproken in de analyse mee te nemen[3]. Dit levert een bestand op van 180 fraudemeldingen.

Een tweede stap binnen de kwantitatieve analyse is een schriftelijke enquête bestaande uit een steekproef van 120 curatoren. De enquête bestaat uit een vragenformulier met open en gesloten vragen. De vragen hebben betrekking op de redenen en motieven om al dan niet melding te doen van het vermoeden van faillissementsfraude.

Deze steekproef van 120 curatoren is opgebouwd uit 60 curatoren die als melder voorkomen in het meldingenbestand van het CMP FF, en 60 curatoren die volgens het Insolventieregister in 2011 en/of 2012 als curator bij een faillissement hebben opgetreden, maar niet als melder voorkomen in het meldingenbestand van het CMP FF. Deze steekproefopzet biedt de mogelijkheid om de antwoorden van meldende curatoren te vergelijken met die van niet-meldende curatoren. Bij zowel de deelsteekproef van de meldende als de deelsteekproef niet-meldende curatoren zijn alle provincies in min of meer gelijke mate vertegenwoordigd. De mate van respons komt bij de onderzoeksresultaten aan de orde.

B. Kwalitatieve analyse.

De kwalitatieve analyse heeft plaatsgevonden door middel van vier interviews met curatoren. In twee gevallen waren er twee curatoren bij het interview aanwezig, zodat per saldo met zes curatoren is gesproken. Op basis van de uitkomst van het onderzoek naar de provinciale verschillen zijn curatoren uit laag meldende provincies (Groningen en Limburg) als uit een hoog meldende provincie (Utrecht) geïnterviewd. Er is gekozen voor een semi-gestructureerd interview, waarbij de vragen uit de enquête het startpunt vormden die zijn aangevuld met verdiepingsvragen. In de interviews is dieper ingegaan op de redenen waarom de curator al dan niet melding doet van het vermoeden van faillissementsfraude. Ook is in de interviews ingegaan op de oorzaak van eventuele regionale / provinciale verschillen. Daarnaast is de curatoren gevraagd naar hun mening en visie over eventuele belemmerende factoren bij het melden en hoe de meldingsbereidheid bij curatoren mogelijk kan worden vergroot.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de resultaten van het onderzoek weergegeven. Vervolgens worden in hoofdstuk 3 de conclusies getrokken. Ten slotte worden in hoofdstuk 4 de aanbevelingen geformuleerd. In de bijlagen zijn opgenomen het enquêteformulier, een weergave van de antwoorden op de enquête en relevante statistische tabellen.

[3] Dit is mogelijk omdat er nagenoeg geen fluctuatie zit in de uitgesproken faillissementen per provincie per jaar (zie ook bijlage 2 tabellen 10, 11 en 12)

2. Resultaten van het onderzoek

In dit hoofdstuk worden per onderzoeksvraag de resultaten van het onderzoek beschreven. Paragraaf 2.1 gaat in op onderzoeksvraag 1 omtrent de motieven om al dan niet melding van het vermoeden van faillissementsfraude te doen. Paragraaf 2.2 gaat in op de resultaten van het onderzoek naar de provinciale verschillen in meldingsgedrag. In paragraaf 2.3 wordt ingegaan op de vraag of branche indeling een rol speelt bij het meldingsgedrag. Bij het weergeven van de enquêteresultaten is waar relevant onderscheid gemaakt tussen melders en niet-melders.

2.1 Resultaten onderzoekvraag 1: motieven (belemmerende factoren) van een curator om geen melding van faillissementsfraude te doen

2.1.1 Respons en kenmerken van de respondenten.
Er is een enquête onder 120 curatoren uitgezet. Van deze 120 curatoren zijn er 60 bij het CMP FF bekend als melders van het vermoeden van faillissementsfraude. De overige 60 zijn bij het CMP FF niet als melder bekend. Vier formulieren zijn onbestelbaar retour gekomen. Er zijn 50 formulieren ingevuld retour ontvangen. Dit is een respons van ruim 41%.
Van de 50 retour ontvangen formulieren zijn er 23 van meldende curatoren (46%) en 27 van niet-meldende curatoren (54%).
Onder de respondenten waren er 29 (58%) (aspirant)lid van Insolad (de vereniging van Insolventieadvocaten). De overige 21 respondenten (42%) waren geen lid.
Bij de respondenten zijn alle provincies vertegenwoordigd. Alleen bij de melders zijn de provincies Groningen, Flevoland en Limburg niet vertegenwoordigd.

In de volgende paragrafen zijn per vraag uit de enquête de antwoorden weergegeven. Waar relevant is het onderscheid tussen melder en niet-melder gemaakt. Ook wordt ingegaan op de uitkomsten van de interviews met de curatoren.[4]

2.1.2 Bekendheid met het CMP FF.
Aan de geënquêteerden is gevraagd in hoeverre zij bekend zijn met het CMP FF. 45 van de 50 respondenten (90%) geven aan met het CMP FF bekend te zijn. Van de melders is 96% bekend met het CMP FF. Bij de niet-melders ligt dit percentage wat lager, namelijk op 82%.

Uit de interviews komt een gedifferentieerd beeld naar voren. Enkelen van de (face-to-face) geïnterviewde curatoren waren wel op de hoogte van het bestaan van het CMP FF. Anderen waren dat niet. Wel viel op dat, ook al was men bekend met het bestaan van het CMP FF, men niet altijd wist waar je daar voor terechtkon.

Vervolgens is gevraagd hoe de geënquêteerden op de hoogte zijn gekomen van het bestaan van het CMP FF. Voor de beantwoording van deze vraag zijn vier mogelijkheden aangegeven, hierbij zijn meerdere antwoorden mogelijk. Uit de enquête blijkt dat dertien respondenten via de website van Insolad op de hoogte zijn gekomen van het bestaan van het CMP FF, dertien via collega's, dertien respondenten zijn er via

[4] Het enquêteformulier is opgenomen in bijlage 1.

vaktijdschriften van op de hoogte geraakt. Twintig respondenten geven aan op een andere wijze op hoogte te zijn geraakt. Hierbij zijn genoemd:

- workshop/cursus (3x),
- voorlichtingsbijeenkomsten van de rechtbank (3x)
- faillissement commissie rechtbank (2x).

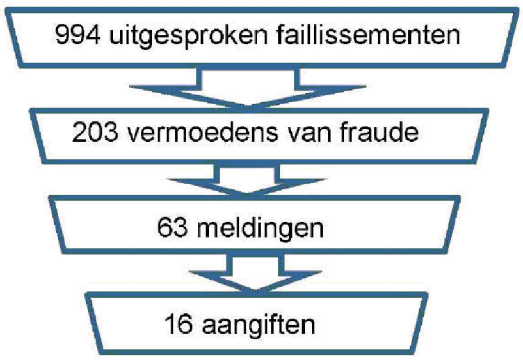
De volgende punten zijn 1x genoemd:

- voorlichtingsbijeenkomsten van Insolad
- voorlichtingsbijeenkomsten van de belastingdienst
- voorlichtingsbijeenkomsten van curatoren
- fraudespreekuur
- fraudebijeenkomst
- mailing
- contacten met FIOD
- contacten met Justitie
- contacten met Rechter- commissaris
- contacten met rechtbank

In de oriënterende gesprekken met de vertegenwoordigers van het CMP FF is gevraagd welke activiteiten het CMP FF heeft ondernomen om bij curatoren bekendheid te geven aan het CMP FF. Hieruit kwam naar voren dat informatie over het CMP FF is opgenomen in de website van Insolad, waar tevens een meldingsformulier voor curatoren is te downloaden. Daarna is er nog via vaktijdschriften, en voorlichtingsbijeenkomsten ruchtbaarheid aan het CMP FF gegeven.

2.1.3 Aantal faillissementen, vermoedens van faillissementsfraude, meldingen en aangiften.

Aan de geënquêteerden is gevraagd bij hoeveel faillissementen zij in 2012 als curator betrokken waren, in hoeveel van deze faillissementen zij het vermoeden van frauduleuze handelingen hadden en in hoeveel gevallen zij daarvan melding/aangifte hebben gedaan. De respondenten waren in totaal bij 994 faillissementen betrokken. In 203 van deze faillissementen geven de respondenten aan dat zij een vermoeden van fraude hebben. Dit komt neer op ongeveer 20%. De 203 fraudevermoedens hebben geleid tot 63 meldingen, 16 van deze meldingen hebben uiteindelijk geleid tot een formele aangifte. Schematisch:



Zoals uit de onderstaande tabel blijkt ligt bij zowel de melders als de niet-melders het percentage fraudevermoedens op 20%. Verder valt op dat ook bij de niet-melders meldingen van fraudevermoedens voorkomen. Deze meldingen zijn echter niet bekend bij het CMP FF. Verder valt op dat het uiteindelijke verschil in het aantal formeel ingediende aangiften tussen melders en niet-melders maar 1% is.

Tabel 1 Aantal faillissementen en meldingen				
	melders		niet melders	
	aantal	%	aantal	%
aantal faillissementen	417	100	547	100
aantal fraudevermoedens	85	20	108	20
aantal meldingen	40	10	18	3
aantal aangiften	10	2	5	1

Ook tijdens de interviews is de vraag aan de orde geweest over hoe groot het percentage fraudevermoedens is. De geïnterviewde curatoren schatten dat in 20-30% van de onderhanden faillissementen verdachte handelingen hebben plaatsgevonden. Dit beeld lijkt redelijk consequent met de uitkomst van de enquête. Ten aanzien van de meldingen geeft één van de geïnterviewde curatoren aan dat hij regelmatig rechtstreeks aangifte doet bij de politie. Deze curator was niet als melder bij het CMP FF bekend. Dit zou kunnen betekenen dat niet alle meldingen die bij de politie zijn gedaan worden doorgezet naar het CMP FF. Dit beeld lijkt bevestigd te worden door het feit dat bij de niet-melders meldingen voorkomen. Een andere geïnterviewde curator geeft aan ook wel eens rechtstreeks aangifte te hebben gedaan bij de politie. Hij kreeg echter later van het OM te horen dat rechtstreeks aangifte doen bij de politie niet de bedoeling is. Twee curatoren vertelden altijd aangifte in tweevoud te doen, één bij het CMP FF in Zwolle en één bij het OM.

In de enquête is ook gevraagd een toelichting te geven indien de curator besloten heeft om ondanks fraudevermoedens toch geen melding te doen. Uit de antwoorden op deze open vraag komt een aantal redenen naar voren. De meest voorkomende redenen zijn:

- De melding leidt niet tot een verhoging van de boedelactief (12x).
- De meldingen leiden naar verwachting niet tot een onderzoek door justitie / opsporingsinstantie (10x).
- De melding betreft een fraude van geringe omvang (10x).
- De melding wordt nog niet gedaan omdat nog verder onderzoek door curator nodig is (7x).
- De melding wordt niet gedaan omdat het teveel tijd kost en de tijd die er aan besteed moet worden niet of te beperkt vergoed wordt (5x).
- De meldingen leiden doorgaans niet tot een terugkoppeling over de genomen actie, waardoor het gevoel ontstaat dat er niets met de melding gebeurt (4x).

Deze argumenten komen ook uit de interviews met de curatoren naar voren. Als dieper op de redenen wordt ingegaan blijken de curatoren vooral moeite te hebben met de tijd die zij kwijt zijn aan het melden/doen van aangifte. De curatoren zijn wel bereid om melding/aangifte te doen, maar dan moet het wel veel eenvoudiger. Het kost nu teveel tijd en dat meestal ten laste van een boedel waar al niets in zit. Vervolgens duurt het

dan ook nog eens heel lang voordat zij wat horen (als zij er überhaupt ooit nog wat van horen) wat er met de melding gedaan is.

2.1.4 Stimulering door de rechter-commissaris.
De respondenten is gevraagd of zij door rechters-commissarissen gestimuleerd worden om melding te doen van het vermoeden van faillissementsfraude. Van de 50 respondenten geven er 15 aan inderdaad gestimuleerd te worden, 13 respondenten geven aan soms gestimuleerd te worden, 8 geven aan niet gestimuleerd te worden. 14 respondenten geven weet niet/ niet van toepassing als antwoord. Bij 1 respondent is geen antwoord aangegeven.

Onderstaande tabel geeft de resultaten over het al dan niet stimuleren door rechters-commissarissen weer verdeeld naar de twee deelgroepen melders en niet-melders. Wat hier opvalt is het grote verschil in antwoorden tussen de melders en niet-melders. Met name het percentage "ja" antwoorden bij de melders is opvallend hoog.

Tabel 2 Stimulering tot het melden door rechter-commissaris

	melders		niet melders	
	aantal	%	aantal	%
Ja	12	52	3	11
Soms	4	17	8	30
Nee	3	13	5	19
weet niet /nvt	4	17	10	37
niet ingevuld	0	0	1	4
Totaal	23	100	27	100

Ook op deze vraag kon een toelichting worden gegeven. Hiervan is slechts door zeven respondenten gebruik gemaakt. Uit deze toelichtingen komt naar voren dat het al of niet aangifte doen vooral een taak van de curator zelf is. In twee gevallen wordt wel aangegeven dat de rechter-commissaris het melden stimuleert door het organiseren van een fraudespreekuur.

Vanuit de interviews komt een gemengd beeld naar voren. Twee van de geïnterviewde curatoren geven aan dat zij zeker gestimuleerd worden tot het doen van aangifte. Deze twee curatoren vallen onder het arrondissement Utrecht. Dit arrondissement hanteert een strikte stelregel: van faillissementsfraude wordt aangifte gedaan. Bij andere geïnterviewde curatoren komt echter het beeld naar voren dat het doen van aangifte helemaal niet leeft bij de rechter-commissaris. Een van de geïnterviewde curatoren gaf zelfs aan dat een rechter-commissaris tegen hem zei: "forget it, bespaar je de moeite, er is geen eer aan te behalen". In dat geval lijkt er eerder sprake van ontmoediging dan van stimulering.

2.1.5 Aanleidingen om vermoedens van faillissementsfraude niet te melden.
Hierna zijn in de enquête vijf overwegingen benoemd die mogelijkerwijs aanleiding kunnen zijn om een vermoeden van faillissementsfraude niet te melden. Deze vijf

overwegingen zijn afgeleid van de redenen die door Knegt e.a. (2005, p. 75-77) in het WODC–rapport zijn benoemd. Aan de geënquêteerden is gevraagd voor elke overweging aan te geven in hoeverre dit voor hen een rol speelt: 'groot', 'enigszins' of 'geen'.

In bijlage 2 (de tabellen 3 tot en met 7) zijn de antwoorden van de geënquêteerden op alle vijf overwegingen opgenomen. Om redenen van overzichtelijkheid worden hier alleen de resultaten gepresenteerd van de antwoorden die een grote rol bij de beslissing om al of niet een melding te doen. De volgende tabel geeft de aanleidingen weer gesorteerd naar de aanleiding met het hoogste percentage antwoorden voor 'speelt voor mij een grote rol'. Zoals uit de tabel blijkt is het feit dat de melding niet opgepakt wordt door de opsporingsinstanties / justitie voor de curatoren verreweg de grootste aanleiding om toch geen melding te doen van het vermoeden van faillissementsfraude.

Tabel 3 Overwegingen om al of niet aangifte te doen.

	Speelt voor mij een grote rol (in %)
Ik heb het gevoel dat opsporingsinstanties en justitie bij meldingen van faillissementsfraude te weinig actie ondernemen.	48
Een strafrechtelijk vervolging levert nauwelijks iets op ten gunste van de boedel.	26
Civielrechtelijk acties die ik zelf als curator kan ondernemen zijn toereikend om frauderende bestuurders aan te pakken.	14
Een civielrechtelijke aanpak straft de faillissementsfraudeur harder en geniet daarom de voorkeur boven een strafrechtelijke aanpak.	14
Wanneer een aangifte niet tot vervolging leidt, kan ik met een schadeclaim te maken krijgen.	4

Dit beeld is ook uit de interviews ontstaan. Alle geïnterviewde curatoren geven aan dat het feit dat de meldingen toch niet leiden tot een opsporingsonderzoek demotiverend werkt om de meldingen te blijven doen. Een bijkomend aspect dat in dit kader in alle gevallen wordt genoemd is het gebrek aan terugkoppeling over wat er verder met de melding gebeurt.

Ten aanzien van de overweging dat een strafrechtelijk vervolging nauwelijks iets oplevert ten gunste van de boedel hebben de geïnterviewde curatoren aangegeven dat de curator er in eerste plaats is voor de crediteuren. Het is de taak van een curator om zoveel mogelijk actief in de boedel te genereren. Dit is bij een strafrechtelijke vervolging niet de prioriteit. Het komt wel eens voor dat tijdens een strafrechtelijke vervolging een buitenlandse bankrekening boven tafel komt maar dat is een uitzondering.

Overweging: 'Een civielrechtelijk aanpak straft de faillissementsfraudeur harder en geniet daarom de voorkeur boven een strafrechtelijke aanpak'. Zoals al eerder gemeld het gaat om het genereren van meer boedelactief. Tijdens de interviews hebben de

curatoren aangegeven dat indien zij met civielrechtelijke acties meer opbrengst voor de boedel genereren dit de voorkeur boven een strafrechtelijke procedure geniet.

Tijdens de interviews is niet gebleken dat de angst voor het krijgen van een schadeclaim erg groot wordt geacht. Eén van de geïnterviewde curatoren geeft zelfs aan dat hij de mogelijkheid dat een curator aansprakelijk wordt gesteld voor geleden schade niet reëel acht. Mocht er al een schadeclaim uit volgen dan zal die tegen het OM zijn gericht.

2.1.7 Garantstellingsregeling curatoren.
Sinds 2005 is er de Garantstellingsregeling curatoren. Curatoren kunnen van deze regeling gebruik maken om bepaalde kosten vergoed te krijgen. Aan de geënquêteerden is gevraagd of deze regeling de beslissing om faillissementsfraude wel of niet te melden beïnvloedt.

Van de 50 respondenten geven er 28 aan dat de garantstellingregeling het meldgedrag niet beïnvloedt. 21 geven aan wel beïnvloed te worden door de regeling, 1 respondent heeft deze vraag niet beantwoord.

In onderstaande tabel is het resultaat gesplitst over de melders en niet-melders weergegeven. Opmerkelijk is hier toch wel het verschil tussen de melders en de niet-melders.

Tabel 4 Invloed van de Garantstellingregeling

	melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%
Ja	7	32	14	52
Nee	15	68	13	48
Totaal	22	100	27	100

In de enquête is de mogelijkheid geboden op deze vraag een toelichting te geven. Uit deze toelichting komt geen eenduidig beeld naar voren. Vier respondenten geven aan dat de regeling bureaucratisch ingewikkeld en niet werkbaar is. Anderen geven daarentegen aan dat de regeling met name in het geval er sprake is van een lege boedel behulpzaam kan zijn bij het vinden van bewijs.

Ten aanzien van de Garantstellingsregeling waren ook de geïnterviewde curatoren verdeeld. Eén curator gaf aan regelmatig gebruik te maken van deze regeling en was ook enthousiast over de snelle reactie en afwikkeling. Andere geïnterviewde curatoren vonden de regeling daarentegen juist lastig, ingewikkeld en tijdrovend.

2.1.8 Vergoedingsregeling
Er is ook een vergoedingsregeling die wordt uitgevoerd door het CMP FF. Hierbij ontvangt de curator een vergoeding indien zijn/haar melding heeft geleid tot een opsporingsonderzoek. Gevraagd is of deze regeling de beslissing om faillissementsfraude wel of niet te melden beïnvloedt. 32 respondenten geven dat de

vergoedingsregeling de beslissing om faillissementsfraude te melden niet beïnvloedt, 17 antwoorden dat de regeling wel van invloed op de beslissing is. Eén respondent heeft de vraag niet beantwoord.
Uitgesplitst naar de melders en niet-melders ontstaat het volgende beeld. Uit de tabel blijkt dat er op deze vraag door melders als niet-melders nagenoeg gelijk is geantwoord.

Tabel 5 Invloed van de Vergoedingsregeling

	melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%
Ja	8	36	9	33
Nee	14	64	18	67
Totaal	22	100	27	100

Uit de gesprekken met curatoren blijkt dat men deze vergoeding meer beschouwt als een 'doekje voor het bloeden' dan dat het een serieuze tegemoetkoming voor gemaakte uren is. De curatoren geven aan grote moeite te hebben met de voorwaarde dat de vergoeding pas wordt uitgekeerd als de melding tot een opsporingsonderzoek heeft geleid.

Ten slotte is er in de enquête nog gevraagd naar suggesties om de meldingsbereidheid onder curatoren verder te vergroten. Vooraf moet gesteld worden dat de curatoren in de interviews hebben aangegeven dat de meldingsbereidheid er absoluut wel is, maar dat de drempels moeten worden weggenomen. De meest voorkomende suggesties zijn:

- Betere terugkoppeling naar de curatoren over ondernomen actie en resultaten (16x).
- Meer en snellere actie door de opsporingsinstanties naar aanleiding van de meldingen (13x).
- Vergroten kans op veroordeling door het doen van meer onderzoek en vervolging (13x)
- Betere vergoeding voor de tijd besteed aan het doen van melding/aangifte door de curator (8x).
- Betere informatie uitwisseling, zowel in voorlichtende sfeer als inhoudelijk, tussen curator en opsporingsinstantie / belastingdienst (8x).

Daarnaast zijn nog suggesties gedaan om de melding/aangifte procedure te vereenvoudigen (3x), meer te doen aan kennisontwikkeling en kennisuitwisseling bij met name OM en Politie (3x), de capaciteit van de opsporing te vergroten (3x) en de toegankelijkheid van het CMP FF te verbeteren (1x).

2.2 Resultaten onderzoekvraag 2.1: regionale/provinciale verschillen in het meldingsgedrag

Voor de analyse van de regionale /provinciale verschillen van ingekomen meldingen is gebruik gemaakt van een overzicht van het CMP FF. Dit overzicht bevat 316 items, waarvan 209 meldingen van faillissementsfraudevermoedens door curatoren.

Uit de vergelijking met het insolventieregister bleek dat deze 209 meldingen niet alleen betrekking hebben op faillissementen uitgesproken in 2012. Er zijn in 2012 ook meldingen gedaan waarvoor het faillissement in eerdere jaren is uitgesproken. In onderstaande tabel is de verdeling van de meldingen en het jaar waarin het faillissement is uitgesproken weergegeven.

Tabel 6 Jaar uitspraak faillissement en aantal meldingen

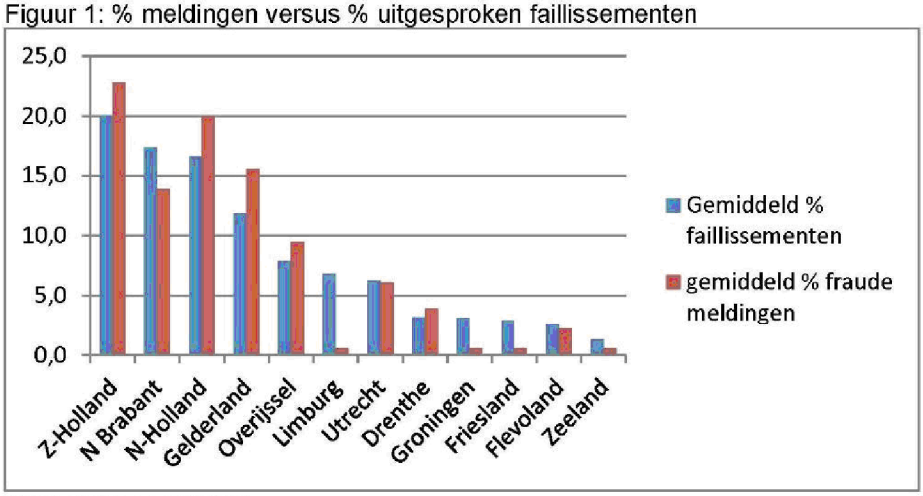
Jaar	Aantal meldingen
2005	1
2006	3
2007	2
2008	4
2009	19
2010	40
2011	87
2012	53
totaal	209

Bron: CMP FF /Insolventie register

Onder de 107 items die zijn afgevallen bevonden zich:
- Verzoeken om vergoeding (niet relevant voor de analyse)
- Verzoeken om nadere informatie (niet relevant voor de analyse)
- Meldingen door anderen dan curatoren (niet relevant voor de analyse)
- Meldingen waarbij geen aanvullende informatie kon worden gevonden (wel relevant voor de analyse maar niet compleet.)

Om na te gaan of er sprake is van regionale/provinciale verschillen in het aantal meldingen is het aantal meldingen per provincie afgezet tegen het aantal faillissementen uit die provincie. Over 2012 waren er 53 meldingen, dat is te weinig om zicht te krijgen op regionale/provinciale verschillen. Daarom is besloten ook de meldingen uit 2010 en 2011 in de analyse te betrekken (in totaal dus 180 meldingen). In de volgende figuur is de procentuele verdeling van de meldingen (in rood) en faillissementen (in blauw) over de provincies weergegeven. Op basis van deze gegevens kan geconcludeerd worden dat het aantal meldingen uit de provincies Limburg en in mindere mate Noord-Brabant, Groningen, Friesland, en Zeeland achterblijft.

Figuur 1: % meldingen versus % uitgesproken faillissementen



Bron :CBS en CMP FF

Aan de geïnterviewde curatoren is gevraagd om een verklaring voor deze constatering. Als een mogelijke verklaring is geopperd de grootte van de kantoren in de achterblijvende provincies. Met name in Limburg en Groningen is er vaker sprake van kleinere kantoren waardoor het mogelijk is dat er minder capaciteit besteed kan worden aan het doen van meldingen. Een andere verklaring die is gegeven is de houding van de Rechtbank. Er zijn arrondissementen zoals bijvoorbeeld Utrecht die heel streng zijn en eisen dat er altijd aangifte wordt gedaan bij een fraudevermoeden.

2.3 Resultaten onderzoekvraag 2.2: in welke mate speelt branche indeling een rol bij het meldingsgedrag

Om deze vraag te kunnen beantwoorden is het bestand van het CMP FF aangevuld met een branchecode. Hiervoor is de indeling gebruikt zoals het CBS die hanteert (de zogenaamde Standaard Bedrijf Indeling (SBI). Om deze branchecodes te achterhalen is gebruik gemaakt van de inkijkfunctie op de Kamer van Koophandel (KvK). Helaas bleek het niet mogelijk om op die manier voor alle items een branchecode te traceren. Voor de niet te traceren branchecodes is de Informatiedesk van de FIOD ingeschakeld. De Informatiedesk is er met behulp van LexisNexis in geslaagd een branchecode toe te voegen. Dit zijn niet altijd SBI-codes. Er zijn ook branche indelingen gevonden op basis van een (verouderde) indeling van de KvK, de zogenaamde Bedrijf Indeling KvK (BIK). Deze indeling wijkt echter af van de CBS-indeling. Deze branchecodes zijn in de beantwoording van deze onderzoeksvraag dan ook niet meegenomen. Het gaat hier om in totaal 39 van de 209 items (=18,7%).

Beschouwen we de overige 170 items dan valt op dat 6 branchecodes met in totaal 102 items de boventoon voeren bij de gemelde faillissementsfraudevermoedens. Het gaat hier om de volgende branches:

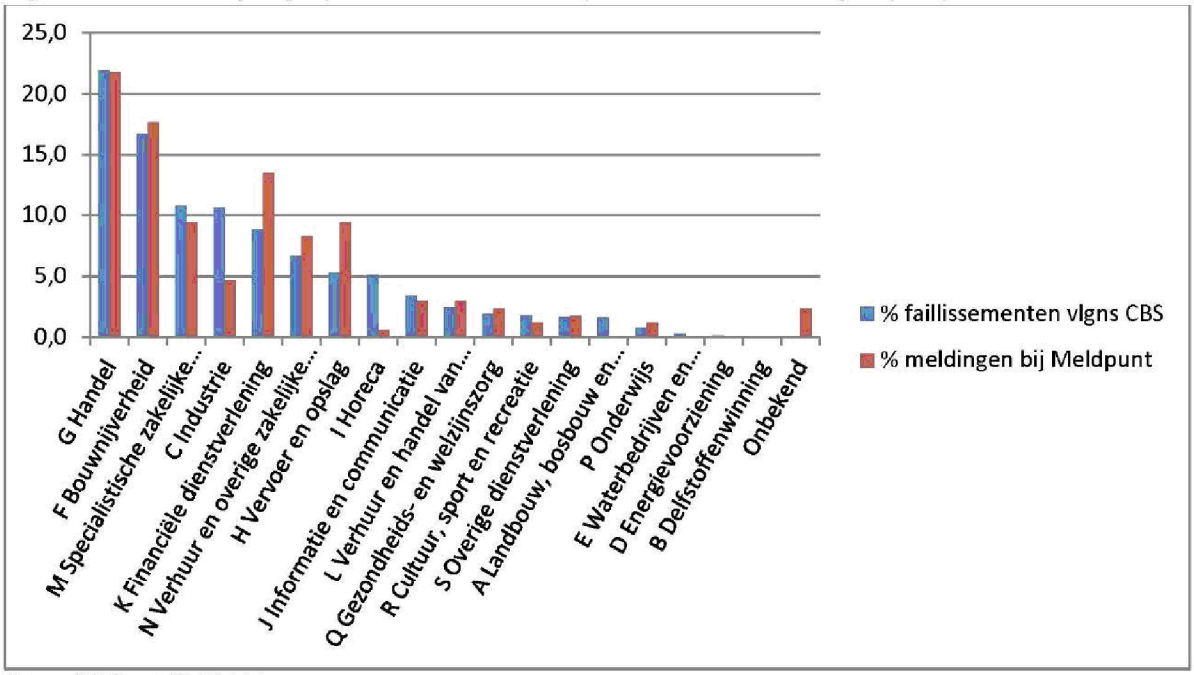
- Groothandel en Handelsbemiddeling (niet auto's / motorfietsen) (22x).
- Financiële instellingen (19x).
- Algemene burgerlijke utiliteitsbouw / projectontwikkeling (14x).
- Gespecialiseerde werkzaamheden in de bouw (13x).

- Arbeidsbemiddeling/uitzendbureaus (13x).
- Detailhandel (niet auto's) (11x).

Dit beeld wordt bevestigd in het persbericht van het CBS (CBS Persbericht 23-01-2013). Volgens dat persbericht zijn de meeste faillissementen in 2012 uitgesproken in de Handel en de Bouw.

In onderstaande figuur is op sectorniveau weergegeven hoe het aantal meldingen bij het CMP FF zich verhoudt tot het aantal uitgesproken faillissementen per sector. Uit deze figuur komt een nogal wisselend beeld naar voren. Van de sectoren Vervoer en Opslag, Verhuur en overige zakelijke dienstverlening en Financiële Dienstverlening zijn naar verhouding veel meldingen ontvangen. Terwijl van met name de sectoren Industrie en Horeca weinig meldingen zijn ontvangen.

Figuur 2 Verhouding uitgesproken faillissementen per branche en meldingen (in %)



Bron: CBS en CMP FF

Voor wat betreft de sector Horeca zou volgens de geïnterviewde Utrechtse curatoren een verklaring kunnen zijn dat er bij de faillissementen in de horeca vaak sprake is van 'slechte' boedels. Alles is eigendom van de brouwer. Hierbij loont het toch niet de moeite om strafrechtelijk aangifte te doen van faillissementsfraude. De interviews hebben voor de overige branches geen verklaring opgeleverd.

3. Conclusies

In het vorige hoofdstuk zijn de resultaten op de onderzoeksvragen beschreven. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de conclusies die hieruit getrokken kunnen worden.

Onderzoeksvraag 1: Wat zijn de motieven (belemmerende factoren) van een curator om geen melding te doen van het vermoeden van fraude bij een faillissement?

Uit zowel de antwoorden op de enquête als in de interviews blijkt dat ook onder de niet-meldende curatoren faillissementsfraudemeldingen zijn gedaan. Deze zijn niet bekend bij het CMP FF. In die gevallen is bij andere instanties (politie, rechtstreeks bij OM) gemeld. De meldingen die bij andere instanties zijn gedaan, worden niet (altijd) doorgezet naar het CMP FF van de FIOD. Daarmee heeft het CMP FF in de praktijk geen monopoliepositie ten aanzien van meldingen van faillissementsfraude en dus ook geen optimale informatiepositie.

De in de enquête betrokken curatoren waren in 2012 betrokken bij 994 faillissementen. Bij 203 daarvan zijn vermoedens van faillissementsfraude aanwezig (ongeveer 20%). Deze vermoedens hebben geleid tot 63 meldingen, waarvan 16 uiteindelijk zijn omgezet in een formele aangifte. Her percentage van 20% aan faillissementsfraudevermoedens wordt bevestigd door de geïnterviewde curatoren.

In zowel de enquête als de interviews is een aantal factoren benoemd die vanuit de curator bezien een belemmering zijn om vermoedens van faillissementsfraude te melden. De reden die het meest genoemd is heeft betrekking op het feit dat een melding niet leidt tot een verhoging van de boedelactief. Daarop volgen de verwachting dat een melding niet wordt opgevolgd door een opsporingsonderzoek en het feit dat het een fraude van geringe omvang betreft. Minder vaak genoemd is het invullen van het formulier voor de melding/aangifte is ingewikkeld, kost veel tijd en die tijd wordt niet of beperkt vergoed. Daarbij speelt ook nog eens dat het vaak om faillissementen met lege boedel gaat. De kosten van een curator (de tijd die hij besteedt aan een faillissement) komen ten laste van die boedel. Als daar al niets / niet veel inzit dan krijgt de curator er geen inkomsten uit. Als laatste van de veel voorkomende redenen is het feit dat het volgens de curatoren heel lang duurt voordat er een terugkoppeling komt over wat er met de melding gebeurt. Dit wekt de suggestie dat een melding niet serieus genomen wordt of niet opgepakt wordt. Dit werkt niet stimulerend richting de curatoren. Waarom zouden zij hun dure tijd besteden aan werkzaamheden die schijnbaar voor niets zijn?

Als deze uitkomsten worden vergeleken met de redenen die Knegt e.a. (2005 pp.75-77) in hun rapport benoemen dan zijn daar zeker overeenkomsten in te onderkennen. Het gegeven dat een melding / aangifte niet wordt opgepakt en dat er nauwelijks gevolgen zijn voor het boedelactief komen terug. Over de mogelijkheid dat een curator zelf met consequenties in de vorm van een schadeclaim wordt geconfronteerd zijn de thans geënquêteerden minder bevreesd.

Hoewel er geen echte nieuwe factoren boven tafel zijn gekomen die het melden van het vermoeden van faillissementsfraude in de weg staan is uit de enquête alsmede de interview gesprekken met de curatoren wel duidelijk geworden dat het proces voor het melden eenvoudiger moet.

Voor wat betreft de Garantstellingsregeling bestaat geen eenduidig beeld, een aantal curatoren vindt de regeling bureaucratisch, onwerkbaar en ingewikkeld, met te veel voorwaarden. Een andere curator geeft aan juist regelmatig met positieve gevolgen van de regeling gebruik te maken. Het CMP FF heeft overigens geen enkele rol in de uitvoering van deze regeling. De uitvoering van de garantstellingsregeling is belegd bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Ten aanzien van de vergoedingsregeling wordt aangegeven dat de vergoeding nauwelijks opweegt tegen de kosten (tijd) die met het melden is gemoeid. De curatoren hebben grote moeite met de voorwaarde dat de vergoeding alleen wordt uitbetaald indien er een opsporingsonderzoek wordt opgestart.

Onderzoeksvraag 2.1 In hoeverre wijkt de verdeling van uitgesproken faillissementen per regio af van de verdeling van de meldingen van vermoedens van faillissementsfraude?
Het gevoel dat er sprake is van regionale verschillen in meldingsgedrag wordt niet gestaafd door de uitkomst van het onderzoek. Weliswaar blijft het aantal meldingen uit met name de provincie Limburg wat achter, maar het merendeel van de meldingen uit de provincies volgen het patroon van de uitgesproken faillissementen.

Onderzoeksvraag 2.2 In hoeverre wijkt de verdeling van de branches bij faillissementen af van de verdeling van de branches bij de meldingen van het vermoeden van faillissementsfraude?
Ten aanzien van de sectoren waarin de meeste faillissementen zijn uitgesproken (Handel en Bouw) volgt het aantal meldingen het landelijke beeld. Ten aanzien van de sectoren Industrie en Horeca blijven de meldingen achter, terwijl bij de sectoren Financiële dienstverlening en Vervoer en opslag juist meer meldingen binnen zijn gekomen dan op grond van het aantal uitgesproken faillissementen kon worden verwacht.

Onderzoeksvraag 3 Hoe kunnen de eventuele verschillen per regio en branche worden verklaard?
Ten aanzien van de provinciale verschillen in meldingsgedrag is geopperd dat de grootte van de kantoren in de betreffende provincies een rol zou kunnen spelen. Een kleiner kantoor betekent immers minder personeel en daardoor minder capaciteit. Hierdoor is er mogelijk geen tijd om meldingen te doen. Dit is echter niet eensluidend vastgesteld. Daarnaast is geopperd dat de houding van de rechtbank een rol kan spelen. De ene rechtbank is wat strikter in de leer dan de ander. Verder zijn geen specifieke verklaringen gevonden voor de provinciale verschillen.

Ten aanzien van de brancheverschillen is door de geïnterviewde curatoren in Utrecht geopperd dat voor wat betreft de "horeca" een verklaring zou kunnen zijn dat er bij de faillissementen in de horeca vaak sprake is van 'slechte' boedels. Alles is eigendom van de brouwer. Hierbij loont het toch niet de moeite om strafrechtelijk aangifte te doen van faillissementsfraude. De interviews hebben voor de overige branches geen verklaring opgeleverd.

De conclusies zijn voor reactie voorgelegd aan het CMP FF. Met name de conclusie dat de curator te veel tijd kwijt zou zijn met het melden wordt door het CMP FF niet onderschreven. In haar reactie geeft het CMP FF aan dat volstaan kan worden met een korte melding waarin slechts enkele gegevens in opgenomen moeten zijn. Dit kost de curatoren volgens het CMP FF doorgaans nog geen kwartier. Pas als op basis van de Aanwijzing opsporing en vervolging faillissementsfraude van het College van Procureurs-Generaal door het CMP FF is beslist dat de melding politie of FIOD-waardig is, wordt aangifte opgenomen. Deze weging vindt overigens vrijwel direct na de ontvangst van de melding plaats. Het CMP FF geeft overigens aan dat de mogelijkheid om met beperkte gegevens te melden wel naar individuele curatoren is gecommuniceerd maar nog niet naar de groep curatoren als geheel.

Ook ten aanzien van het gebrek aan terugkoppeling heerst bij het CMP FF een ander beeld. In haar reactie geeft het CMP FF aan dat er na een melding altijd een standaard reply-mail wordt verstuurd. Daarnaast geeft het CMP FF aan dat geprobeerd wordt de curator binnen 3 maanden na ontvangst van de melding te informeren over de stand van zaken van de melding. Voor de meldingen die zich kwalificeren als FIOD-waardig lukt dat prima, voor de naar de politie doorgestuurde meldingen ligt dat echter wat lastiger. Daar is nauwelijks te achterhalen wat de stand van zaken is.

4. Aanbevelingen

Uit de enquête alsmede de interview gesprekken met de curatoren is wel duidelijk geworden dat het proces voor het melden eenvoudiger moet. Een veelgehoord geluid is dat het formulier om een melding te doen veel te uitgebreid en te ingewikkeld is. Er moeten te veel gegevens worden opgeleverd. Aanbevolen wordt na te gaan of de meldingsprocedure laagdrempeliger (digitaal, via een website of via een app.) kan plaatsvinden. Daarbij wordt aanbevolen nog eens goed te onderzoeken welke informatie in eerste aanleg noodzakelijk is om een melding te kunnen registreren en te wegen. Het lijkt zinvol om het proces zodanig in te richten dat er eerst op een simpele wijze met een aantal basisgegevens een melding van het vermoeden van faillissementsfraude kan worden gedaan. Voordeel van een aanlevering via een website is dat de informatie direct ook digitaal beschikbaar is en het biedt het CMP FF de mogelijkheid beter in de geregistreerde informatie te zoeken en te selecteren.

Een tweede aanbeveling ligt meer op het punt van communicatie. Het is aan te bevelen helder te communiceren welke informatie voor het doen van een melding noodzakelijk is en hoe het proces is ingericht. Verder zou het CMP FF er voor moeten zorgen dat er duidelijke instructies en modellen (digitaal) beschikbaar komen die de curatoren ondersteunen bij het doen van meldingen/aangifte. Ook kan meer/beter worden gecommuniceerd wat het bijkomend belang is van een melding, namelijk het verkrijgen van een totaalbeeld van faillissementsfraude bij het CMP FF. In ieder geval dient het CMP FF een terugkoppeling naar de curator te geven over wat er al dan niet met de melding is gebeurd / gaat gebeuren.

Een derde aanbeveling is te doen op het terrein van de vergoedingsregeling. Nagegaan zou moeten worden of het mogelijk is deze vergoedingsregeling te verruimen. Bijvoorbeeld in die zin dat vergoeding ook kan worden verleend indien niet tot een opsporingsonderzoek wordt besloten.

Verder wordt nog aanbevolen in overleg te treden met OM en politie om betere afspraken te maken omtrent de doorgeleiding van de meldingen richting het CMP FF.

Als laatste wordt nog aanbevolen een voorlichtingssessie (of anderszins) te organiseren voor rechters-commissarissen om hen meer bewust te maken van het belang van melden en hun eigen stimulerende rol daarin.

Conform het handhavingsarrangement dat de FIOD met het Functioneel Parket heeft afgesloten draait de FIOD 40 zware faillissementszaken per jaar. Dit aantal wordt gehaald. De vraag is of dit in verhouding staat tot het aantal meldingen. Als bovenstaande aanbevelingen worden opgevolgd is het mogelijk dat het aantal meldingen zal toenemen. De balans tussen meldingen en onderzoeken komt dan nog verder onder druk te staan. Dit betekent dat de FIOD-opsporingscapaciteit die beschikbaar wordt gesteld voor faillissementsfraude, dan eigenlijk niet kan achterblijven en opgeschaald moet worden. Anders blijft immers de situatie bestaan dat melders het gevoel hebben dat de FIOD er door onvoldoende capaciteit toch geen vervolg aan kan geven.

Literatuurlijst

Boer, D., & Lalta, V. (2011). *Faillissementen: oorzaken en schulden 2010,* Website Centraal Bureau voor de Statistiek.

Centraal Bureau voor de Statistiek (2013). *Recordaantal faillissementen in 2012,* Persbericht Website Centraal Bureau voor de Statistiek.

Goslinga, S., & Stokman, A.G.A. (2006). *Eindrapport Faillissementsfraude, een onderzoek naar de aard, aanpak en afdoening van strafrechtelijk vervolgde zaken.* Belastingdienst/FIOD-ECD.

Hilverda, C.M. (2012a). *De bestrijding van faillissementsfraude, waar een wil is …..* .Nijmegen: Kluwer.

Hilverda, C.M. (2012b). De Nationale Politie, Dé kans op een daadkrachtige bestrijding van faillissementsfraude*, Nederlands Juristenblad*, (09-11-2012, aflevering 39 pp 2755-2760).

Knegt, R., Beukelman, A.M., Popma, J.R., Willigenburg, P. van, & Zaal, I. (2005). *Fraude en misbruik bij faillissement. Een onderzoek naar hun aard en omvang en naar de mogelijkheden van bestrijding.* Amsterdam: Hugo Sinzheimer Instituut.

Lokman, I., & Van Lil, E.B. (2001). *Daderprofielen van faillissementsfraudeurs*. Belastingdienst/FIOD-ECD.

Tromp, N., Snippe, J., Bieleman, B., & De Bie, E. (2010). *Preventieve maatregelen horizontale fraude*. Groningen: Intraval.

WODC, (2000). Faillissementsfraude*, Justitiële verkenningen*, jrg 26, nr 2. Bijlage 2.

Geraadpleegde website

Dun & Bradstreet (2010). *Aantal faillissementen daalt in 2010.* http://managersonline.nl/nieuws/10530/aantal-faillissementen-daalt-in-2010.html (3-12-2012).

Bijlage 1 Enquêteformulier.

Vragenlijst curatoren

m.b.t.

meldingen faillissementsfraude

Belastingdienst FIOD
Team Strategische OI

December 2012

Enquêtevragen

1. In welke provincie is uw kantoor gevestigd?

……

2. Ben u lid van Insolad (Vereniging Insolventierecht Advocaten)?

O Ja, (aspirant)lid
O Nee

3. Bent u er van op de hoogte dat u sinds februari 2012 een vermoeden van faillissementsfraude kunt melden bij het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude? (faillissementsfraude@belastingdienst.nl).

O Ja
O Nee (ga door naar vraag 5)

4. Op welke wijze bent u op de hoogte geraakt van het bestaan van het Centraal Meldpunt Faillissementsfraude (meer dan één antwoord mogelijk)?

O Website van Insolad
O Collega's
O Vaktijdschriften
O Anders, namelijk ……

5. Bij hoeveel faillissementen hebt u in 2012 als curator opgetreden?

Aantal: …

6. Bij hoeveel van deze faillissementen had u een vermoeden van faillissementsfraude?

Aantal: …

7. Bij hoeveel van deze faillissementen waarbij u een vermoeden van faillissementsfraude had, heeft u melding gedaan?

Aantal: …

8. Hoe vaak is u naar aanleiding van deze meldingen gevraagd om aangifte te doen?

Aantal: …

9. Indien u in 2012 wel een vermoeden van faillissementsfraude had, maar hier toch geen melding van deed: wat waren hierbij uw redenen en motieven?

10. Stimuleert de rechter-commissaris u om melding te doen wanneer u een vermoeden van fraude heeft?

O Ja
O Soms
O Nee
O N.v.t. / weet niet

Ruimte voor toelichting bij uw antwoord op vraag 10

11. In hoeverre zijn de volgende overwegingen voor u aanleiding om een vermoeden van faillissementsfraude niet te melden? (per overweging één antwoord aankruisen s.v.p.)

a. Ik heb het gevoel dat opsporingsinstanties en justitie bij meldingen van faillissementsfraude te weinig actie ondernemen.

Speelt voor mij geen rol	*Speelt voor mij enigszins een rol*	*Speelt voor mij een grote rol*
O	O	O

b. Civielrechtelijke acties die ik zelf als curator kan ondernemen zijn toereikend om frauderende bestuurders aan te pakken.

Speelt voor mij geen rol	*Speelt voor mij enigszins een rol*	*Speelt voor mij een grote rol*
O	O	O

c. Een strafrechtelijke vervolging levert nauwelijks iets op ten gunste van de boedel.

Speelt voor mij geen rol	*Speelt voor mij enigszins een rol*	*Speelt voor mij een grote rol*
O	O	O

d. Een civielrechtelijk aanpak straft de faillissementsfraudeur harder en geniet daarom de voorkeur boven een strafrechtelijke aanpak.

Speelt voor mij geen rol	*Speelt voor mij enigszins een rol*	*Speelt voor mij een grote rol*
O	O	O

e. Wanneer een aangifte niet tot vervolging leidt, kan ik met een schadeclaim te maken krijgen.

Speelt voor mij geen rol	*Speelt voor mij enigszins een rol*	*Speelt voor mij een grote rol*
O	O	O

12. Sinds 2005 is er de Garantstellingsregeling curatoren. Curatoren kunnen van deze regeling gebruik maken om bepaalde kosten vergoed te krijgen.
Beïnvloedt deze regeling uw beslissing om faillissementsfraude wel of niet te melden?

O Nee
O Ja

Ruimte voor toelichting bij uw antwoord op vraag 12

13. Er is ook een vergoedingsregeling die wordt uitgevoerd door het Centraal Punt Faillissements-fraude. Hierbij ontvangt de curator een vergoeding indien zijn/haar melding heeft geleid tot een opsporingsonderzoek.
Beïnvloedt deze regeling uw beslissing om faillissementsfraude wel of niet te melden?

O Nee
O Ja

Ruimte voor toelichting bij uw antwoord op vraag 13

14. Wat zou er volgens u moeten gebeuren om de meldingsbereidheid onder curatoren (verder) te vergroten?

Hartelijk dank voor het invullen van dit enquêteformulier.

Bijlage 2 Tabellenoverzicht

Tabel 1 Aantal respondenten per provincie

	Melder	Niet melder	Totaal
Noord-Holland	2	5	7
Noord-Brabant	4	3	7
Gelderland	3	3	6
Drenthe	1	4	5
Overijssel	4	1	5
Zuid-Holland	3	2	5
Utrecht	3	1	4
Zeeland	2	2	4
Friesland	1	2	3
Groningen	0	2	2
Flevoland	0	1	1
Limburg	0	1	1
Totaal	23	27	50

Tabel 2 Herkomst bekendheid met het CMP FF

	melders	niet melders
	aantal	aantal
via website Insolad	6	7
via collega	8	5
via vaktijdschriften	7	5
anders	9	10

Tabel 3 Overweging: Ik heb het gevoel dat opsporingsinstanties en justitie bij meldingen van faillissementsfraude te weinig actie ondernemen.

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Speelt geen rol voor mij	9	18	3	13	6	23
Speelt voor mij enigszins een rol	16	33	9	39	7	27
Speelt voor mij een grote rol	24	49	11	48	13	50
Totaal	49	100	23	100	26	100

Tabel 4 Overweging: Civielrechtelijk acties die ik zelf als curator kan ondernemen zijn toereikend om frauderende bestuurders aan te pakken.

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Speelt geen rol voor mij	10	20	4	17	6	23
Speelt voor mij enigszins een rol	32	66	16	70	16	62
Speelt voor mij een grote rol	7	14	3	13	4	15
Totaal	49	100	23	100	26	100

Tabel 5 Overweging: Een strafrechtelijk vervolging levert nauwelijks iets op ten gunste van de boedel.

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Speelt geen rol voor mij	19	38	10	43	9	33
Speelt voor mij enigszins een rol	18	36	7	30	11	41
Speelt voor mij een grote rol	13	26	6	26	7	26
Totaal	50	100	23	100	27	100

Tabel 6 Overweging: Een civielrechtelijke aanpak straft de faillissementsfraudeur harder en geniet daarom de voorkeur boven een strafrechtelijke aanpak.

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Speelt geen rol voor mij	25	50	11	48	14	52
Speelt voor mij enigszins een rol	18	36	8	35	10	37
Speelt voor mij een grote rol	7	14	4	17	3	11
Totaal	50	100	23	100	27	100

Tabel 7 Overweging: Wanneer een aangifte niet tot vervolging leidt, kan ik met een schadeclaim te maken krijgen.

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Speelt geen rol voor mij	35	70	16	70	19	70
Speelt voor mij enigszins een rol	13	26	6	26	7	26
Speelt voor mij een grote rol	2	4	1	4	1	4
Totaal	50	100	23	100	27	100

Tabel 8: Invloed van Garantstellingsregeling

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
ja	21	43	7	32	14	52
nee	28	57	15	68	13	48
Totaal	49	100	22	100	27	100

Tabel 9: Invloed van Vergoedingsregeling

	Alle respondenten		melder		niet-melder	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%
ja	17	35	8	36	9	33
nee	32	65	14	64	18	67
Totaal	49	100	22	100	27	100

Tabel 10: In 2010 uitgesproken faillissementen per provincie

	Totaal		Rechtspers		NP met zaak		NP zonder zaak	
2010	aantal	%	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Groningen	330	3,5	210	3,4	49	5,0	71	3,0
Friesland	232	2,4	151	2,4	29	2,9	52	2,2
Drenthe	303	3,2	193	3,1	37	3,8	73	3,1
Overijssel	851	8,9	470	7,5	92	9,3	289	12,3
Flevoland	237	2,5	169	2,7	21	2,1	47	2,0
Gelderland	1121	11,7	726	11,7	115	11,7	280	11,9
Utrecht	624	6,5	448	7,2	54	5,5	122	5,2
N Holland	1599	16,7	1025	16,5	157	15,9	417	17,7
Z-Holland	1930	20,2	1325	21,3	186	18,9	419	17,8
Zeeland	133	1,4	84	1,3	20	2,0	29	1,2
N Brabant	1610	16,8	1058	17,0	154	15,6	398	16,9
Limburg	595	6,2	367	5,9	71	7,2	157	6,7
Totaal	9565	100,0	6226	100,0	985	100,0	2354	100,0
Bron: CBS								

Tabel 11: In 2011 uitgesproken faillissementen per provincie

	Totaal		Rechtspers		NP met zaak		NP zonder zaak	
2011	aantal	%	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Groningen	293	3,1	170	2,8	45	4,7	78	3,3
Friesland	243	2,5	165	2,7	31	3,2	47	2,0
Drenthe	303	3,2	180	2,9	42	4,4	81	3,4
Overijssel	872	9,1	459	7,4	81	8,4	332	13,9
Flevoland	274	2,9	185	3,0	24	2,5	65	2,7
Gelderland	1059	11,1	652	10,6	129	13,4	278	11,6
Utrecht	565	5,9	433	7,0	41	4,3	91	3,8
N-Holland	1651	17,3	1077	17,4	162	16,8	412	17,2
Z-Holland	1875	19,7	1305	21,1	170	17,6	400	16,7
Zeeland	119	1,2	68	1,1	17	1,8	34	1,4
N Brabant	1663	17,4	1099	17,8	165	17,1	399	16,7
Limburg	614	6,4	383	6,2	57	5,9	174	7,3
Totaal	9531	100,0	6176	100,0	964	100,0	2391	100,0
Bron: CBS								

Tabel 12: In 2012 uitgesproken faillissementen per provincie

	Totaal		Rechtspers		NP met zaak		NP zonder zaak	
2012	aantal	%	aantal	%	aantal	%	aantal	%
Groningen	336	3,0	209	2,8	42	3,4	85	3,2
Friesland	370	3,3	278	3,8	41	3,3	51	1,9
Drenthe	389	3,5	243	3,3	52	4,2	94	3,6
Overijssel	1075	9,6	583	7,9	119	9,6	373	14,2
Flevoland	280	2,5	166	2,3	30	2,4	84	3,2
Gelderland	1385	12,3	945	12,8	162	13,0	278	10,6
Utrecht	737	6,6	546	7,4	66	5,3	125	4,8
N-Holland	1868	16,6	1131	15,3	222	17,9	515	19,7
Z-Holland	1981	17,6	1368	18,6	241	19,4	372	14,2
Zeeland	149	1,3	96	1,3	16	1,3	37	1,4
N-Brabant	1953	17,4	1335	18,1	190	15,3	428	16,3
Limburg	712	6,3	473	6,4	62	5,0	177	6,8
totaal	11235	100,0	7373	100,0	1243	100,0	2619	100,0
Bron: CBS								

Tabel 13 : Uitgesproken faillissementen per branche over de jaren 2010, 2011 en 2012.

Onderwerpen	Totaal bedrijven				-	
Perioden	2010		2011		2012	
Bedrijfstak/branches (SBI 2008)	aantal	%	aantal	%	aantal	%
A-U Alle economische activiteiten	7 188	100,0	7 140	100,0	8 616	100,0
G Handel	1614	22,5	1574	22,0	1846	21,4
F Bouwnijverheid	1159	16,1	1148	16,1	1526	17,7
M Specialistische zakelijke diensten	795	11,1	807	11,3	872	10,1
C Industrie	823	11,4	735	10,3	878	10,2
K Financiële dienstverlening	580	8,1	604	8,5	835	9,7
N Verhuur en overige zakelijke diensten	506	7,0	509	7,1	511	5,9
H Vervoer en opslag	362	5,0	343	4,8	509	5,9
I Horeca	345	4,8	423	5,9	398	4,6
J Informatie en communicatie	279	3,9	238	3,3	265	3,1
L Verhuur en handel van onroerend goed	143	2,0	172	2,4	248	2,9
Q Gezondheids- en welzijnszorg	126	1,8	114	1,6	197	2,3
R Cultuur, sport en recreatie	135	1,9	137	1,9	138	1,6
S Overige dienstverlening	134	1,9	119	1,7	133	1,5
A Landbouw, bosbouw en visserij	115	1,6	118	1,7	143	1,7
P Onderwijs	47	0,7	61	0,9	69	0,8
E Waterbedrijven en afvalbeheer	21	0,3	26	0,4	23	0,3
D Energievoorziening	4	0,1	7	0,1	17	0,2
B Delfstoffenwinning	0	0,0	1	0,0	7	0,1
Onbekend	0	0,0	4	0,1	1	0,0

Bron: CBS

MANAGEMENT TEAM

AANBIEDINGSFORMULIER

MT-nummer :MT13-060

Titel	:	SAP module dienstplanning TOO en VAG
Vergaderdatum	:	18 juni 2013
Afkomstig van	:	
Verantwoordelijk MT lid	:	
Aanleiding	:	Impuls ingediend door TOO
Vorige behandeling	:	n.v.t.
Relevante stukken	:	n.v.t.
Aard bespreking	:	besluitvormend
Gepland tijdsbeslag	:	10 min.
Bevoegdheid Ondernemingsraad:		Informatief
Korte inhoud	:	TOO en VAG hebben aangegeven gebruik te willen gaan maken van de SAP module dienstplanning. Deze notitie betreft een advies op welke wijze dat opgepakt kan gaan worden.

Betrokken Stafonderdelen:	**Voor gezien/reactie**
Bedrijfsvoering	Akkoord
Beleid	Nvt
Communicatie	Nvt
Huisvesting	Nvt
Informatiemanagement	Akkoord
Personeel en Organisatie	Akkoord, eerst functioneel / technisch kijken daarna personeel aspecten.
Vaktechniek en Opsporing	Nvt
Vorming en Opleiding	Nvt

Bespreek- / beslispunten	:	Stappen om te komen tot een onderbouwd advies te komen óf en hoe de implememntatie van de SAP module dienstplanning bij het TOO en VAG, ter definitieve besluitvorming door het MT.
Vervolgtraject na accordering	:	Afhankelijk van besluitvorming
Bericht aan FIODnet redactieraad :		Nvt.

Aan: [redacted] MT13-060

Van: IM ([redacted])

Datum: 12 juni 2013

Betreft: SAP dienstplanning TOO en VAG.

Inleiding

Het TOO werkt met roosterdiensten. De huidige werkwijze binnen het TOO m.b.t. het inroosteren en de financiële afhandeling van de onregelmatige werkzaamheden is erg arbeidsintensief.

Het VAG wil in de toekomst ook gaan werken met roosterdiensten zoals thans bij het TOO gebeurd. Daarmee krijgt het VAG ook te maken met de arbeidsintensieve werkzaamheden m.b.t. het inroosteren van diensten en de financiële afhandeling ervan

Andere bedrijfsonderdelen binnen de Belastingdienst die te maken hebben met onregelmatige werkzaamheden zijn B/CIE, B/CFD en Douane. Deze maken voor het inroosteren en financiële afhandeling gebruik van de SAP module dienstplanning. Deze module kan de financiële afhandeling van onregelmatige werkzaamheden automatisch verwerken.

Door de [redacted] TOO hierover een memo (zie Bijlage) opgesteld waarin wordt voorgesteld:

1. de SAP module dienstplanning te implementeren binnen het TOO;
2. het rooster van het TOO en VAG samen te voegen.

Door het MT is aan FIOD-IM om een advies gevraagd inzake de twee voorstellen uit het memo. Onderstaand advies beperkt zich tot het voorstel om de SAP module dienstplanning te implementeren binnen het TOO.

Uitwerking

Om tot een goed definitief advies te komen is het noodzakelijk dat eerst is vastgesteld of de huidige SAP module zoals deze thans wordt gebruikt binnen de Belastingdienst voor de FIOD bruikbaar is en voldoet aan de eisen en wensen van de FIOD. De uitkomst hiervan bepaalt namelijk de vervolgactiviteiten die nodig zijn om de gewenste SAP module geïmplementeerd te krijgen. De implementatie van de module zoals die thans bestaat ('as-is') is namelijk een heel ander (implementatie) traject dan wanneer de module eerst moet worden aangepast voor de FIOD.

Los van het voorgaande is kort gekeken naar aandachtspunten die komen kijken bij de implementatie van de SAP module binnen het TOO.

Functionaliteit SAP module dienstplanning 'as-is?
Om het gebruik van de module te laten slagen zal de functionaliteit die de module biedt en de condities waaronder deze gebruikt moet worden, volledig moeten aansluiten bij de wensen en eisen van de FIOD. Hiervoor is een korte analyse nodig waaruit duidelijk wordt of de huidige module 'as is' geïmplementeerd kan gaan worden of dat deze eerst specifiek voor de FIOD aangepast moet worden. Bij deze analyse gaat het niet alleen om de bruikbaarheid van de functionaliteit maar ook om de condities waaronder de module gebruikt moet gaan worden (de zgn. non-functionaliteiten eisen). Deze analyse is kort en oppervlakkig uitgevoerd.

Resultaat
Het is onduidelijk in hoeverre de huidige module, zoals deze thans bestaat, bruikbaar is voor de FIOD. Belangrijkste punt daarbij lijkt het feit dat medewerkers van B/CIE, B/CFD en Douane die met deze module werken ook inzage hebben in de roosters van de TOO'ers en VAG'ers. Dit is volgens zeggen van de TL TOO onacceptabel. Daarmee lijkt vooralsnog de conclusie gerechtvaardigd dat de SAP module dienstplanning **niet** 'as-is' geïmplementeerd kan worden binnen de FIOD.

Overige aandachtspunten

Naast het punt m.b.t. gebruik module 'as-is' lijken er op dit moment geen zwaarwegende punten zijn die een implementatie in de weg zou kunnen staan.
Enkele punten van aandacht zijn wel:

- mogelijke effecten van de geautomatiseerde module t.o.v. de handmatige huidige situatie m.b.t. het toepassen van de regelgeving inzake de toeslagen van medewerkers;;
- is er meer/ minder /andere capaciteit nodig voor gebruik van module;
- wat zijn de mogelijke effecten van de veranderde werkwijze op het team TOO;
- welke extra inzet van mensen en kosten vraagt de implementatie(bijv. opleidingen .);
- het autoriseren van medewerkers voor de module kan door de FIOD zelf plaatsvinden;
- wie heeft de regie over het gehele implementatietraject;

Conclusie

Voor een goed definitief advies m.b.t. de implementatie van de SAP module dienstplanning ontbreekt het uitgangspunt of de module 'as-is' gebruikt kan worden binnen het TOO.

Advies

Stel iemand aan onder wiens regie de volgende activiteiten worden uitgevoerd:

1. Stel vast wat de (non) functionele eisen van het TOO zijn m.b.t. een geautomatiseerde ondersteuning van het inroosteren en de financiële afhandeling van de onregelmatige werkzaamheden;

2. Stel vervolgens vast, op basis van de (non) functionele eisen van het TOO, in hoeverre de SAP module dienstplanning 'as-is' bruikbaar is voor het TOO;

3. Stel tenslotte vast wat er bij komt kijken, op basis van de beoordeling wel/niet 'as-is' bruikbaar, om de gewenste SAP module te implementeren binnen het TOO.

Het resultaat is een definitief (onderbouwd op alle relevante aspecten) advies aan het MT.

De activiteiten kunnen in relatief korte tijd (één á twee sessies) met de juiste mensen (TOO, VAG, BCA) worden uitgevoerd.

BIJLAGE

Huidige situatie TOO
Het TOO werkt volgens een rooster. Binnen dit rooster zijn de ploegen onderverdeeld en wordt het gehele jaar ingepland voor wat betreft dag- en middagdiensten. Iedere dag verstuurt de werkvoorbereiding aan de medewerkers van het TOO een actueel rooster, gebaseerd op actuele werkzaamheden.

TOO
Binnen het TOO worden onregelmatige diensten gewerkt. Dagelijks wordt door 1 ploeg een avonddienst gedraaid en incidenteel een nacht- en een weekenddienst.

Beschikbaarheidsdiensten (piket)
Zowel door de week als in het weekend zijn beschikbaarheidsdiensten ingeroosterd

Verschuiving
Indien de werkvoorbereiding binnen 72 uur een andere dienst voorschrijft, wordt verschuiving toegestaan. Ook indien de dienst een andere aanvangs- c.q. eindtijd heeft, wordt verschuiving toegestaan.

Overwerk
Te veel gewerkte uren worden in principe in dezelfde periode opgenomen. In uitzonderingsgevallen wordt meer dan 4 uur overwerk uitbetaald. Dit gaat in overleg met de teamleiding.

Administratieve handelingen
Dagelijks passen de werkvoorbereiders het rooster aan. Dit aan de hand van vragen om inzet, verlofaanvragen, ziektemeldingen, cursussen, enz.
De medewerkers houden hun uren bij op een weekstaat. Deze weekstaat wordt o.a. gebruikt voor het doorbelasten van uren aan convenantpartners waarvoor gewerkt wordt. De medewerkers vullen zelf hun urenstaat in, waarna de (1,5 fte) medewerksters van de administratie gedurende 5 werkdagen bezig zijn met het inbrengen van (in vier keer per medewerker) P-direkt.
Daarna is de teamleiding gemiddeld 6 uur bezig met controleren en goedkeuren van de ingebrachte gegevens.

Huidige situatie VAG
Medewerkers van het VAG werken momenteel standaard in dagdiensten. Flexibiliteit staat hierbij voorop omdat veel werkzaamheden op onregelmatige tijden plaatsvinden. Indien voorzienbaar is dat werktijden uitlopen worden medewerkers in voorkomend geval voor een “late dienst” ingezet.
Omdat het VAG (nog) niet met roosterdiensten werkt wordt er geen aanspraak gemaakt op verschuiving bij wijziging van aanvangstijd werk. Er wordt dus een beroep gedaan op de goodwill van de medewerkers.
Om verwarring te voorkomen: Er is wel een jaarrooster waarin de medewerkers persoonlijk hun verlof/training/acties/piket enz boeken.

Piketregeling
De medewerkers C en E (seniors) worden 1x per 3 weken ingeroosterd voor een week (7 dagen) piket. Deze vangt aan op vrijdagmiddag en eindigt eveneens op vrijdagmiddag. De wens van de medewerkers is om de periode op 1 week te houden. De meeste piketdiensten betreffen niet-plaatsgebonden piket. Indien het zeer wenselijk/noodzakelijk is om plaatsgebonden piket in te stellen wordt door een senior medewerker toestemming hiervoor gevraagd aan de teamleiding. Dit is tevens het geval wanneer de piketploeg moet worden uitgebreid met meerdere medewerkers.
Het is de medewerkers toegestaan om piketuren te ruilen. Zij nemen hiertoe zelf het initiatief. In de declaratie piketuren dient in de toelichting te worden vermeld of de piket volgens piketrooster is gedraaid of geruild is met een collega (en zo ja, welke collega en voor welke periode).

ORT
Indien op onregelmatige gewerkt wordt komen de medewerkers in aanmerking voor een onregelmatigheidstoelage. Deze wordt door henzelf in P-direct geboekt. In de toelichting van het formulier dienen de begin- en eindtijden dienst te worden vermeld.
Indien onregelmatig wordt gewerkt krijgen de medewerkers daarnaast een vaste toelage ORT van 37,50 euro per maand uitbetaald. De leden van het VAG krijgen geen FIOD-toelage maar schrijven hun daadwerkelijke uren onregelmatige dienst.

Overwerk
Gezien de onderbezetting van het team en de hoge werkdruk is het in 2012 in veel gevallen niet gelukt om medewerkers de uren overwerk te laten opnemen. De medewerkers kunnen de uren opnemen, laten uitbetalen of inzetten voor IKAP.

Administratieve handelingen
Alle medewerkers van het VAG zijn zelf verantwoordelijk voor het bijhouden van hun werktijden en de daaruit voortvloeiende urenverantwoording in SAP en het opvoeren van declaraties piket/ORT/maaltijden in P-direct. De teamleiding VAG besteed per week gemiddeld 6 uur aan het goedkeuren en controleren van de gegevens.

Behoefte
Om overuren te voorkomen en de medewerkers doelmatiger in te zetten bestaat behoefte aan een dag- en avondrooster voor het VAG, in de vorm van twee dagploegen en een avondploeg waarbij de avondploeg automatisch piket draait voor de avond en nacht.
Aanvullend dient te worden opgemerkt dat de afschermers van het VAG voor deze taak in de nachtelijke uren werken en daarvoor ook kunnen worden ingeroosterd. Ook voor de andere medewerkers geldt dat zij indien noodzakelijk voor nachtdiensten kunnen worden ingeroosterd.

<u>Gewenste situatie TOO en VAG</u>

De teamleiding VAG heeft zoals hiervoor beschreven de behoefte geuit om met een rooster te gaan werken, tevens hebben de teamleiders TOO en VAG de behoefte geuit om op uitvoerend niveau meer te gaan samenwerken. Dit om redenen van efficiëntie bij uitvoerende werkzaamheden (afstemming bij inzetten, , intakes, samenwerking bij plaatsen) en administratieve werkzaamheden (aanvragen foto's, rooster) .

Het is nu al mogelijk om het rooster van de VAG toe te voegen aan het rooster van het TOO. Blijft een grote stroom aan administratieve werkzaamheden voor zowel TOO en VAG voor wat betreft de financiële afhandeling van de onregelmatige werkzaamheden.

<u>SAP dienstplanning</u>
Het planningsproces voor het inplannen van medewerkers in onregelmatige dienst kan worden ondersteund door de applicatie SAP Dienstplanning.
Dit systeem is in reeds 3 jaar gebruik bij de Douane.
Werkwijze SAP dienstplanning
Voor elke medewerker wordt een werkelijk rooster vastgelegd in SAP-personeel, Normwerktijd.
In SAP Dienstplanning wordt per medewerker het bijbehorende werkelijk rooster getoond. Afhankelijk van de behoefte, kan de planner op voorhand hier van afwijken.
De tijdevaluatie bepaalt het aantal uren en het percentage waartegen deze uren vergoed worden. Die uren worden doorgegeven aan het salarissysteem. De regelgeving is verder uitgewerkt en de bepaling en uitbetaling van vergoedingen is geautomatiseerd. De volgende regelingen
worden ondergebracht in de tijdevaluatie:
- Consignatie;
- Verschuiving;
- Toelage Onregelmatige Dienst;
- Nominale Toelage Onregelmatige Dienst;
- Overwerk.

Aan het eind van de werkperiode (= kalendermaand) berekent de tijdevaluatie op basis van de vastgelegde gegevens in SAP Dienstplanning(en/of SAP Tijd) de overwerkvergoeding van die werkperiode en de TOD vergoedingen.

Dat geldt ook voor de andere situaties die van toepassing zijn, bijvoorbeeld consignatie, vervanging en meer- of minder gewerkte uren volgens het rooster.

Door SAP dienstplanning vervallen de week aan administratieve handelingen die hierboven zijn genoemd. In plaats hiervan is een 'roostermaker/planner' verantwoordelijk voor het actualiteit en de juistheid van het rooster.
De roostermaker/planner zou in het geval van het TOO/VAG de werkvoorbereider zijn die wekelijks piket heeft.

Kritische succes factoren
Goede implementatie van het rooster (de Douane heeft volledige medewerking toegezegd)
Goede kennis van SAP dienstplanning (werkvoorbereiders worden opgeleid door Douane)

Voordelen
Minder kans op inklopfouten
Eenduidigheid voor FIOD medewerkers die onregelmatige diensten werken
Werken conform regels P-direkt
Mogelijkheden tot efficiëntere planning TOO en VAG in de samenwerking

Handelingen P-direkt FIOD
In de tijdevaluatie zal de nieuwe medewerkerssubgroep gebruikt worden om te bepalen of een medewerker in aanmerking komt voor diverse financiële vergoedingen in het kader van het werken in onregelmatige dienst (TOD).
De identificatiebehoefte is met name aanwezig bij de categorie "Regulier personeel" – "Medew. Min. van Fin". Deze medewerkersgroep wordt uitgebreid met de nieuwe medewerkerssubgroep 02 " Mdw. Min van FinORD"

Voorstellen

Implementeer SAP dienstplanning binnen TOO
Voeg rooster TOO en VAG samen

MANAGEMENT TEAM AANBIEDINGSFORMULIER		
		MT-nummer :MT13-064
Titel :	Verzoek 2e coordinator mbt runproces CIE	
Vergaderdatum :	18-6-2013	
Afkomstig van :	CIE	
Verantwoordelijk MT lid :		
Aanleiding :		
Vorige behandeling :		
Relevante stukken :	memo 2e coordinator, en memo advies inrichting CIE Nederland.	
Aard bespreking :	Besluitvormend	
Gepland tijdsbeslag :	10 minuten	
Bevoegdheid Ondernemingsraad :	Informatief	
Korte inhoud :	N.a.v. uitbreiding CIE, de span of control binnen de CIE en advies inrichting CIE Nederland is het verzoek een tweede coördinator mbt het runproces aan te mogen stellen. Mocht er geen formatieve uitbreiding mogelijk zijn wil ik deze functie binnen mijn huidige formatie in vullen.	

Aan	MT FIOD
Van	[redacted]
Datum	juni 2013
Kenmerk	
Kopieën aan	

Inleiding

Het intelligence proces is een van de randvoorwaarden voor het behalen van resultaten binnen de opsporing in het algemeen en in het bijzonder binnen die van de FIOD. In dit proces heeft de CIE een zeer belangrijke rol.

Een goede informatiehuishouding maar zeker ook goede informatieposities in de financiële (criminele) bovenwereld, die zicht kunnen geven op door criminele, gebruikte financiële infrastructuren zijn van groot belang voor het slagen van de doelstellingen van de FIOD voor de komende jaren. De CIE kan daarbij een bijdrage leveren met betrekking tot intelligence m.b.t. het afnemen van het criminele vermogen, de aanpak van facilitators voor georganiseerde criminaliteit, de bestrijding van witwassen, het tegengaan van misbruik van uitgaande financiële stromen en de aanpak van integriteitschendingen.

In het bijzonder de naar de toekomst gerichte intelligence, waar gaan we naar toe en lopen we tegen aan, is erg belangrijk om effectief te kunnen opsporen.

Uitgaande van het middellange termijnplan FIOD, heeft de CIE zich de afgelopen jaren verder ontwikkeld.
We moeten ter verbetering van onze informatiehuishouding nog meer gebruik maken van verschillende (menselijke) informatiebronnen in voornamelijk de financiële bovenwereld. Als CIE van de FIOD zijn wij daarin leidend binnen CIE Nederland.

Inrichting CIE Nederland.

In deze memo wil ik graag verwijzen naar een bijgevoegd schrijven vanuit de politie genaamd “advies inrichting CIE”. Dit schrijven is toegepast bij de inrichting van de nieuwe politie organisatie.
In dit schrijven worden een aantal zaken genoemd. Een van de zaken is eenheid van werken binnen CIE Nederland. Wat hierbij duidelijk naar voren komt is de beheersbaarheid en span of control met betrekking tot de veilige werkzaamheden van de CIE.
Om dit te waarborgen wordt binnen de CIE afdelingen gewerkt met coördinatoren. Deze zijn naar mijn mening te vergelijken met projectleiders binnen de FIOD. Zoals het schrijven ook laat zien is er op een groep van 6

runners een coördinator geplaatst.

Huidige situatie CIE FIOD

Op dit moment is de bezetting binnen onze CIE 30 FTE. Hiervan zijn 14 runners en 2 acquisiteurs actief. Op deze groep medewerkers zit op dit moment 1 officieel geplaatste coördinator. Volgens de CIE regeling fungeert deze coördinator ook als [redacted] CIE. Daarnaast heb ik vanuit mijn formatie een tweede coördinator met deze werkzaamheden belast. Dit alles in overleg met de CIE officier van Justitie.
De afgelopen periode heeft aangetoond dat een tweede coördinator geen overbodige luxe is.

WPG audit

Tijdens de laatste WPG audits bleek dat op het punt "toegang tot identificerende gegevens (toegang tot de informantenkluis) wij als CIE rood scoorden. Binnen de WPG heeft alleen het [redacted] CIE en [redacted] toegang tot deze identificerende gegevens. In de praktijk is dit niet werkbaar.
Dit werd ook onderkent door de audit medewerkers. Echter de WPG schreef dit voor.
Volgens de WPG kunnen meerdere personen aangewezen worden als [redacted] CIE en zodoende ook toegang hebben tot deze identificerende gegevens. Hetgeen een meer werkbare situatie creëert.
In overleg met de auditmedewerkers is binnen de FIOD afgesproken de genoemde [redacted] alleen vwb de WPG ook aan te wijzen als [redacted] CIE. Binnen de CIE hebben nu geen andere personen dan genoemde drie toegang tot deze gegevens.
In de vervolgaudit scoorden wij derhalve ook groen op dit onderdeel.

Verzoek

Gezien bovenstaande verzoek ik u de formatie binnen de CIE met een tweede coördinator voor het runproces te mogen uitbreiden. Hierdoor kan de niet officieel gecreëerde situatie omgezet worden naar een officiële. Indien deze toestemming wordt gegeven zal ik zsm een vacature hiervoor doen uitgaan.

Juni 2013

[redacted]

[redacted] CIE

MANAGEMENT TEAM AANBIEDINGSFORMULIER		
		MT-nummer :MT13-065
Titel :	Formaliseren informatierechercheurs CIE	
Vergaderdatum :	18-6-2013	
Afkomstig van :		CIE
Verantwoordelijk MT lid :		
Aanleiding :	Pilot Informatierechercheurs CIE	
Vorige behandeling :		
Relevante stukken :	Bijgevoegd memo.	
Aard bespreking :	Besluitvormend	
Gepland tijdsbeslag :	10 minuten	
Bevoegdheid Ondernemingsraad :	Informatief	
Korte inhoud :	N.a.v. pilot informatierechercheurs en de evaluatie daarvan verzoek continueren en formaliseren van deze functies.	
Betrokken Stafonderdelen:	Staf p&o	

Nota

POLITIE

• Expertgroep CIE

Aan • Ontwerpteam Intelligence

Van • Expertgroep CIE

Onderwerp • Advies inrichting CIE

Datum • 10 november 2011

Status • Advies

Versie • Eindnota

Laatste wijziging • 25 november 2011

In de vergadering van de expertgroep CIE d.d. 10 november '11 is geconstateerd dat binnen de inrichting van de regionale eenheden verschillend wordt omgegaan met de inrichting van de CIE. Deze verscheidenheid botst met het streven naar eenduidigheid in inrichting en sturing om te komen tot een optimale samenwerking binnen CIE Nederland. Dit heeft geleid tot dit memo waarin vanuit de expertgroep CIE een advies wordt gegeven voor de inrichting van de CIE binnen de Nationale Politie en gesignaleerde knelpunten worden benoemd.

Relevante richtinggevende achtergrond

Leidend voor het advies zijn (1) de inrichtingsprincipes van de Nationale Politie en het thema Intelligence in het bijzonder, (2) het visiedocument voor de CIE en (3) de ankers uit de huidige praktijk. Hieronder staat per onderdeel een korte weergave van de essentiële punten:

1. In de uitwerking van het thema Intelligence zijn een aantal inrichtingsprincipes genoemd welke ook doorwerken voor de CIE:
   - De intelligencefunctie dient de gevraagde kwaliteit op een efficiënte manier te bereiken.
   - Het is noodzakelijk om de informatie-inwinning op het terrein van openbare orde en (zware) criminaliteit af te stemmen met de inwinning in het kader van de WIV. Deze afstemming moet binnen de eenheid organisatorisch en fysiek geborgd zijn.
   - De informatieorganisatie werkt deels gedeconcentreerd in de onderdelen van de eenheid om de verbinding met de operationele onderdelen te garanderen. De mate van deconcentratie hangt samen met de eis om robuuste informatieteams te vormen. De CIE is weliswaar geen onderdeel van bedoeld informatieteam, maar het principe van robuustheid geldt ook voor de CIE vanuit het perspectief van kwaliteit.
   - Het hoofd Inwinning is niet het hoofd WIV en is ook geen art 60 WIV ambtenaar. (Op basis van terugkoppeling landelijk overleg DRIO d.d. 17 november 2011)

2. Vanuit het visiedocument voor de CIE zijn de volgende elementen relevant voor de inrichting en sturing:
   - Voor een professionele CIE is een eenduidige inrichting, sturing en uniformiteit in werkwijzen noodzakelijk.
   - De CIE wint gericht informatie in op de thema's gerelateerd aan ondermijning en high impact crime welke zijn vastgesteld in de intelligence-agenda (NIA/RIA).

- De CIE heeft zicht op aard, omvang, en ontwikkeling van de georganiseerde criminaliteit vanuit haar inzicht in het macronetwerk[1] van criminelen.
- Naast de subjectgerelateerde inwinning is iedere CIE verantwoordelijk voor een of meer van de landelijke prioritaire thema's.
- Er komt een landelijke voorziening voor de verwerking van informatie als bedoeld in artikel 10 1 a WPG (Zwacri).
- De CIE-en verlenen elkaar bijstand op basis van hun kennis en expertise in het algemeen en het thema waarvoor zij zijn aangewezen in het bijzonder.
- Analyse binnen de CIE is van cruciaal belang voor een efficiënte en effectieve CIE.
- De medewerkers van de CIE hebben een voldoende opleidingsniveau nodig om hun werk op professionele wijze uit te kunnen voeren.
- Het gebruik van HUMINT instrumenten dient te worden uitgebreid en geïntensiveerd. Zie het protocol Bijzondere Getuige dat onder de vlag van de CIE moet worden uitgevoerd.

3. Na transitie van CID naar CIE, naar aanleiding van de PEC Inzake Opsporing (Van Traa), tot heden zijn er ankers in de praktijk van de CIE ontwikkeld die doorwerken in de inrichting:
   - Een breed netwerk van informanten is noodzakelijk om een goed veiligheidsbeeld te geven en om in te kunnen spelen op geprioriteerde thema's.
   - De domeinen financieel en verwevenheid onder- en bovenwereld lopen dwars door de verschillende criminaliteitsvormen heen.
   - Het runnen van informanten en het veredelen van informatie vraagt verschillende competenties. Door de professionalisering van beide rollen ontstaat de noodzaak om de functie van veredelaar (informatierechercheur) apart te benoemen binnen de CIE. Dit lost gedeeltelijk het verlies van 'geheugen' als gevolg van de bindingstermijnen voor runners op aangezien een veredelaar geen bindingstermijn heeft.
   - Geen runners zonder leiding vanwege de actieve betrokkenheid en sturing op de werkzaamheden zoals verwoord in de Ethische Code.
   - Vanuit de werkzaamheden is de maximale 'span of control' 1 coördinator cq coach op 6 runners (3 koppels).
   - Ingevolge de WPG zijn er de rollen van hoofd CIE en plaatsvervangend hoofd CIE met specifieke taken en verantwoordelijkheden. Er kunnen, met instemming van de CIE OvJ, meerdere plaatsvervangers worden aangewezen.
   - Binnen de CIE is sprake van een relatief hoog aandeel administratie (verwerking) dat voortkomt uit de uitgebreide verplichte controlemechanismes, registercontroles en audits. Over subjecten is waardevolle informatie te vinden in de artikel 8 en 9 verwerkingen. Het beoordelen en overhalen van relevante informatie naar het zwacri vraagt extra verwerkingscapaciteit. De vorming van een landelijke voorziening zal de druk verminderen, maar niet wegnemen.
   - Analyse van de CIE-informatie (artikel 10 en 12 WPG) kan conform het autorisatiemodel alleen plaatsvinden onder verantwoordelijkheid van het hoofd CIE. In geval van deconcentratie vanuit O&A zal er in ieder geval sprake moeten zijn van een langere termijn van vaste tewerkstelling bij de CIE.
   - CIE-analyse kent drie verschillende insteken: als eerste om te ondersteunen bij creëren van informatieposities op thema's of in netwerken, ten tweede ten behoeve van het beheer van het informantenbestand en tenslotte de analyse om te komen tot veiligheidsinformatieproducten op basis van de ingewonnen informatie.
   - De hoofdafnemer van de CIE is het proces Opsporing en concreter de diverse sturingsniveaus binnen de opsporing. Een verbinding met de opsporingsonderdelen op niveau 2 en 3 is belangrijk om zicht te hebben op enerzijds de behoefte aan informatie en anderzijds de juridische positie van de betrokken informanten.
   - De werkplekken van de CIE zijn gebonden aan (investering in) rode werkplekken en -locaties.

---

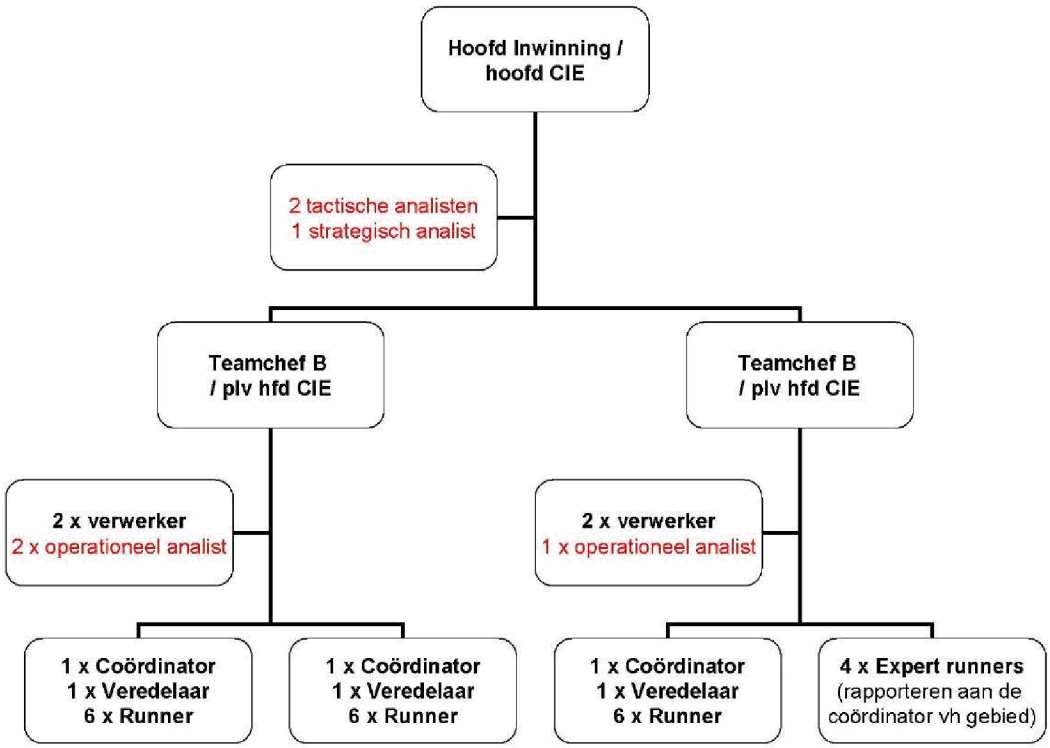
[1] "Opsporing van zware en georganiseerde misdaad vanuit een macroperspectief?, TvP, jg.73/nr.9/11, p. 20-21

Noodzakelijke functionaliteiten en functies binnen de CIE-structuur van een eenheid
Vanuit de bovengeschetste achtergrond is het noodzakelijk om de volgende functionaliteiten (LFNP-functie) te onderscheiden[2]:

- Runner (Senior Informantenrunner)
- Specialistische runner op financieel, bovenwereld of High Tech Crime (Expert Informantenrunner)
- Veredelaar (Senior Intelligence), 1 per 6 runners
- Verwerker (Generalist Intelligence)
- Operationeel analist (Senior Intelligence)
- Tactisch analist (Specialist A)
- Strategisch analist (Specialist B)
- Coördinator (Expert Informantenrunner die niet runt), 1 per 6 runners
- Operationeel leidinggevende / plaatsvervanger hoofd CIE (teamchef B)
- Tactisch leidinggevende / Hoofd CIE (teamchef C)

Afhankelijk van de omvang van de CIE binnen de eenheid worden een of meerdere robuuste CIE-teams gemaakt waarin de functionaliteiten van runner, veredelaar, verwerker, analist, coördinator en operationeel leidinggevende zijn verenigd. Daarnaast worden de specialistische runners over de teams afhankelijk van de behoefte ingezet en aangestuurd. Het hoofd Inwinning is tevens hoofd CIE. Alle operationeel leidinggevenden binnen de CIE zijn aangewezen als plaatsvervanger. Op het niveau van inwinning vindt de analyse plaats ten behoeve van veiligheidsinformatieproducten en dreigingsinschattingen.

Dit zou leiden tot het volgende organogram, uitgaande van een fictieve sterkte[3] van 35 fte, waarbij de in rood weergeven functionaliteiten (6 fte) volgens het huidige plan geleverd worden vanuit O&A:



[2] Gelet op de afwijkende werkzaamheden door de NCIE binnen de DLIO kent dit team andere functionaliteiten.

[3] het getal van 35 is een rekeneenheid om de relatieve verdeling van functies inzichtelijk te maken; de feitelijke toewijzing van formatie aan de verschillende CIE-en is nog niet vastgesteld.

Een team "Bijzondere getuigen" valt conform het protocol "Bijzondere Getuigen" seperaat onder het hoofd CIE en staat los van andere CIE-teams. In de uitwerking van het thema Intelligence in het kader van de Nationale Politie is dit team echter niet opgenomen en derhalve ook niet in bovenstaand schema verwerkt. De functionaliteiten die deel uitmaken van dit team "Bijzondere Getuigen" zijn niet vastgesteld. Verder staat nog open of iedere regionale eenheid een dergelijk team kent, naast een team binnen de afdeling Inwinning binnen de DLIO.

Beeld van de sturing van de CIE

- Iedere CIE wordt centraal aangestuurd voor wat betreft de doelen van de informatie-inwinning waarbij de Intelligence agenda leidend is. Centraal binnen de eenheid vindt ook de afstemming plaats met de inwinning in het kader van de openbare orde en de WIV-taak.
- Ieder CIE-team heeft de verantwoordelijkheid om tendensen in de 'criminele community' te onderkennen binnen haar gebied of thema.
- Om lokale kennis te bundelen, verbinding te houden met samenhangende operationele onderdelen en om efficiënt te werken zal er sprake zijn van een verbinding van CIE-teams met een of meerdere districten of landelijke diensten.
- De hoofdafnemer van de CIE is het proces Opsporing. Een verbinding met de opsporingsonderdelen op niveau 2 en 3 is belangrijk om zicht te hebben op de behoefte aan informatie. Deze verbinding komt tot stand door de informatiecoördinatoren (experts Intelligence) van de DIK's in districten, DRR en DROS voor wat betreft de informatiebehoefte en door de runners en veredelaar voor wat betreft de juridische positie van een informant in een onderzoek.
- Het uitgangspunt is dat alle CIE-teams, samen met de OIE en de WIV, zich op één locatie bevinden binnen de eenheid om de centrale aansturing en afstemming te optimaliseren. Vanuit geografische perspectief is dit echter niet altijd haalbaar naast het streven naar een efficiënte bedrijfsvoering en bestaat de mogelijkheid om een CIE-teams op meerdere locaties in de eenheid te plaatsen.

Gesignaleerde knelpunten

- Het protocol Bijzondere Getuige komt binnen de inrichtingsplannen niet of summier aan bod. Onduidelijk is de impact van landelijke implementatie binnen de huidige sterkte.
- Het organogram is gebaseerd op een fictieve sterkte van 35 fte. In de eenheden is de beschikbare capaciteit in absolute fte's verschillend en niet altijd passend in deze fictieve rekeneenheid. Waar sprake is van bijstelling in functionaliteiten geldt dat een veredelaar niet kan en mag runnen, maar een runner wel kan en mag veredelen. Dus eerder minder veredelaars dan minder runners als het hier op aankomt.
- Analyse is vanuit de visie op de CIE cruciaal voor de verdere ontwikkeling van de CIE Nederland. De stelling is dat een CIE-team zonder analist niet robuust is. In de huidige voorstellen is opgenomen dat analysecapaciteit voor de inwinning wordt geleverd door O&A. Hiermee ontstaat spanning vanuit het perspectief van het autorisatiemodel. Tevens zijn in de verschillende inrichtingsplannen geen analisten cq analysecapaciteit gelabeld voor de inwinning, wat leidt tot spanning op analysecapaciteit binnen de CIE.
- Binnen inwinning zijn veel van de genoemde punten ook van toepassing op de OIE. Dit leidt tot het vervolg dat de OIE en de CIE overeenkomstig ingericht moeten worden. Op dit moment is de inrichting van beiden een losstaand proces.

1871566 00900

Memo Formaliseren informatierechercheur CIE

Aan	MT FIOD
Van	
Datum	16 mei 2013
Kenmerk	
Kopieën aan	

Inleiding **MT13-059**

Het intelligence proces is een van de randvoorwaarden voor het behalen van resultaten binnen de opsporing in het algemeen en in het bijzonder binnen die van de FIOD. In dit proces heeft de CIE een zeer belangrijke rol.

Een goede informatiehuishouding maar zeker ook goede informatieposities in de financiële (criminele) bovenwereld, die zicht kunnen geven op door criminele, gebruikte financiële infrastructuren zijn van groot belang voor het slagen van de doelstellingen van de FIOD voor de komende jaren. De CIE kan daarbij een bijdrage leveren met betrekking tot intelligence m.b.t. het afnemen van het criminele vermogen, de aanpak van facilitators voor georganiseerde criminaliteit, de bestrijding van witwassen, het tegengaan van misbruik van uitgaande financiële stromen en de aanpak van integriteitschendingen.

In het bijzonder de naar de toekomst gerichte intelligence, waar gaan we naar toe en lopen we tegen aan, is erg belangrijk om effectief te kunnen opsporen.

Uitgaande van het middellange termijnplan FIOD, heeft de CIE zich de afgelopen jaren verder ontwikkeld. Hierbij is ook gekeken naar het schrijven "advies inrichting CIE" die is toepast binnen de nieuwe politie organisatie.
We moeten ter verbetering van onze informatiehuishouding nog meer gebruik maken van verschillende (menselijke) informatiebronnen in voornamelijk de financiële bovenwereld. Als CIE van de FIOD kunnen wij daarin leidend zijn.

Afgelopen periode.

Naar aanleiding van een aantal aan het MT gezonden memo, zoals "CIE en MLTP" en "CIE en innovatie", is de CIE van de FIOD anders gaan werken. Er is uitbreiding van FTE's geweest.

Core Business van de CIE blijft het runnen van informanten om informatie binnen te brengen ten behoeve van de opsporing. Dit zowel in lopende

maar ook als start van nieuwe onderzoeken.
Om effectiever te kunnen werken is er een scheiding van functies en werkzaamheden ontstaan binnen de CIE. Acquisitie, runnen, en informatie rechercheurschap zijn hiervan voorbeelden.

Informatie rechercheur.

Naar aanleiding van de aan het MT gezonden memo "informatierechercheur CIE", werd in mei 2012 gestart met de pilot voor de periode van 1 jaar.

Na dit jaar zou er een evaluatie plaatsvinden binnen de CT's om te bezien of er een meerwaarde aan de functie was toe te kennen.
Binnen de CT's van de FIOD werd een medewerker aangesteld in deze functie. Deze medewerker werd vanuit de CIE begeleid door een ervaren medewerker.

Om, mede gezien de huidige uitbreiding van personeel binnen de FIOD, in de toekomst aan de vraag om CIE-matige ondersteuning te kunnen blijven voldoen en om de kwaliteit te borgen was en is er vanuit CIE oogpunt, per CT, behoefte aan minimaal één informatierechercheur CIE.

In het kader van de pilot is in overleg met de betreffende CT's en in vervolg op een eerdere nota met betrekking tot informatiecoördinatie, de taak en werkzaamheden van de informatierechercheur vastgesteld en wel als volgt:

- werkzaamheden ten behoeve van het specifieke taakaccent van het betreffende CT (zie bijvoorbeeld taakaccent precursoren in Zuidoost)
- het zijn van informatiemakelaar tussen CIE en de teams (inclusief vraagbaakfunctie m.b.t. wegzetten van restinformatie)
- het inschatten van toekomstige CIE informatiebehoeften voor onderzoeken die in voorbereiding zijn
- het genereren van nieuwe opsporingsonderzoeken door veredeling van rest- en zijtakinformatie uit lopende en/of afgesloten onderzoeken
- het bijlopen van en in overleg met de CIE, door het CT aangewezen onderzoeken
- raadplegen van zwacri (artikel 10) register ten behoeve van het CT (informatie coördinatie) .

Effecten

Door de processen binnen de CIE op bovenstaande wijze te organiseren werd en wordt naar mijn mening een betere bijdrage geleverd aan het middellange termijn plan opsporing binnen de FIOD.
Landelijk gezien heeft de CIE door de inzet van de informatierechercheurs meer tijd om de runners effectief in te zetten wat geresulteerd heeft in nieuwe informatie voor o.a BZT-waardige onderzoeken. Zie daarvoor ook de samenwerking met o.a. het BZT++.
Extern gerichte contacten met andere opsporingsdiensten zijn gelegd en worden onderhouden. Dit heeft geleid tot meer en intensievere uitwisselingen van voor de opsporing bruikbare informatie.

Er is een half jaarlijkse evaluatie geweest die gedeeld is met de CT's. Vervolgens is in april 2013 aan de CT's gevraagd de pilot te evalueren en indien zij de pilot als geslaagd beschouwden konden instemmen met het continueren van de functie van informatierechercheur en deze formatief onder te brengen bij de CIE.

Reactie CT's

Vanuit vijf CT's werd positief gereageerd en aangegeven dat zij instemden met het continueren en het formatief onderbrengen van deze medewerkers bij de CIE.
Binnen het zesde CT is een enquête gehouden onder de projectleiders. De uitslag hiervan was neutraal. Er was een gelijk aantal voor- en tegenstanders.

Verzoek

Gezien bovenstaande en het schrijven "advies inrichting CIE Nederland", waarin de rol van informatierechercheur (veredelaar) binnen de CIE wordt geadviseerd, verzoek ik het MT van de FIOD om de functie van informatierechercheur CIE te formaliseren en bovengenoemde medewerkers onder te brengen binnen de CIE.

Mei 2013

[redacted]
[redacted] CIE